

Επίσημη Εφημερίδα C 207

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

56ο έτος
20 Ιουλίου 2013

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα	Σελίδα
IV Πληροφορίες		
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ		
Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης		
2013/C 207/01	Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i> EE C 189 της 29.6.2013	1
<hr/>		
V Γνωστοποιήσεις		
ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ		
Δικαστήριο		
2013/C 207/02	Υπόθεση C-145/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 22 Μαρτίου 2013 η Ghezzeo Giovanni & C. Snc di Ghezzeo Maurizio & C. κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 22 Ιανουαρίου 2013, υπόθεση T-218/00, Cooperativa Mare Azzurro Socialpesca Soc. coop. arl, πρώην Cooperativa Mare Azzurro Soc. coop. rl, Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc. coop. rl, κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	2
2013/C 207/03	Υπόθεση C-165/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhofs (Γερμανία) στις 3 Απριλίου 2013 — Stanislav Gross κατά Hauptzollamt Braunschweig	3
2013/C 207/04	Υπόθεση C-172/13: Προσφυγή της 5ης Απριλίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας	3

EL

Τιμή:
4 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

2013/C 207/05	Υπόθεση C-174/13 P: Αίτηση αναίρεσως που η Axitea SpA, πρώην La Vigile San Marco SpA, κατέθεσε στις 9 Απριλίου 2013 κατά της διατάξεως της 22ας Ιανουαρίου 2013 την οποία το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) εξέδωσε στην υπόθεση T-262/00, La Vigile San Marco SpA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	4
2013/C 207/06	Υπόθεση C-177/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 9 Απριλίου 2013 ο Marek Marszałkowski κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 4 Φεβρουαρίου 2013 στην υπόθεση T-159/11, Marszałkowski κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)	4
2013/C 207/07	Υπόθεση C-180/13 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 12 Απριλίου 2013 οι Vetrai 28 srl, πρώην Barovier & Toso Vetriere Artistiche Riunite srl, κ.λπ. κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 29 Ιανουαρίου 2013, στην υπόθεση T-272/00, Barbini κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής ...	5
2013/C 207/08	Υπόθεση C-181/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε η Commissione tributaria provinciale di Latina (Ιταλία) στις 12 Απριλίου 2013 — Francesco Acanfora κατά Equitalia Sud SpA και Agenzia delle Entrate	6
2013/C 207/09	Υπόθεση C-184/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 12 Απριλίου 2013 — Anonima Petroli Italiana SpA (API) κατά Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico	6
2013/C 207/10	Υπόθεση C-185/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 12 Απριλίου 2013 — ANCC-Coop Associazione Nazionale Cooperatorie di Consumatori κ.λπ. κατά Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti κ.λπ.	6
2013/C 207/11	Υπόθεση C-186/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 12 Απριλίου 2013 — Air Liquide Italia Spa κ.λπ. κατά Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico	7
2013/C 207/12	Υπόθεση C-187/13: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 12 Απριλίου 2013 — Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra) κ.λπ. κατά Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti κ.λπ.	7
2013/C 207/13	Υπόθεση C-191/13 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 15 Απριλίου 2013 οι Confindustria Venezia, πρώην Unione degli industriali della provincia di Venezia (Unindustria) κ.λπ. κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 29 Ιανουαρίου 2013, στην υπόθεση T-273/00, Unindustria κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	8
2013/C 207/14	Υπόθεση C-194/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 15 Απριλίου 2013 — Ezzo Italiana srl κατά Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico	8
2013/C 207/15	Υπόθεση C-195/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 15 Απριλίου 2013 — Confederazione generale dell'industria italiana (Confindustria) κ.λπ. κατά Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico	9
2013/C 207/16	Υπόθεση C-196/13: Προσφυγή της 16ης Απριλίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	9
2013/C 207/17	Υπόθεση C-206/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Ιταλία) στις 18 Απριλίου 2013 — Cruciano Siragusa κατά Regione Sicilia-Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo	10

2013/C 207/18	Υπόθεση C-208/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 15 Απριλίου 2013 — Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato κατά Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico 10	10
2013/C 207/19	Υπόθεση C-212/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Nejvyšší správní soud (Δημοκρατία της Τσεχίας) στις 19 Απριλίου 2013 — František Ryněš κατά Úřad pro ochranu osobních údajů 11	11
2013/C 207/20	Υπόθεση C-213/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 23 Απριλίου 2013 — Impresa Pizzarotti & C. Spa κατά Comune di Bari 11	11
2013/C 207/21	Υπόθεση C-221/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale di Trento (Ιταλία) στις 25 Απριλίου 2013 — Teresa Mascellani κατά Ministero della Giustizia 11	11
2013/C 207/22	Υπόθεση C-222/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Teleklagenævnet (Δανία) στις 25 Απριλίου 2013 — TDC A/S κατά Erhvervsstyrelsen 12	12
2013/C 207/23	Υπόθεση C-224/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale di Cagliari (Ιταλία) στις 26 Απριλίου 2013 — Ποινική διαδικασία κατά Sergio Alfonso Lorrai 13	13
2013/C 207/24	Υπόθεση C-225/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο) στις 29 Απριλίου 2013 — Ville d'Ottignies-Louvain-la-Neuve, Michel Tillieut, Willy Gregoire, Marc Lacroix κατά Région wallonne 13	13
2013/C 207/25	Υπόθεση C-227/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 29 Απριλίου 2013 η Albergo Quattro Fontane Snc κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 20 Φεβρουαρίου 2013, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-278/00 έως T-280/00, T-282/00 έως T-286/00 και T-288/00 έως T-295/00, Albergo Quattro Fontane κ.λπ. κατά Επιτροπής 13	13
2013/C 207/26	Υπόθεση C-228/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 29 Απριλίου 2013 η Hotel Gabrielli srl, πρώην Hotel Gabrielli Sandwirth SpA, κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 20 Φεβρουαρίου 2013, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-278/00 έως T-280/00, T-282/00 έως T-286/00 και T-288/00 έως T-295/00, Albergo Quattro Fontane κ.λπ. κατά Επιτροπής 14	14
2013/C 207/27	Υπόθεση C-229/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 29 Απριλίου 2013 η GE.AL.VE. Srl κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 20 Φεβρουαρίου 2013 στην υπόθεση T-278/00 έως T-280/00, T-282/00 έως T-286/00 και T-288/00 έως T-295/00, Albergo Quattro Fontane κ.λπ. κατά Επιτροπής 15	15
2013/C 207/28	Υπόθεση C-230/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 29 Απριλίου 2013 η Metropolitan SpA, πρώην Metropolitan srl, κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 20 Φεβρουαρίου 2013, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-278/00 έως T-280/00, T-282/00 έως T-286/00 και T-288/00 έως T-295/00, Albergo Quattro Fontane κ.λπ. κατά Επιτροπής 16	16
2013/C 207/29	Υπόθεση C-231/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 29 Απριλίου 2013 η Hotel Concordia srl, πρώην Hotel Concordia Snc κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 20 Φεβρουαρίου 2013, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-278/00 έως T-280/00, T-282/00 έως T-286/00 και T-288/00 έως T-295/00, Albergo Quattro Fontane κ.λπ. κατά Επιτροπής 17	17
2013/C 207/30	Υπόθεση C-232/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 29 Απριλίου 2013 η SPLIA κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 20 Φεβρουαρίου 2013, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-278/00 έως T-280/00, T-282/00 έως T-286/00 και T-288/00 έως T-295/00, Albergo Quattro Fontane κ.λπ. κατά Επιτροπής 18	18

2013/C 207/31	Υπόθεση C-233/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 29 Απριλίου 2013 η Principessa, υπό εκκαθάριση, κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 20 Φεβρουαρίου 2013, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-278/00 έως T-280/00, T-282/00 έως T-286/00 και T-288/00 έως T-295/00, Albergo Quattro Fontane κ.λπ. κατά Επιτροπής	19
2013/C 207/32	Υπόθεση C-234/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 29 Απριλίου 2013 η Albergo Saturnia Internazionale Spa κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 20 Φεβρουαρίου 2013, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-278/00 έως T-280/00, T-282/00 έως T-286/00 και T-288/00 έως T-295/00, Albergo Quattro Fontane κ.λπ. κατά Επιτροπής	19
2013/C 207/33	Υπόθεση C-235/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 29 Απριλίου 2013 η Savoia e Jolanda Srl κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 20 Φεβρουαρίου 2013, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-278/00 έως T-280/00, T-282/00 έως T-286/00 και T-288/00 έως T-295/00, Albergo Quattro Fontane κ.λπ. κατά Επιτροπής	20
2013/C 207/34	Υπόθεση C-236/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 29 Απριλίου 2013 η Biasutti Hotels srl, πρώην Hotels Biasutti Snc κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 20 Φεβρουαρίου 2013, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-278/00 έως T-280/00, T-282/00 έως T-286/00 και T-288/00 έως T-295/00, Albergo Quattro Fontane κ.λπ. κατά Επιτροπής	21
2013/C 207/35	Υπόθεση C-237/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 29 Απριλίου 2013 η Ge.A.P. Srl κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 20 Φεβρουαρίου 2013, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-278/00 έως T-280/00, T-282/00 έως T-286/00 και T-288/00 έως T-295/00, Albergo Quattro Fontane κ.λπ. κατά Επιτροπής	22
2013/C 207/36	Υπόθεση C-238/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 29 Απριλίου 2013 η Rialto Inn Srl κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 20 Φεβρουαρίου 2013, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-278/00 έως T-280/00, T-282/00 έως T-286/00 και T-288/00 έως T-295/00, Albergo Quattro Fontane κ.λπ. κατά Επιτροπής	23
2013/C 207/37	Υπόθεση C-239/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 29 Απριλίου 2013 η Bonvecchiati Srl κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 20 Φεβρουαρίου 2013, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-278/00 έως T-280/00, T-282/00 έως T-286/00 και T-288/00 έως T-295/00, Albergo Quattro Fontane κ.λπ. κατά Επιτροπής	24
2013/C 207/38	Υπόθεση C-242/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 29 Απριλίου 2013 — Commerz Nederland NV κατά Havenbedrijf Rotterdam NV	24
2013/C 207/39	Υπόθεση C-246/13 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 2 Μαΐου 2013 οι Manutencoop Soc. coop., πρώην Manutencoop Soc. coop. arl και Astrocoop Universale Pulizie, Manutenzioni e Trasporti Soc. coop. arl κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 20 Φεβρουαρίου 2013, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-278/00 έως T-280/00, T-282/00 έως T-286/00 και T-288/00 έως T-295/00, Albergo Quattro Fontane κ.λπ. κατά Επιτροπής	25
2013/C 207/40	Υπόθεση C-252/13: Προσφυγή της 7ης Μαΐου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών	25
2013/C 207/41	Υπόθεση C-254/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hof van beroep te Brussel (Βέλγιο) στις 8 Μαΐου 2013 — Orgacom BVBA κατά Vlaamse Landmaatschappij	26
2013/C 207/42	Υπόθεση C-256/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hof van beroep te Antwerpen (Βέλγιο) στις 10 Μαΐου 2013 — Provincie Antwerpen κατά Belgacom NV van publiek recht	26

2013/C 207/43	Υπόθεση C-257/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches du Rhône (Γαλλία) στις 13 Μαΐου 2013 — Anouthani Mlalali κατά CAF des Bouches-du-Rhône	27
2013/C 207/44	Υπόθεση C-261/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 8 Μαΐου 2013 ο Peter Schönberger κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 7 Μαρτίου 2013 στην υπόθεση T-186/11, Peter Schönberger κατά Κοινοβουλίου.	27
2013/C 207/45	Υπόθεση C-263/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 14 Μαΐου 2013 το Βασίλειο της Ισπανίας κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερος σχηματισμός) στις 26ης Φεβρουαρίου 2013 στην υπόθεση T-65/10, T-113/10 και T-138/10, Ισπανία κατά Επιτροπή	28
2013/C 207/46	Υπόθεση C-264/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hof van beroep te Antwerpen (Βέλγιο) στις 15 Μαΐου 2013 — Provincie Antwerpen κατά Mobistar NV	28
2013/C 207/47	Υπόθεση C-265/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Social 2 de Terrassa (Ισπανία) στις 15 Μαΐου 2013 — Emiliano Torralbo Marcos κατά Korota S.A., Fondo de Garantía Salarial	29
2013/C 207/48	Υπόθεση C-266/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 15 Μαΐου 2013 — L. Kik κατά Staatssecretaris van Financiën.	29
2013/C 207/49	Υπόθεση C-267/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 15 Μαΐου 2013 — Nutricia NV κατά Staatssecretaris van Financiën	30
2013/C 207/50	Υπόθεση C-268/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Sibiu (Ρουμανία) στις 16 Μαΐου 2013 — Elena Petru κατά Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu, Casa Națională de Asigurări de Sănătate	30
2013/C 207/51	Υπόθεση C-270/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 17 Μαΐου 2013 — Ηρακλής Χαραλαμπίδης κατά Calogero Casilli	30
2013/C 207/52	Υπόθεση C-271/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 16 Μαΐου 2013 η Rouse Industry AD κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 20 Μαρτίου 2013 στην υπόθεση T-489/11, Rouse Industry AD κατά Επιτροπής	31
2013/C 207/53	Υπόθεση C-272/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε η Commissione Tributaria Regionale per la Toscana (Ιταλία) στις 21 Μαΐου 2013 — Equoland Soc. coop. arl κατά Agenzia delle Dogane	32
2013/C 207/54	Υπόθεση C-276/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Mercantil de Pontevedra (Ισπανία) στις 21ης Μαΐου 2013 — Pablo Acosta Padín κατά Hijos de J. Barreras S.A.	32
2013/C 207/55	Υπόθεση C-279/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Högsta domstolen (Σουηδία) στις 22 Μαΐου 2013 — C More Entertainment κατά Linus Sandberg	33
2013/C 207/56	Υπόθεση C-291/13: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας (Κύπρος) στις 27 Μαΐου 2013 — Σωτήρης Παπασάββας κατά Φιλελεύθερου Δημόσιας Εταιρείας Λτδ, Τάκη Κουνναφή και Γιώργου Σέρτη	33
2013/C 207/57	Υπόθεση C-301/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 30 Μαΐου 2013 η El Corte Inglés, SA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 20 Μαρτίου 2013 στην υπόθεση T-571/11, El Corte Inglés κατά ΓΕΕΑ — Chez Gerard (CLUB GOURMET)	34

2013/C 207/58	Υπόθεση C-305/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία) στις 4 Ιουνίου 2013 — Haeger & Schmidt GmbH κατά Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard), Jacques Lorio, Dominique Miquel, en qualité de liquidateur de Safram intercontinental SARL, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA, Axa Corporate Solutions SA	35
Γενικό Δικαστήριο		
2013/C 207/59	Υπόθεση T-168/13: Προσφυγή της 18ης Μαρτίου 2013 — EPAW κατά Επιτροπής	36
2013/C 207/60	Υπόθεση T-213/13: Προσφυγή της 8ης Απριλίου 2013 — Square κατά ΓΕΕΑ — Caisse régionale de crédit agricole mutuel Pyrénées Gascogne (SQUARE)	36
2013/C 207/61	Υπόθεση T-239/13: Προσφυγή της 23ης Απριλίου 2013 — Atmeh κατά ΓΕΕΑ — Fretier (MONTALE MTL MONTALE Dezign)	37
2013/C 207/62	Υπόθεση T-240/13: Προσφυγή της 25ης Απριλίου 2013 — Aldi Einkauf κατά ΓΕΕΑ — Alifoods (Alifoods)	37
2013/C 207/63	Υπόθεση T-241/13: Προσφυγή της 25ης Απριλίου 2013 — Ελληνική Δημοκρατία κατά Επιτροπής	38
2013/C 207/64	Υπόθεση T-242/13: Προσφυγή της 29ης Απριλίου 2013 — Castell Macía κατά ΓΕΕΑ — PJ Hungary (PEPE CASTELL)	38
2013/C 207/65	Υπόθεση T-249/13: Προσφυγή της 2ας Μαΐου 2013 — MHCS κατά ΓΕΕΑ — Ambra (DORATO)	39
2013/C 207/66	Υπόθεση T-250/13: Προσφυγή της 2ας Μαΐου 2013 — Naazneen Investments κατά ΓΕΕΑ — Energy Brands (SMART WATER)	39
2013/C 207/67	Υπόθεση T-253/13: Προσφυγή της 6ης Μαΐου 2013 — Orthogen κατά ΓΕΕΑ — Arthrex Medizinische Instrumente (IRAP)	40
2013/C 207/68	Υπόθεση T-254/13: Προσφυγή της 6ης Μαΐου 2013 — Stayer Ibérica κατά ΓΕΕΑ — Korporaciya «Masternet» (STAYER)	40
2013/C 207/69	Υπόθεση T-257/13: Προσφυγή της 8ης Μαΐου 2013 — Δημοκρατία της Πολωνίας κατά Επιτροπής	41
2013/C 207/70	Υπόθεση T-258/13: Προσφυγή της 3ης Μαΐου 2013 — Matratzen Concord κατά ΓΕΕΑ — KBT (ARKTIS)	42
2013/C 207/71	Υπόθεση T-259/13: Προσφυγή της 7ης Μαΐου 2013 — Γαλλία κατά Επιτροπής	42
2013/C 207/72	Υπόθεση T-262/13: Προσφυγή της 15ης Μαΐου 2013 — Skysoft Computersysteme κατά ΓΕΕΑ — Sky Broadcasting και Sky IP International (SKYSOFT)	43
2013/C 207/73	Υπόθεση T-263/13: Προσφυγή της 8ης Μαΐου 2013 — Lausitzer Fruchteverarbeitung κατά ΓΕΕΑ — Rivella International (holzmicHEL)	43

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2013/C 207/74	Υπόθεση T-265/13: Προσφυγή της 20ής Μαΐου 2013 — Polo/Lauren κατά ΓΕΕΑ — FreshSide (απεικόνιση αγοριού που κρατάει ξυλόσφυρα πάνω σε ποδήλατο)	44
2013/C 207/75	Υπόθεση T-268/13: Προσφυγή της 21ης Μαΐου 2013 — Ιταλία κατά Επιτροπής	44
2013/C 207/76	Υπόθεση T-269/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 19 Μαΐου 2013 ο Markus Brune κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 21 Μαρτίου 2013 στην υπόθεση F-94/11, Brune κατά Επιτροπής	45
2013/C 207/77	Υπόθεση T-270/13: Προσφυγή της 21ης Μαΐου 2013 — SACBO κατά Επιτροπής και TEN — T EA ...	46
2013/C 207/78	Υπόθεση T-272/13: Προσφυγή της 21ης Μαΐου 2013 — Max Mara Fashion Group κατά ΓΕΕΑ — Mackays Stores (M&Co.)	47
2013/C 207/79	Υπόθεση T-273/13: Προσφυγή της 17ης Μαΐου 2013 — Sarafraz κατά Συμβουλίου	48
2013/C 207/80	Υπόθεση T-274/13: Προσφυγή της 17ης Μαΐου 2013 — Emadi κατά Συμβουλίου	48
2013/C 207/81	Υπόθεση T-275/13: Προσφυγή της 23ης Μαΐου 2013 — Ιταλία κατά Επιτροπής	49
2013/C 207/82	Υπόθεση T-278/13: Προσφυγή της 15ης Μαΐου 2013 — Now Wireless κατά ΓΕΕΑ — Starbucks (HK) (now)	50
2013/C 207/83	Υπόθεση T-279/13: Προσφυγή της 24ης Μαΐου 2013 — Ezz κ.λπ. κατά Συμβουλίου	51
2013/C 207/84	Υπόθεση T-282/13: Προσφυγή της 22ας Μαΐου 2013 — Iglotex κατά ΓΕΕΑ — Iglo Foods Group (IGLOTEX)	52
2013/C 207/85	Υπόθεση T-283/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 22 Μαΐου 2013 ο Luigi Marcuccio κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 11 Μαρτίου 2013 στην υπόθεση F-131/12, Marcuccio κατά Επιτροπής	52
2013/C 207/86	Υπόθεση T-284/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 22 Μαΐου 2013 ο Luigi Marcuccio κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 11 Μαρτίου 2013 στην υπόθεση F-17/12, Marcuccio κατά Επιτροπής	52
2013/C 207/87	Υπόθεση T-287/13: Προσφυγή της 24ης Μαΐου 2013 — Husky CZ κατά ΓΕΕΑ — Husky of Tostock (HUSKY)	53
2013/C 207/88	Υπόθεση T-295/13: Προσφυγή της 30ής Μαΐου 2013 — Ιταλία κατά Επιτροπής	53
2013/C 207/89	Υπόθεση T-305/13: Προσφυγή της 3ης Ιουνίου 2013 — SACE και SACE BT κατά Επιτροπής	53
2013/C 207/90	Υπόθεση T-307/13: Προσφυγή της 4ης Ιουνίου 2013 — Capella κατά ΓΕΕΑ — Oribay Mirror Buttons (ORIBAY)	54
Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης		
2013/C 207/91	Υπόθεση F-24/13: Προσφυγή-αγωγή της 21ης Μαρτίου 2013 — ZZ κατά Επιτροπής	56

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2013/C 207/92	Υπόθεση F-26/13: Προσφυγή-αγωγή της 27ης Μαρτίου 2013 — ZZ κατά ΓΕΕΑ	56
2013/C 207/93	Υπόθεση F-27/13: Προσφυγή-αγωγή της 27ης Μαρτίου 2013 — ZZ κατά Επιτροπής	56
2013/C 207/94	Υπόθεση F-28/13: Προσφυγή-αγωγή της 27ης Μαρτίου 2013 — ZZ κατά Επιτροπή	57
2013/C 207/95	Υπόθεση F-29/13: Προσφυγή-αγωγή της 28ης Μαρτίου 2013 — ZZ κατά EMA	57
2013/C 207/96	Υπόθεση F-32/13: Προσφυγή της 8ης Απριλίου 2013 — ZZ κατά Επιτροπής	58
2013/C 207/97	Υπόθεση F-34/13: Προσφυγή της 16ης Απριλίου 2013 — ZZ κατά Επιτροπής	58
2013/C 207/98	Υπόθεση F-35/13: Προσφυγή της 16ης Απριλίου 2013 — ZZ κατά Επιτροπής	58
2013/C 207/99	Υπόθεση F-36/13: Προσφυγή της 18ης Απριλίου 2013 — ZZ κατά EACEA	58
2013/C 207/100	Υπόθεση F-37/13: Προσφυγή-αγωγή της 26ης Απριλίου 2013 — ZZ κατά Επιτροπής	59
2013/C 207/101	Υπόθεση F-38/13: Προσφυγή της 26ης Απριλίου 2013 — ZZ κατά Επιτροπής	59
2013/C 207/102	Υπόθεση F-39/13: Προσφυγή της 29ης Απριλίου 2013 — ZZ κατά Επιτροπής	60
2013/C 207/103	Υπόθεση F-40/13: Προσφυγή της 7ης Μαΐου 2013 — ZZ κατά Επιτροπής	60
2013/C 207/104	Υπόθεση F-41/13: Προσφυγή-αγωγή της 8ης Μαΐου 2013 — ZZ κ.λπ. κατά ΕΤΕπ	60
2013/C 207/105	Υπόθεση F-42/13: Προσφυγή-αγωγή της 8ης Μαΐου 2013 — ZZ κατά ΕΟΚΕ	61
2013/C 207/106	Υπόθεση F-43/13: Προσφυγή-αγωγή της 8ης Μαΐου 2013 — ZZ κ.λπ. κατά ΕΤΕπ	61
2013/C 207/107	Υπόθεση F-44/13: Προσφυγή-αγωγή της 8ης Μαΐου 2013 — ZZ κατά Επιτροπής	61
2013/C 207/108	Υπόθεση F-45/13: Προσφυγή-αγωγή της 15ης Μαΐου 2013 — ZZ κ.λπ. κατά ΕΤΕπ	62
2013/C 207/109	Υπόθεση F-46/13: Προσφυγή-αγωγή της 16ης Μαΐου 2013 — ZZ κατά Επιτροπής	62
2013/C 207/110	Υπόθεση F-47/13: Προσφυγή/αγωγή της 17ης Μαΐου 2013 — ZZ κατά Συμβουλίου	63
2013/C 207/111	Υπόθεση F-48/13: Προσφυγή της 21ης Μαΐου 2013 — ZZ κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου	63
2013/C 207/112	Υπόθεση F-50/13: Προσφυγή-αγωγή της 22ας Μαΐου 2013 — ZZ κατά Επιτροπής	63
2013/C 207/113	Υπόθεση F-54/13: Προσφυγή-αγωγή της 31ης Μαΐου 2013 — ZZ κατά ΕΟΚΕ	64

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ
ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

(2013/C 207/01)

*Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

EE C 189 της 29.6.2013

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 178 της 22.6.2013

EE C 171 της 15.6.2013

EE C 164 της 8.6.2013

EE C 156 της 1.6.2013

EE C 147 της 25.5.2013

EE C 141 της 18.5.2013

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Αναίρεση που άσκησε στις 22 Μαρτίου 2013 η Ghezze Giovanni & C. Snc di Ghezze Maurizio & C. κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 22 Ιανουαρίου 2013, υπόθεση T-218/00, Cooperativa Mare Azzurro Socialpesca Soc. coop. arl, πρώην Cooperativa Mare Azzurro Soc. coop. rl, Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc. coop. rl, κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-145/13 P)

(2013/C 207/02)

Γλώσσα της διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Ghezze Giovanni & C. Snc di Ghezze Maurizio & C. (εκπρόσωποι: R. Volpe και C. Montagner, δικηγόροι)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Cooperativa Mare Azzurro Socialpesca Soc. coop. r.l., πρώην Cooperativa Mare Azzurro Soc. coop. r.l., Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc. coop. r.l., Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να δεχθεί την αίτηση αναίρεσεως,
- να ανατρέψει τη διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 23ης Ιανουαρίου 2013, εκδοθείσα στην υπόθεση T-218/00, η οποία κοινοποιήθηκε στην αναιρεσείουσα στις 24 Ιανουαρίου 2013, και να ακυρώσει συνεπακόλουθα την απόφαση της Επιτροπής της 25ης Νοεμβρίου 1999, 2000/394/EK, της 25ης Νοεμβρίου 1999 και,
- επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 5 της επίμαχης αποφάσεως, στο μέτρο που επιβάλλει ανάκτηση του ποσού των επίμαχων απαλλαγών ή μειώσεων κοινωνικών εισφορών και προβλέπει ότι τα οικεία ποσά προσαυξάνονται με τόκους για τη συγκεκριμένη περίοδο,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Με διάταξη της 23ης Ιανουαρίου 2013 (στο εξής: ανααιρεσιβαλλόμενη διάταξη) το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή της

Ghezze Giovanni & C. s.n.c. με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως 2000/394/EK της Επιτροπής, περί απαλλαγών ή μειώσεων των κοινωνικών εισφορών, ως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος.

Με τον πρώτο λόγο αναίρεσεως, προβάλλεται ότι —όσον αφορά το απαράδεκτο της προσφυγής που ασκήθηκε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου— δεν παρατέθηκε καμία τεκμηρίωση και, επομένως η ανααιρεσιβαλλόμενη διάταξη παραβιάζει, με τη σκέψη της 58, τη γενική αρχή της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως και, ειδικότερα, το άρθρο 81 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

Ο δεύτερος λόγος αναίρεσεως αφορά την έλλειψη κατάλληλης και λεπτομερούς ερμηνείας της διατάξεως του άρθρου 87, παράγραφος 1, EK (νυν άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ).

Προβάλλεται επίσης ότι υπήρξε παράβαση του άρθρου 87, παράγραφος 1, EK, λόγω παραβίασης των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της απαγορεύσεως των διακρίσεων, καθόσον 22 εταιρείες εξαιρέθηκαν από την επιστροφή των ενισχύσεων που είχαν λάβει, διότι παρείχαν επαρκείς λόγους για τη χορήγηση της ενισχύσεως, ενώ η αναιρεσείουσα θεωρήθηκε ότι δεν μπόρεσε να αιτιολογήσει επαρκώς τη χορήγηση της ενισχύσεως.

Η ανααιρεσιβαλλόμενη διάταξη παραβιάζει επίσης την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων, καθόσον θεωρεί νόμιμη την απόφαση της Επιτροπής, δυνάμει της οποίας εξαιρέθηκαν από την επιστροφή των ενισχύσεων, βάσει του άρθρου 87, παράγραφος 1, EK, οι δημοτικές επιχειρήσεις (στις οποίες η Επιτροπή επέτρεψε, κατά την εφαρμογή της εν λόγω απόφασης, να παράσχουν κάθε συμπληρωματική πληροφορία αναγκαία για να εκτιμηθεί η νομιμότητα των χορηγηθεισών ενισχύσεων), ενώ ουδέποτε ζητήθηκε από την αναιρεσείουσα να προσκομίσει οποιαδήποτε συμπληρωματικά έγγραφα πριν διαταχθεί η επιστροφή των ενισχύσεων.

Προς περαιτέρω στήριξη του ισχυρισμού της περί παραβάσεως του άρθρου 87, παράγραφος 1, EK, η αναιρεσείουσα διευκρινίζει σε άλλο σημείο της αιτήσεως αναίρεσεως ότι η ανααιρεσιβαλλόμενη διάταξη δεν παραδέτει κανένα επιχειρήμα προς στήριξη της διαπίστεως ότι η ενίσχυση που της χορηγήθηκε επηρέασε το ενδοκοινοτικό εμπόριο. Η Επιτροπή, κατ' αρχάς, και, στη συνέχεια, το Γενικό Δικαστήριο έκριναν ότι η απαλλαγή αυτή ήταν παράνομη, αναφερόμενοι στη στρέβλωση του ενδοκοινοτικού εμπορίου ως στοιχείου εγγενούς στη χορήγηση ενισχύσεων σε επιχειρήσεις στον τομέα της αλιείας, χωρίς να προβούν σε οποιαδήποτε εξέταση της σχετικής αγοράς ή να παραθέσουν οποιαδήποτε αιτιολογία για την εν λόγω διαπίστωση.

Η ανααιρεσιβαλλόμενη διάταξη αντιβαίνει εξάλλου στο άρθρο 87, παράγραφος 3, στοιχείο α', ΕΚ (νυν άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο α', ΣΛΕΕ), καθόσον δεν εκτίμησε τις προϋποθέσεις για την εφαρμογή της εν λόγω παρεκκλίσεως στην περίπτωση της ανααιρεσίουσας. Ειδικότερα, το βιοτικό επίπεδο στην Chioggia είναι εξαιρετικά χαμηλό, με πολύ υψηλά επίπεδα υποαπασχόλησης.

Ομοίως, η ανααιρεσιβαλλόμενη διάταξη εκδόθηκε κατά παράβαση του άρθρου 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ', της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ' της ΣΛΕΕ), στο μέτρο που διαπιστώνει ότι η παρέκκλιση αυτή δεν έχει εφαρμογή στην περίπτωση της ανααιρεσίουσας, χωρίς να το αιτιολογεί, και του άρθρου 87, παράγραφος 3, στοιχείο δ', της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 107 παράγραφος 3, στοιχείο δ' της ΣΛΕΕ), καθόσον, κατά παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων, διαπιστώνει ότι η παρέκκλιση που κρίθηκε ως εφαρμοστέα σε άλλες βενετικές επιχειρήσεις δεν έχει εφαρμογή στην περίπτωση της ανααιρεσίουσας.

Τέλος, προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένα τη μη ύπαρξη «υφισταμένων ενισχύσεων», κατά παράβαση των άρθρων 1, 14 και 15 του κανονισμού 659/1999⁽¹⁾. Αναμφισβήτητα, η διαδοχή των νομικών κανόνων αντιστοιχεί σε συνεχή μείωση των εισφορών κοινωνικής ασφάλισης σε μια περίοδο αρκετών δεκαετιών.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhofs (Γερμανία) στις 3 Απριλίου 2013 — Stanislav Gross κατά Hauptzollamt Braunschweig

(Υπόθεση C-165/13)

(2013/C 207/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων και ανααιρεσείων: Stanislav Gross

Καθού και αναιρεσίβλητο: Hauptzollamt Braunschweig

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει στο άρθρο 9, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης⁽¹⁾, ανεξάρτητα από τη σχέση στην οποία τελεί η διάταξη αυτή προς το άρθρο 7, παράγραφος 3, της οδηγίας 92/12 εντός του όλου συστήματος της οδηγίας αυτής, η νομοθετική ρύθμιση κράτους μέλους που προβλέπει ότι το πρόσωπο που έχει στην κατοχή του, για εμπορικούς σκοπούς, προϊόντα που υπό-

κεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης και έχουν τεθεί σε ανάλωση σε άλλο κράτος μέλος δεν είναι οφειλέτης του φόρου, αν έχει αποκτήσει τα προϊόντα αυτά αφού προηγουμένως η είσοδος του προϊόντος στο οικείο κράτος μέλος έχει περατωθεί κατόπιν ενεργειών άλλου προσώπου;

⁽¹⁾ ΕΕ L 76, σ. 1.

Προσφυγή της 5ης Απριλίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-172/13)

(2013/C 207/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: W. Roels και R. Lyal)

Καθού: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι το Ηνωμένο Βασίλειο, ορίζοντας προϋποθέσεις για τη φορολογική ελάφρυνση διασυννοριακών ομίλων εταιρειών, οι οποίες καθιστούν πρακτικώς αδύνατη την παροχή της εν λόγω ελαφρύνσεως και την περιορίζουν σε περιόδους μεταγενέστερες της 1ης Απριλίου 2006, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει βάσει του άρθρου 49 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του άρθρου 31 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο,

— να καταδικάσει το Ηνωμένο Βασίλειο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Μετά την έκδοση της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2005, C-446/03, Marks & Spencer (Συλλογή 2005, σ. I-10837), το Ηνωμένο Βασίλειο τροποποίησε τη νομοθεσία του σχετικά με τη μεταφορά των ζημιών εταιρειών που αποτελούν μέλη ενός ομίλου και τη δυνατότητα συνυπολογισμού τους από άλλες εταιρείες του ίδιου ομίλου για τη μείωση των φορολογικών υποχρεώσεών τους (κανόνες περί φορολογικών ελαφρύνσεων των ομίλων εταιρειών). Οι διατάξεις που αφορούν τις ζημίες αλλοδαπών εταιρειών περιλαμβάνονται τώρα στο μέρος 5 του Corporation Tax Act 2010.

Δυνάμει της ισχύουσας σήμερα νομοθεσίας του Ηνωμένου Βασιλείου, μια εταιρεία που αποτελεί μέλος ενός ομίλου μπορεί να λάβει πίστωση φόρου για τις ζημίες αλλοδαπής εταιρείας του ίδιου ομίλου μόνον εάν η δεύτερη δεν μπορεί να τύχει φορολογικής ελαφρύνσεως στο κράτος της έδρας της. Ως προς τη δυνατότητα μελλοντικής ελαφρύνσεως, η νομοθεσία του Ηνωμένου Βασιλείου καθιστά πρακτικώς αδύνατη την πλήρωση της προϋποθέσεως αυτής,

διότι η ύπαρξη της δυνατότητας αυτής πρέπει να καθορίζεται «αμέσως μετά το τέλος» του φορολογικού έτους κατά το οποίο προκλήθηκε η ζημία. Η προϋπόθεση αυτή είναι αδύνατο να πληρωθεί για πρακτικούς λόγους. Κατά συνέπεια, η νομοθεσία αυτή αποκλείει οποιαδήποτε ελάφρυνση για τις ζημίες μιας αλλοδαπής θυγατρικής, αντιθέτως προς την ελευθερία εγκαταστάσεως όπως ερμηνεύθηκε με την ανωτέρω απόφαση Marks & Spencer.

Δεύτερον, οι νέοι κανόνες περί φορολογικής ελαφρύνσεως των ομίλων για ζημίες στην αλλοδαπή ισχύει μόνο για τις ζημίες που προκλήθηκαν μετά την 1η Απριλίου 2006, ημερομηνία ενάρξεως της ισχύος των κανόνων αυτών. Ο εν λόγω χρονικός περιορισμός (δηλαδή ο αποκλεισμός της ελαφρύνσεως, βάσει της νομοθεσίας, για τις υφιστάμενες προς της εν λόγω ημερομηνίας ζημίες) είναι αντίθετος προς την ελευθερία εγκαταστάσεως.

Αίτηση αναιρέσεως που η Axitea SpA, πρώην La Vigile San Marco SpA, κατέθεσε στις 9 Απριλίου 2013 κατά της διατάξεως της 22ας Ιανουαρίου 2013 την οποία το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) εξέδωσε στην υπόθεση T-262/00, La Vigile San Marco SpA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-174/13 P)

(2013/C 207/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Axitea SpA, πρώην La Vigile San Marco SpA (εκπρόσωποι: A. Vianello, A. Bortoluzzi και A. Veronese, avvocati)

Έτεροι διάδικοι: Ιταλική Δημοκρατία και Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο να αναірρει και/ή να μεταρρυθμίσει τη διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) στην υπόθεση T-262/00 και να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεώς της αναίρεσεως, η ανααιρεσείουσα προβάλλει πολλαπλή πλάνη περί το δίκαιο κατά την εφαρμογή των αρχών που στην απόφαση «Comitato Venezia vuole vivere» το Δικαστήριο διατύπωσε, αφενός, όσον αφορά την υποχρέωση αιτιολογήσεως των αποφάσεων της Επιτροπής στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων και, αφετέρου, όσον αφορά την κατανομή του βάρους αποδείξεως σχετικά με τις προϋποθέσεις του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

Στην ανααιρεσιβαλλόμενη διάταξη το Γενικό Δικαστήριο δεν ευθυγραμμίστηκε με τις κρίσεις του Δικαστηρίου στην απόφαση «Comitato Venezia vuole vivere» της 9ης Ιουνίου 2011, όπου το Δικαστήριο είχε κρίνει ότι η απόφαση της Επιτροπής «πρέπει να περιέχει, αυτή καθ' εαυτή, όλα τα αναγκαία στοιχεία για την εκτέλεσή της από τις εθνικές αρχές». Πάντως, μολοντί στην απόφαση της Επιτροπής λείπουν τα αναγκαία στοιχεία για την εκτέλεσή της από τις εθνικές αρχές, το Γενικό Δικαστήριο δεν διαπίστωσε καμία μεθοδολογική παράλειψη της Επιτροπής, οπότε υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο.

Βάσει των αρχών που στην απόφαση «Comitato Venezia vuole vivere» το Δικαστήριο διατύπωσε σχετικά με την ανάκτηση, το κράτος μέλος –και επομένως όχι ο επί μέρους λήπτης της ενισχύσεως– είναι εκείνος που οφείλει να αποδείξει, κατά περίπτωση, ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Παρά ταύτα, εν προκειμένω, στην επίμαχη απόφασή της η Επιτροπή παρέλειψε να διευκρινίσει τον «τρόπο» της εν λόγω εξακριβώσεως· κατά συνέπεια, μη διαθέτοντας τα αναγκαία στοιχεία για να αποδείξει, όσον αφορά την ανάκτηση, αν τα χορηγηθέντα πλεονεκτήματα συνιστούν κρατικές ενισχύσεις υπέρ εκείνων στους οποίους χορηγήθηκαν, η Ιταλική Δημοκρατία –με τον νόμο 228 της 24ης Δεκεμβρίου 2012 (άρθρο 1, παράγραφοι 351 επ.)– αποφάσισε να αντιστρέψει το onus probandi, σε αντίθεση με αυτό που ορίζεται στην κοινοτική νομολογία. Ειδικότερα, κατά τον Ιταλό νομοδότη, δεν αποκείται στο κράτος, αλλά στις επί μέρους επιχειρήσεις που έλαβαν τις ενισχύσεις υπό μορφή μειώσεως επιβαρύνσεων αποκείται να αποδείξουν ότι τα εν λόγω πλεονεκτήματα δεν νοθεύουν τον ανταγωνισμό ούτε επηρεάζουν δυσμενώς το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών· όταν δεν υπάρχει τέτοια απόδειξη, τεκμαίρεται ότι το πλεονέκτημα που χορηγήθηκε είναι κατάλληλο να νοθεύσει τον ανταγωνισμό και να επηρεάσει δυσμενώς το ενδοκοινοτικό εμπόριο. Τούτο εμφανώς αντικείται στις αρχές που το Δικαστήριο διατύπωσε στην απόφαση «Comitato Venezia vuole vivere».

Αναίρεση που άσκησε στις 9 Απριλίου 2013 ο Marek Marszałkowski κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 4 Φεβρουαρίου 2013 στην υπόθεση T-159/11, Marszałkowski κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-177/13 P)

(2013/C 207/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Αναηρεσείων: Marek Marszałkowski (εκπρόσωπος: C. Sadkowski, radca prawny)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Mar-Ko Fleischwaren GmbH & Co. KG

Αιτήματα του ανααιρεσείοντος

Ο αναηρεσείων ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναίρει στο σύνολό της την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, να επιβεβαιώσει την ακυρότητα της αποφάσεως του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ) της 11ης Ιανουαρίου 2011 (υπόθεση R 760/2010-4), να διατάξει το ΓΕΕΑ να καταχωρίσει για λογαριασμό του ανααιρεσείοντος το σήμα «Marko Walichnowy» για τα προϊόντα που αναφέρονται στην αίτηση αναίρεσεως και να καταδικάσει το ανααιρεσίβλητο στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας και στα έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου,

— επικουρικώς, να ανατρέψει στο σύνολό της την αναρριβιβαλλόμενη απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου και να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προς επανεκδίκαση, σύμφωνα με το άρθρο 61, πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίοδος, του Οργανισμού του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Ο αναρριβιβιων διατείνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 8, παράγραφος 1, σημείο β', του κανονισμού 207/2009 και το άρθρο 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του.

Όσον αφορά την παράβαση του άρθρου 8 παράγραφος 1, σημείο β', του κανονισμού 207/2009, ο αναρριβιβιων υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο:

— υπέπεσε σε πλάνη περί το δικαιο παραλείποντας να εξετάσει δεόντως αν τα εριζόμενα εμπορεύματα τα οποία αφορά η αίτηση προς καταχώριση των σημάτων είναι παρόμοια·

— υπέπεσε σε πλάνη περί το δικαιο κατά την εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, σημείο β', δεχόμενο ότι υπάρχει ομοιότητα μεταξύ των επίμαχων σημάτων·

— υπέπεσε σε πλάνη περί το δικαιο κρίνοντας ότι η λέξη MARKO είναι το κυρίαρχο στοιχείο του σήματος «Walichnowy Marko»·

— υπέπεσε σε πλάνη περί το δικαιο παραλείποντας να διευκρινίσει το ενδιαφερόμενο κοινό, ως προς το οποίο υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως, και δεχόμενο ότι υπάρχει μια τέτοια δυνατότητα όσον αφορά την αντίληψη του μέσου Πολωνού καταναλωτή·

— υπέπεσε σε πλάνη περί το δικαιο παραλείποντας να λάβει υπόψη τη φήμη του σήματος «Walichnowy Marko» και το γεγονός ότι αυτό έχει προτεραιότητα στην πολωνική επικράτεια από το 1995·

— υπέπεσε σε πλάνη περί το δικαιο παραλείποντας να λάβει υπόψη τον βαθμό της προσοχής του μέσου καταναλωτή των εμπορευμάτων τα οποία φέρουν τα επίμαχα σήματα και το κατά πόσον η προσοχή αυτή μπορεί να περιορίσει τον κίνδυνο συγχύσεως.

Όσον αφορά την παράβαση του άρθρου 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, ο αναρριβιβιων υποστηρίζει ότι στη σκέψη 26 της αναρριβιβαλλόμενης αποφάσεως το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως διαπίστωσε ότι ο αναρριβιβιων μόλις κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση δήλωσε ότι το σήμα είχε καταχωρηστεί στην Πολωνία από το 1995.

Αναίρεση που άσκησαν στις 12 Απριλίου 2013 οι Vetrai 28 srl, πρώην Barovier & Toso Vetrerie Artistiche Riunite srl, κ.λπ. κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 29 Ιανουαρίου 2013, στην υπόθεση T-272/00, Barbini κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-180/13 P)

(2013/C 207/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναρριβιβιουσεσ: Vetrai 28 srl, πρώην Barovier & Toso Vetrerie Artistiche Riunite srl, κ.λπ. (εκπρόσωποι: A. Vianello, A. Bortoluzzi και A. Veronese, avocats)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Alfredo Barbini srl κ.λπ., Ιταλική Δημοκρατία, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των αναρριβιβιουσεσών

Οι αναρριβιβιουσεσ ζητούν από το Δικαστήριο:

— να ανατρέψει και/ή να μεταρρυθμίσει τη διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 29ης Ιανουαρίου 2013, στην υπόθεση T-272/00, και να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεώς τους αναίρεσεως, οι αναρριβιβιουσεσ προβάλλουν πλάνη περί το δικαιο ως προς την εφαρμογή των αρχών που διατύπωσε το Δικαστήριο με την απόφαση Comitato «Venezia vuole vivere», όσον αφορά την υποχρέωση αιτιολογήσεως των αποφάσεως της Επιτροπής περί κρατικών ενισχύσεως, αφενός, και όσον αφορά την κατανομή του βάρους αποδείξεως σχετικά με τις προϋποθέσεις του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

Με την αναρριβιβαλλόμενη διάταξη, το Γενικό Δικαστήριο δεν συμμορφώθηκε προς όσα είχε κρίνει το Δικαστήριο με την απόφαση της 9ης Ιουνίου 2011, επί της υποθέσεως Comitato «Venezia vuole vivere», με την οποία είχε μεταξύ άλλων αποφανθεί ότι η απόφαση της Επιτροπής «πρέπει να περιέχει, αυτή καθαυτή, όλα τα αναγκαία για την εκτέλεσή της από τις εθνικές αρχές στοιχεία». Μολονότι, όμως, η απόφαση δεν περιέχει τα αναγκαία στοιχεία για την εκτέλεσή της από τις εθνικές αρχές, το Γενικό Δικαστήριο δεν διαπίστωσε καμία πλημμέλεια ως προς τη μέθοδο που ακολούθησε η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση, υποπίπτοντας εομένως σε πλάνη περί το δικαιο.

Βάσει των αρχών που διατυπώθηκαν με την απόφαση του Δικαστηρίου επί της υποθέσεως Comitato «Venezia vuole vivere», κατά την ανάκτηση, απόκειται στο κράτος μέλος και όχι, εομένως, σε έκαστο δικαιούχο να αποδείξει, κατά περίπτωση, ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Εν προκειμένω, όμως, η Επιτροπή παρέλειψε, στην προσβαλλόμενη απόφαση, να διευκρινίσει τους «όρους» ενός τέτοιου ελέγχου· ως εκ τούτου, ελλείπει στοιχείων δυνάμενων να αποδείξουν, κατά την ανάκτηση, εάν τα πλεονεκτήματα που παρασχέθηκαν αποτελούν κρατικές ενισχύσεις υπέρ των δικαιούχων, η Ιταλική Δημοκρατία, με τον νόμο

αριθ. 228 της 24ης Δεκεμβρίου 2012 (και ειδικότερα το άρθρο 1, παράγραφος 351 επ.) αποφάσισε να αντιστρέψει το βάρος αποδείξεως, αντίθετως προς ό,τι προβλέπει η κοινοτική νομολογία. Κατά τον Ιταλό νομοθέτη, ειδικότερα, δεν αποκείται στο Δημόσιο, αλλά σε κάθε δικαιούχο επιχείρηση των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν με τη μορφή απαλλαγής να αποδείξει ότι τα επίμαχα πλεονεκτήματα δεν νοθεύουν τον ανταγωνισμό και δεν έχουν επιπτώσεις στο εμπόριο μεταξύ κρατών μελών· ειδικά, υφίσταται τεκμήριο περί του ότι το παρασχεθέν πλεονέκτημα δύναται να νοθεύσει τον ανταγωνισμό και να έχει επιπτώσεις στο κοινοτικό εμπόριο. Το σύνολο των ανωτέρω αντιβαίνει προδήλως στις αρχές που διατυπώθηκαν με την απόφαση του Δικαστηρίου επί της υποθέσεως Comitato «Venezia vuole vivere».

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε η Commissione tributaria provinciale di Latina (Ιταλία) στις 12 Απριλίου 2013 — Francesco Acanfora κατά Equitalia Sud SpA και Agenzia delle Entrate

(Υπόθεση C-181/13)

(2013/C 207/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Commissione tributaria provinciale di Latina

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Francesco Acanfora

Καθών: Equitalia Sud SpA — Agente di Riscossione Latina, Agenzia delle Entrate — Ufficio di Latina

Προδικαστικό ερώτημα

Συνιστά, κατά το άρθρο 107 ΣΛΕΕ, η προμήθεια εισπραξης, ύψους 9 % [την οποία πρόβλεπε το άρθρο 17 του ιταλικού ν.δ. 112/1999 πριν τροποποιηθεί], κρατική ενίσχυση ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά των αμοιβών για την εισπραξη των φόρων και με το κοινοτικό δίκαιο;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 12 Απριλίου 2013 — Anonima Petroli Italiana SpA (API) κατά Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

(Υπόθεση C-184/13)

(2013/C 207/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Anonima Petroli Italiana SpA (API)

Καθών: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

Προδικαστικά ερωτήματα

Ερωτάται:

- 1) Αν η προστασία της ελευθερίας ανταγωνισμού, της ελεύθερης κυκλοφορίας των επιχειρήσεων, της ελευθερίας εγκαταστάσεως και παροχής υπηρεσιών (όπως προβλέπονται από τα άρθρα 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, 101 ΣΛΕΕ, 49, 56 και 96 ΣΛΕΕ) συνάδει, και αν ναι σε ποιο βαθμό, με εθνικές διατάξεις των κρατών μελών της Ένωσης που ορίζουν κατώτατο κόστος ασκήσεως επιχειρήσεως οδικών μεταφορών, πράγμα που συνεπάγεται ετερόνομο καθορισμό ενός συστατικού στοιχείου του ανταλλάγματος για την παροχή της υπηρεσίας, και συνεπώς του συμβατικού τιμήματος.
- 2) Αν, και υπό ποιες προϋποθέσεις, δικαιολογούνται περιορισμοί των προαναφερθεισών αρχών για λόγους προστασίας του δημοσίου συμφέροντος ασφάλειας της οδικής κυκλοφορίας και αν μπορεί να ενταχθεί στην εν λόγω λειτουργική προοπτική ο καθορισμός κατώτατου κόστους ασκήσεως επιχειρήσεως οδικών μεταφορών, όπως προβλέπει η ρύθμιση του άρθρου 83 bis του ν.δ. 112/2008, όπως αυτή τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε.
- 3) Αν ο καθορισμός του κατώτατου κόστους παροχής της υπηρεσίας, υπό την προαναφερθείσα έννοια, μπορεί να επαφίεται σε προαιρετικές συμφωνίες μεταξύ των κατηγοριών ενδιαφερομένων επιχειρηματιών και, επικουρικός, σε οργανισμούς των οποίων η σύνθεση χαρακτηρίζεται από ισχυρή παρουσία εκπροσώπων των ιδιωτών επιχειρηματιών του κλάδου, χωρίς προκαθορισμένα σε νομοθετικό επίπεδο κριτήρια.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 12 Απριλίου 2013 — ANCC-Coop Associazione Nazionale Cooperative di Consumatori κ.λπ. κατά Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti κ.λπ.

(Υπόθεση C-185/13)

(2013/C 207/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: ANCC-Coop Associazione Nazionale Cooperative di Consumatori, ANCD Associazione Nazionale Cooperative Dettaglianti, Sviluppo Discount SpA, Centrale Adriatica Soc coop, Coop Consorzio Nord Ovest Società Consortile arl, Coop Italia Consorzio Nazionale non Alimentari Società Cooperativa, Coop Centro Italia Società Cooperativa, Tirreno Logistica srl, Unicoop Firenze Società Cooperativa, CONAD — Consorzio Nazionale Dettaglianti — Soc. Coop., Conad Centro Nord Soc. Coop, Commercianti Indipendenti Associati Soc. Coop, Conad del Tirreno Soc. Coop, Pac2000A Soc. Coop, Conad Adriatico Soc. Coop, Conad Sicilia Soc. Coop, Sicilconad Mercurio Soc. Coop

Καθών: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico, Consulta generale per l'autotrasporto e la logistica, Osservatorio sulle attività di autotrasporto, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato -Antitrust

Προδικαστικά ερωτήματα

Ερωτάται:

- 1) Αν η προστασία της ελευθερίας ανταγωνισμού, της ελεύθερης κυκλοφορίας των επιχειρήσεων, της ελευθερίας εγκαταστάσεως και παροχής υπηρεσιών (όπως προβλέπονται από τα άρθρα 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, 101 ΣΛΕΕ, 49, 56 και 96 ΣΛΕΕ) συνάδει, και αν ναι σε ποιο βαθμό, με εθνικές διατάξεις των κρατών μελών της Ένωσης που ορίζουν κατώτατο κόστος ασκήσεως επιχειρήσεως οδικών μεταφορών, πράγμα που συνεπάγεται ετερόνομο καθορισμό ενός συστατικού στοιχείου του ανταλλάγματος για την παροχή της υπηρεσίας, και συνεπώς του συμβατικού τιμήματος.
- 2) Αν, και υπό ποιες προϋποθέσεις, δικαιολογούνται περιορισμοί των προαναφερθεισών αρχών για λόγους προστασίας του δημοσίου συμφέροντος ασφάλειας της οδικής κυκλοφορίας και αν μπορεί να ενταχθεί στην εν λόγω λειτουργική προοπτική ο καθορισμός κατώτατου κόστους ασκήσεως επιχειρήσεως οδικών μεταφορών, όπως προβλέπει η ρύθμιση του άρθρου 83 bis του ν.δ. 112/2008, όπως αυτή τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε.
- 3) Αν ο καθορισμός του κατώτατου κόστους παροχής της υπηρεσίας, υπό την προαναφερθείσα έννοια, μπορεί να επαφίεται σε προαιρετικές συμφωνίες μεταξύ των κατηγοριών ενδιαφερομένων επιχειρηματιών και, επικουρικώς, σε οργανισμούς των οποίων η σύνθεση χαρακτηρίζεται από ισχυρή παρουσία εκπροσώπων των ιδιωτών επιχειρηματιών του κλάδου, χωρίς προκαθορισμένα σε νομοθετικό επίπεδο κριτήρια.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 12 Απριλίου 2013 — Air Liquide Italia Spa κ.λπ. κατά Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

(Υπόθεση C-186/13)

(2013/C 207/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: Air Liquide Italia Spa κ.λπ.

Καθών: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

Προδικαστικά ερωτήματα

Ερωτάται:

- 1) Αν η προστασία της ελευθερίας ανταγωνισμού, της ελεύθερης κυκλοφορίας των επιχειρήσεων, της ελευθερίας εγκαταστάσεως

και παροχής υπηρεσιών (όπως προβλέπονται από τα άρθρα 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, 101 ΣΛΕΕ, 49, 56 και 96 ΣΛΕΕ) συνάδει, και αν ναι σε ποιο βαθμό, με εθνικές διατάξεις των κρατών μελών της Ένωσης που ορίζουν κατώτατο κόστος ασκήσεως επιχειρήσεως οδικών μεταφορών, πράγμα που συνεπάγεται ετερόνομο καθορισμό ενός συστατικού στοιχείου του ανταλλάγματος για την παροχή της υπηρεσίας, και συνεπώς του συμβατικού τιμήματος.

- 2) Αν, και υπό ποιες προϋποθέσεις, δικαιολογούνται περιορισμοί των προαναφερθεισών αρχών για λόγους προστασίας του δημοσίου συμφέροντος ασφάλειας της οδικής κυκλοφορίας και αν μπορεί να ενταχθεί στην εν λόγω λειτουργική προοπτική ο καθορισμός κατώτατου κόστους ασκήσεως επιχειρήσεως οδικών μεταφορών, όπως προβλέπει η ρύθμιση του άρθρου 83 bis του ν.δ. 112/2008, όπως αυτή τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε.
- 3) Αν ο καθορισμός του κατώτατου κόστους παροχής της υπηρεσίας, υπό την προαναφερθείσα έννοια, μπορεί να επαφίεται σε προαιρετικές συμφωνίες μεταξύ των κατηγοριών ενδιαφερομένων επιχειρηματιών και, επικουρικώς, σε οργανισμούς των οποίων η σύνθεση χαρακτηρίζεται από ισχυρή παρουσία εκπροσώπων των ιδιωτών επιχειρηματιών του κλάδου, χωρίς προκαθορισμένα σε νομοθετικό επίπεδο κριτήρια.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 12 Απριλίου 2013 — Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra) κ.λπ. κατά Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti κ.λπ.

(Υπόθεση C-187/13)

(2013/C 207/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra) κ.λπ.

Καθών: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti κ.λπ.

Προδικαστικά ερωτήματα

Ερωτάται:

- 1) Αν η προστασία της ελευθερίας ανταγωνισμού, της ελεύθερης κυκλοφορίας των επιχειρήσεων, της ελευθερίας εγκαταστάσεως και παροχής υπηρεσιών (όπως προβλέπονται από τα άρθρα 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, 101 ΣΛΕΕ, 49, 56 και 96 ΣΛΕΕ) συνάδει, και αν ναι σε ποιο βαθμό, με εθνικές διατάξεις των κρατών μελών της Ένωσης που ορίζουν κατώτατο κόστος ασκήσεως επιχειρήσεως οδικών μεταφορών, πράγμα που συνεπάγεται ετερόνομο καθορισμό ενός συστατικού στοιχείου του ανταλλάγματος για την παροχή της υπηρεσίας, και συνεπώς του συμβατικού τιμήματος.

- 2) Αν, και υπό ποιες προϋποθέσεις, δικαιολογούνται περιορισμοί των προαναφερθεισών αρχών για λόγους προστασίας του δημοσίου συμφέροντος ασφάλειας της οδικής κυκλοφορίας και αν μπορεί να ενταχθεί στην εν λόγω λειτουργική προοπτική ο καθορισμός κατώτατου κόστους ασκήσεως επιχειρήσεως οδικών μεταφορών, όπως προβλέπει η ρύθμιση του άρθρου 83 bis του ν.δ. 112/2008, όπως αυτή τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε.
- 3) Αν ο καθορισμός του κατώτατου κόστους παροχής της υπηρεσίας, υπό την προαναφερθείσα έννοια, μπορεί να επαφίεται σε προαιρετικές συμφωνίες μεταξύ των κατηγοριών ενδιαφερομένων επιχειρηματιών και, επικουρικός, σε οργανισμούς των οποίων η σύνθεση χαρακτηρίζεται από ισχυρή παρουσία εκπροσώπων των ιδιωτών επιχειρηματιών του κλάδου, χωρίς προκαθορισμένα σε νομοθετικό επίπεδο κριτήρια.

Αναίρεση που άσκησαν στις 15 Απριλίου 2013 οι Confindustria Venezia, πρώην Unione degli industriali della provincia di Venezia (Unindustria) κ.λπ. κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 29 Ιανουαρίου 2013, στην υπόθεση T-273/00, Unindustria κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-191/13 P)

(2013/C 207/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: Confindustria Venezia, πρώην Unione degli industriali della provincia di Venezia (Unindustria) κ.λπ. (εκπρόσωποι: A. Vianello, A. Bortoluzzi και A. Veronese, avvocats)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Siram Spa, Bortoli Ettore Srl, Arsenale Venezia Spa, Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα των ανααιρεσειουσών

Οι ανααιρεσειουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

— να αναρέσει και/ή να μεταρρυθμίσει τη διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) στην υπόθεση T-273/00, και να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεώς τους αναίρεσεως, οι ανααιρεσειουσες προβάλλουν πλάνη περί το δίκαιο ως προς την εφαρμογή των αρχών που διατύπωσε το Δικαστήριο με την απόφαση «Comitato Venezia vuole vivere», όσον αφορά την υποχρέωση αιτιολογήσεως των αποφάσεων της Επιτροπής περί κρατικών ενισχύσεων και όσον αφορά την κατανομή του βάρους αποδείξεως σχετικά με τις προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

Με την ανααιρεσιβαλλόμενη διάταξη, το Γενικό Δικαστήριο δεν συμμορφώθηκε προς όσα είχε κρίνει το Δικαστήριο με την απόφαση της 9ης Ιουνίου 2011, επί της υποθέσεως «Comitato Venezia vuole vivere», με την οποία είχε αποφανθεί ότι η απόφαση της Επιτροπής

«πρέπει να περιέχει, αυτή καθαυτή, όλα τα αναγκαία για την εκτέλεσή της από τις εθνικές αρχές στοιχεία». Μολονότι, όμως, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν περιέχει τα αναγκαία στοιχεία για την εκτέλεσή της από τις εθνικές αρχές, το Γενικό Δικαστήριο δεν διαπίστωσε καμία πλημμέλεια ως προς τη μέθοδο που ακολούθησε η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση, υποπίπτοντας επομένως σε πλάνη περί το δίκαιο.

Βάσει των αρχών που διατυπώθηκαν με την απόφαση του Δικαστηρίου επί της υποθέσεως «Comitato Venezia vuole vivere», κατά την ανάκτηση, απόκειται στο κράτος μέλος και όχι, επομένως, στον δικαιούχο, να αποδείξει, κατά περίπτωση, ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Εν προκειμένω, όμως, η Επιτροπή παρέλειψε, στην προσβαλλόμενη απόφαση, να διευκρινίσει τους «όρους» ενός τέτοιου ελέγχου· ως εκ τούτου, ελλείπει στοιχείων δυνάμενων να αποδείξουν, κατά την ανάκτηση, ότι τα πλεονεκτήματα που παρασχέθηκαν αποτελούν κρατικές ενισχύσεις υπέρ των δικαιούχων, η Ιταλική Δημοκρατία, με τον νόμο αριθ. 228 της 24ης Δεκεμβρίου 2012 (άρθρο 1, παράγραφοι 351 επ.) αποφάσισε να αντιστρέψει το βάρος αποδείξεως, αντίθετος προς ό,τι προβλέπει η κοινοτική νομολογία. Κατά τον Ιταλό νομοθέτη, ειδικότερα, δεν απόκειται στο Δημόσιο, αλλά σε κάθε δικαιούχο επιχείρηση των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν με τη μορφή απαλλαγής από την υποχρέωση καταβολής κοινωνικών εισφορών να αποδείξει ότι τα επίμαχα πλεονεκτήματα δεν νοθεύουν τον ανταγωνισμό και δεν έχουν επιπτώσεις στο εμπόριο μεταξύ κρατών μελών· ειδικά, υφίσταται τεκμήριο περί του ότι το παρασχεθέν πλεονέκτημα δύναται να νοθεύσει τον ανταγωνισμό και να έχει επιπτώσεις στο ενδοκοινοτικό εμπόριο. Το σύνολο των ανωτέρω αντιβαίνει προδήλως στις αρχές που διατυπώθηκαν με την απόφαση του Δικαστηρίου επί της υποθέσεως «Comitato Venezia vuole vivere».

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 15 Απριλίου 2013 — Ezzo Italiana srl κατά Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

(Υπόθεση C-194/13)

(2013/C 207/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Ezzo Italiana srl

Καθόν: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

Προδικαστικά ερωτήματα

Ερωτάται:

- 1) Αν η προστασία της ελευθερίας ανταγωνισμού, της ελεύθερης κυκλοφορίας των επιχειρήσεων, της ελευθερίας εγκαταστάσεως και παροχής υπηρεσιών (όπως προβλέπονται από τα άρθρα 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, 101 ΣΛΕΕ, 49, 56 και 96 ΣΛΕΕ) συνάδει, και αν ναι σε ποιο βαθμό, με εθνικές διατάξεις των κρατών

μελών της Ένωσης που ορίζουν κατώτατο κόστος ασκήσεως επιχειρήσεως οδικών μεταφορών, πράγμα που συνεπάγεται ετερόνομο καθορισμό ενός συστατικού στοιχείου του ανταλλάγματος για την παροχή της υπηρεσίας, και συνεπώς του συμβατικού τιμήματος.

- 2) Αν, και υπό ποιες προϋποθέσεις, δικαιολογούνται περιορισμοί των προαναφερθεισών αρχών για λόγους προστασίας του δημοσίου συμφέροντος ασφάλειας της οδικής κυκλοφορίας και αν μπορεί να ενταχθεί στην εν λόγω λειτουργική προοπτική ο καθορισμός κατώτατου κόστους ασκήσεως επιχειρήσεως οδικών μεταφορών, όπως προβλέπει η ρύθμιση του άρθρου 83 bis του ν.δ. 112/2008, όπως αυτή τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε.
- 3) Αν ο καθορισμός του κατώτατου κόστους παροχής της υπηρεσίας, υπό την προαναφερθείσα έννοια, μπορεί να επαφίεται σε προαιρετικές συμφωνίες μεταξύ των κατηγοριών ενδιαφερομένων επιχειρηματιών και, επικουρικός, σε οργανισμούς των οποίων η σύνθεση χαρακτηρίζεται από ισχυρή παρουσία εκπροσώπων των ιδιωτών επιχειρηματιών του κλάδου, χωρίς προκαθορισμένα σε νομοθετικό επίπεδο κριτήρια.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 15 Απριλίου 2013 — Confederazione generale dell'industria italiana (Confindustria) κ.λπ. κατά Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

(Υπόθεση C-195/13)

(2013/C 207/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: Confederazione generale dell'industria italiana (Confindustria) κ.λπ.

Καθών: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

Προδικαστικά ερωτήματα

Ερωτάται:

- 1) Αν η προστασία της ελευθερίας ανταγωνισμού, της ελεύθερης κυκλοφορίας των επιχειρήσεων, της ελευθερίας εγκαταστάσεως και παροχής υπηρεσιών (όπως προβλέπονται από τα άρθρα 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, 101 ΣΛΕΕ, 49, 56 και 96 ΣΛΕΕ) συνάδει, και αν ναι σε ποιο βαθμό, με εθνικές διατάξεις των κρατών μελών της Ένωσης που ορίζουν κατώτατο κόστος ασκήσεως επιχειρήσεως οδικών μεταφορών, πράγμα που συνεπάγεται ετερόνομο καθορισμό ενός συστατικού στοιχείου του ανταλλάγματος για την παροχή της υπηρεσίας, και συνεπώς του συμβατικού τιμήματος.

- 2) Αν, και υπό ποιες προϋποθέσεις, δικαιολογούνται περιορισμοί των προαναφερθεισών αρχών για λόγους προστασίας του δημοσίου συμφέροντος ασφάλειας της οδικής κυκλοφορίας και αν μπορεί να ενταχθεί στην εν λόγω λειτουργική προοπτική ο καθορισμός κατώτατου κόστους ασκήσεως επιχειρήσεως οδικών μεταφορών, όπως προβλέπει η ρύθμιση του άρθρου 83 bis του ν.δ. 112/2008, όπως αυτή τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε.

- 3) Αν ο καθορισμός του κατώτατου κόστους παροχής της υπηρεσίας, υπό την προαναφερθείσα έννοια, μπορεί να επαφίεται σε προαιρετικές συμφωνίες μεταξύ των κατηγοριών ενδιαφερομένων επιχειρηματιών και, επικουρικός, σε οργανισμούς των οποίων η σύνθεση χαρακτηρίζεται από ισχυρή παρουσία εκπροσώπων των ιδιωτών επιχειρηματιών του κλάδου, χωρίς προκαθορισμένα σε νομοθετικό επίπεδο κριτήρια.

Προσφυγή της 16ης Απριλίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-196/13)

(2013/C 207/16)

Γλώσσα διαδικασίας: ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Alcover San Pedro και D. Recchia)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη λαμβάνοντας όλα τα αναγκαία μέτρα ώστε να συμμορφωθεί με την απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 26ης Απριλίου 2007, στην υπόθεση C-135/05, με την οποία κρίθηκε ότι η Ιταλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 4, 8 και 9 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 91/156/ΕΟΚ ⁽²⁾, το άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ ⁽³⁾ του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου, για τα επικίνδυνα απόβλητα, και το άρθρο 14, στοιχεία α' έως γ', της οδηγίας 1999/31/ΕΚ ⁽⁴⁾ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 1999, περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 260, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ·

— να υποχρεώσει την Ιταλική Δημοκρατία να καταβάλει στην Επιτροπή ημερησία χρηματική ποινή ύψους 256 819,2 ευρώ, για την καθυστέρηση εκτελέσεως της αποφάσεως στην υπόθεση C-135/05, αρχής γενομένης από την ημέρα εκδόσεως της αποφάσεως επί της υπό κρίση υποθέσεως μέχρι την ημερομηνία κατά την οποία θα έχει εκτελεσθεί η απόφαση στην υπόθεση C-135/05·

— να υποχρεώσει την Ιταλική Δημοκρατία να καταβάλει στην Επιτροπή το κατ' αποκοπή ποσό που θα προκύψει από τον πολλαπλασιασμό του ημερήσιου ποσού ύψους 28 089,6 ευρώ, επί τον αριθμό των ημερών που θα εξακολουθεί να υφίσταται η παράβαση από την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως στην υπόθεση C-135/05 και μέχρι την ημερομηνία εκδόσεως αποφάσεως στην υπό κρίση υπόθεση·

— να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Όσον αφορά την παράβαση των άρθρων 4, 8 και 9 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 91/156/ΕΟΚ, και του άρθρου 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ, για τα επικίνδυνα απόβλητα, βάσει των στοιχείων που διαβίβασαν οι ιταλικές αρχές, υπάρχουν ακόμη στην ιταλική επικράτεια τουλάχιστον 218 παράνομοι χώροι υγειονομικής ταφής, ευρισκόμενοι σε όλες τις ιταλικές περιφέρειες. Λόγω όμως της καταχρηστικής τους φύσεως, οι 218 παράνομοι χώροι υγειονομικής ταφής δεν τηρούν τις προαναφερθείσες διατάξεις.

Όσον αφορά την παράβαση του άρθρου 14, στοιχεία α' έως γ', της οδηγίας 1999/31/ΕΚ, περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων, βάσει των στοιχείων που διαβίβασαν οι ιταλικές αρχές, υπάρχουν ακόμη 5 χώροι υγειονομικής ταφής για τους οποίους δεν υποβλήθηκαν ή δεν εγκρίθηκαν σχέδια διευθέτησεως και οι οποίοι παρά ταύτα δεν έκλεισαν από τις αρμόδιες αρχές, κατά παράβαση των ως άνω διατάξεων.

Η προτεινόμενη κύρωση (ημερήσια χρηματική ποινή και κατ' αποκοπή ποσό) είναι ανάλογη προς τη σοβαρότητα και τη διάρκεια της παραβάσεως, λαμβανομένης υπόψη, μεταξύ άλλων, της αναγκαιότητας διασφαλίσεως του αποτρεπτικού αποτελέσματος της κυρώσεως.

(¹) Οδηγία 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 86).

(²) Οδηγία 91/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Μαρτίου 1991, για την τροποποίηση της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ περί των στερεών αποβλήτων (ΕΕ L 78, σ. 32).

(³) Οδηγία 91/689/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1991, για τα επικίνδυνα απόβλητα (ΕΕ L 377, σ. 20).

(⁴) Οδηγία 1999/31/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 1999, περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων (ΕΕ L 182, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Ιταλία) στις 18 Απριλίου 2013 — Cruciano Siragusa κατά Regione Sicilia- Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo

(Υπόθεση C-206/13)

(2013/C 207/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Cruciano Siragusa

Καθής: Regione Sicilia- Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo

Προδικαστικό ερώτημα

Απαγορεύουν το άρθρο 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ και η αρχή της αναλογικότητας, ως γενική αρχή του δικαίου της ΕΕ, την εφαρμογή εθνικής ρυθμίσεως, όπως το άρθρο 167, παράγραφος 4, στοιχείο α), του νομοθετικού διατάγματος 42/2004, η οποία αποκλείει τη δυνατότητα νομιμοποίησεως όλων των ανθρώπινων παρεμβάσεων που συνεπάγονται αύξηση επιφάνειας και όγκου, οι οποίες έχουν πραγματοποιηθεί χωρίς άδεια της αρμόδιας για την προστασία του τοπίου αρχής, ανεξαρτήτως της διαπιστώσεως *in concreto* της συμβατότητας των παρεμβάσεων αυτών με τις αξίες της προστασίας του τοπίου στη συγκεκριμένη τοποθεσία:

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 15 Απριλίου 2013 — Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato κατά Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

(Υπόθεση C-208/13)

(2013/C 207/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Καθών: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

Προδικαστικά ερωτήματα

Ερωτάται:

- 1) Αν η προστασία της ελευθερίας ανταγωνισμού, της ελεύθερης κυκλοφορίας των επιχειρήσεων, της ελευθερίας εγκαταστάσεως και παροχής υπηρεσιών (όπως προβλέπονται από τα άρθρα 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, 101 ΣΛΕΕ, 49, 56 και 96 ΣΛΕΕ) συνάδει, και αν ναι σε ποιο βαθμό, με εθνικές διατάξεις των κρατών μελών της Ένωσης που ορίζουν κατώτατο κόστος ασκήσεως επιχειρήσεως οδικών μεταφορών, πράγμα που συνεπάγεται ετερόνομο καθορισμό ενός συστατικού στοιχείου του ανταλλάγματος για την παροχή της υπηρεσίας, και συνεπώς του συμβατικού τιμήματος.

- 2) Αν, και υπό ποιες προϋποθέσεις, δικαιολογούνται περιορισμοί των προαναφερθεισών αρχών για λόγους προστασίας του δημοσίου συμφέροντος ασφάλειας της οδικής κυκλοφορίας και αν μπορεί να ενταχθεί στην εν λόγω λειτουργική προοπτική ο καθορισμός κατώτατου κόστους ασκήσεως επιχειρήσεως οδικών μεταφορών, όπως προβλέπει η ρύθμιση του άρθρου 83 bis του ν.δ. 112/2008, όπως αυτή τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε.
- 3) Αν ο καθορισμός του κατώτατου κόστους παροχής της υπηρεσίας, υπό την προαναφερθείσα έννοια, μπορεί να επαφίεται σε προαιρετικές συμφωνίες μεταξύ των κατηγοριών ενδιαφερομένων επιχειρηματιών και, επικουρικός, σε οργανισμούς των οποίων η σύνθεση χαρακτηρίζεται από ισχυρή παρουσία εκπροσώπων των ιδιωτών επιχειρηματιών του κλάδου, χωρίς προκαθορισμένα σε νομοθετικό επίπεδο κριτήρια.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Nejvyšší správní soud (Δημοκρατία της Τσεχίας) στις 19 Απριλίου 2013 — František Ryněš κατά Úřad pro ochranu osobních údajů

(Υπόθεση C-212/13)

(2013/C 207/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Nejvyšší správní soud

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ααιρεσείων: František Ryněš

Ανααιρεσίβλητο: Úřad pro ochranu osobních údajů

Προδικαστικά ερωτήματα

Μπορεί η λειτουργία συστήματος παρακολούθησης με κάμερα σε κατοικία με σκοπό την προστασία της ιδιοκτησίας, της υγείας και της ζωής των ιδιοκτητών της κατοικίας να χαρακτηριστεί ως επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα «η οποία πραγματοποιείται από φυσικό πρόσωπο στο πλαίσιο αποκλειστικά προσωπικών ή οικιακών δραστηριοτήτων» κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 95/46/EK ⁽¹⁾, παρά το γεγονός ότι η κάμερα βιντεοσκοπεί και δημόσιο χώρο;

⁽¹⁾ ΕΕ L 281, σ. 31.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 23 Απριλίου 2013 — Impresa Pizzarotti & C. Spa κατά Comune di Bari

(Υπόθεση C-213/13)

(2013/C 207/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Impresa Pizzarotti & C. Spa

Καθού: Comune di Bari

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Ισοδυναμεί η συναφθιζόμενη σύμβαση μισθώσεως μελλοντικού πράγματος, υπό την προτεινόμενη μορφή της αναλήψεως δεσμεύσεως για εκμίσθωση, με δημόσια σύμβαση έργου, έστω και με ορισμένα στοιχεία που χαρακτηρίζουν τη σύμβαση μισθώσεως, με συνέπεια να μην δύναται να περιληφθεί στις συμβάσεις που εξαιρούνται από την εφαρμογή δημόσιας διαδικασίας σύμφωνα με το άρθρο 16 της οδηγίας 2004/18/EK ⁽¹⁾;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, δύναται το εθνικό δικαστήριο, και ειδικότερα το παρόν αιτούν δικαστήριο, να κηρύξει ανίσχυρο το δεδικασμένο που έχει δημιουργηθεί ενδεχομένως σχετικά με τα επίδικα πραγματικά περιστατικά, όπως περιγράφονται στο σκεπτικό, καθόσον προκάλεσε έννομη κατάσταση αντίθετη προς το κοινοτικό δίκαιο περί δημόσιων συμβάσεων και, κατά συνέπεια, είναι δυνατόν να εκτελεστεί δεδικασμένο αντίθετο προς το κοινοτικό δίκαιο;

⁽¹⁾ Οδηγία 2004/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ L 134, σ. 114).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunale di Trento (Ιταλία) στις 25 Απριλίου 2013 — Teresa Mascellani κατά Ministero della Giustizia

(Υπόθεση C-221/13)

(2013/C 207/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Trento

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Teresa Mascellani

Καθού: Ministero della Giustizia

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η ρήτρα 5, παράγραφος 2, της συμφωνίας που υλοποιήθηκε με την οδηγία 97/81/EK ⁽¹⁾ (καθόσον ορίζει ότι «η άρνηση εργαζόμενου να μεταβεί από εργασία πλήρους απασχόλησης σε εργασία με μερική απασχόληση ή το αντίθετο, δεν πρέπει από μόνη της να συνιστά δικαιολογία απόλυσης, υπό την επιφύλαξη απολύσεων, σύμφωνα με τις εθνικές νομοθεσίες, συλλογικές συμβάσεις και πρακτικές, για άλλους λόγους που μπορεί να προκύψουν από τις λειτουργικές απαιτήσεις της εν λόγω

επιχείρησης»), την έννοια ότι απαγορεύει νομοθετική διάταξη κράτους μέλους βάσει της οποίας ο εργοδότης δύναται να μετατρέψει τη σχέση εργασίας από μερικής σε πλήρους απασχόλησής ακόμα και παρά τη βούληση του εργαζομένου.

2) Απαγορεύει η ίδια οδηγία εθνική ρύθμιση (όπως το άρθρο 16 του ιταλικού νόμου 183/4.11.2010) που επιτρέπει στον εργοδότη να μετατρέψει τη σχέση εργασίας από μερικής σε πλήρους απασχόλησής ακόμα και παρά τη βούληση του εργαζομένου.

(¹) Οδηγία 97/81/ΕΚ του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία μερικής απασχόλησης που συνήφθη στις 6 Ιουνίου 1997 από την UNICE, το CEEP και την CES (ΕΕ L 14, σ. 9).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Teleklagenævnet (Δανία) στις 25 Απριλίου 2013 — TDC A/S κατά Erhvervsstyrelsen

(Υπόθεση C-222/13)

(2013/C 207/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Teleklagenævnet

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: TDC A/S

Καθού: Erhvervsstyrelsen

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Αποκλείει η οδηγία 2002/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (στο εξής: οδηγία για την καθολική υπηρεσία) (¹), περιλαμβανομένου του άρθρου 32 αυτής, τη δυνατότητα κράτους μέλους να θεσπίζει κανόνες δυνάμει των οποίων μία επιχείρηση δεν μπορεί να έχει αξίωση έναντι του κράτους μέλους για τη μεμονωμένη επιστροφή των δαπανών που αντιστοιχούν στο καθαρό κόστος της παροχής πρόσθετων υποχρεωτικών υπηρεσιών μη καλυπτόμενων από το κεφάλαιο II της οδηγίας, εφόσον τα κέρδη που έχει αποκομίσει η επιχείρηση από άλλες υπηρεσίες, οι οποίες καλύπτονται από τις κατά το κεφάλαιο II της οδηγίας υποχρεώσεις καθολικής υπηρεσίας της επιχείρησης αυτής, υπερβαίνουν τη ζημία που συνδέεται με την παροχή των πρόσθετων υποχρεωτικών υπηρεσιών;

2) Αποκλείει η οδηγία για την καθολική υπηρεσία τη δυνατότητα κράτους μέλους να θεσπίζει κανόνες που επιτρέπουν σε επιχειρήσεις να προβάλλουν αξιώσεις έναντι κράτους μέλους για την επιστροφή των δαπανών που αντιστοιχούν στο καθαρό κόστος

της παροχής πρόσθετων υποχρεωτικών υπηρεσιών μη καλυπτόμενων από το κεφάλαιο II της οδηγίας, μόνον όταν το εν λόγω καθαρό κόστος συνιστά αθέμιτη επιβάρυνση για τις επιχειρήσεις;

3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, μπορεί το κράτος μέλος να ορίζει ότι η παροχή πρόσθετων υποχρεωτικών υπηρεσιών μη καλυπτόμενων από το κεφάλαιο II της οδηγίας δεν συνιστά αθέμιτη επιβάρυνση, όταν η επιχείρηση, κατά γενική θεώρηση, έχει πραγματοποιήσει κέρδη από την παροχή όλων των υπηρεσιών ως προς τις οποίες υπέχει υποχρέωση καθολικής υπηρεσίας, περιλαμβανομένων και των υπηρεσιών που θα είχε παράσχει αν δεν της είχε επιβληθεί υποχρέωση καθολικής υπηρεσίας;

4) Αποκλείει η οδηγία για την καθολική υπηρεσία τη δυνατότητα κράτους μέλους να θεσπίζει κανόνες δυνάμει των οποίων το καθαρό κόστος μιας συγκεκριμένης επιχείρησης για την παροχή καθολικής υπηρεσίας κατά το κεφάλαιο II της οδηγίας υπολογίζεται με βάση τα συνολικά έσοδα και το συνολικό κόστος που συνδέονται με την παροχή της οικείας υπηρεσίας, περιλαμβανομένων και των εσόδων και του κόστους που θα είχε η επιχείρηση αν δεν της είχε επιβληθεί υποχρέωση καθολικής υπηρεσίας;

5) Επηρεάζει την απάντηση στα τέσσερα πρώτα ερωτήματα η ενδεχόμενη επιβολή υποχρεώσεως προς παροχή πρόσθετων υποχρεωτικών υπηρεσιών εντός της Γροιλανδίας, η οποία κατά το παράρτημα II της ΣΛΕΕ είναι υπερπόντια χώρα ή έδαφος, όταν η υποχρέωση αυτή επιβάλλεται από τις δανικές αρχές σε επιχείρηση η οποία είναι εγκατεστημένη στη Δανία και δεν έχει κατά τα λοιπά δραστηριότητες στη Γροιλανδία;

6) Ποια σημασία έχουν για την απάντηση στα πέντε πρώτα ερωτήματα τα άρθρα 107, παράγραφος 1, και 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, καθώς και η απόφαση της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 2011, για την εφαρμογή του άρθρου 106, παράγραφος 2, της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις κρατικές ενισχύσεις υπό μορφή αντισταθμίσεως για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας που χορηγούνται σε ορισμένες επιχειρήσεις επιφορτισμένες με τη διαχείριση υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος;

7) Ποια σημασία έχει για την απάντηση στα πέντε πρώτα ερωτήματα η αρχή των ελάχιστων στρεβλώσεων στον ανταγωνισμό ιδίως κατά το άρθρο 1, παράγραφος 2, το άρθρο 3, παράγραφος 2, και τις αιτιολογικές σκέψεις 4, 18, 23 και 26, καθώς και το παράρτημα IV, μέρος Β, της οδηγίας για την καθολική υπηρεσία;

8) Εφόσον οι διατάξεις της οδηγίας για την καθολική υπηρεσία εμποδίζουν τη θέσπιση εθνικών ρυθμίσεων όπως οι μνημονευόμενες στο πρώτο, στο δεύτερο και στο τέταρτο ερώτημα, έχουν οι διατάξεις αυτές ή τα εμπόδια αυτά άμεσο αποτέλεσμα;

(¹) ΕΕ L 108, σ. 51.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale di Cagliari (Ιταλία) στις 26 Απριλίου 2013 — Ποινική διαδικασία κατά Sergio Alfonso Lorrain

(Υπόθεση C-224/13)

(2013/C 207/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Cagliari

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Sergio Alfonso Lorrain.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Προσक्रούει στην ερμηνεία του άρθρου 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προστασία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Θεμελιωδών Ελευθεριών (ΕΣΑΔ) και του άρθρου 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ, η εφαρμογή των άρθρων 70, 71 και 72 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (ΚΠΔ) στο μέτρο που τα εν λόγω άρθρα επιβάλλουν, όταν διαπιστώνεται ότι ο κατηγορούμενος είναι ανίκανος να μετάσχει συνειδητώς στη δίκη εξαιτίας μη αναστρέψιμης ασθένειας η οποία δεν αναμένεται να σημειώσει βελτίωση, την επ' αόριστον αναστολή της δίκης, υπάγοντας πάντως τον ασθενή σε περιοδικές εξετάσεις;
- 2) Προσक्रούει στην ερμηνεία του άρθρου 6 ΕΣΑΔ και του άρθρου 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ η εφαρμογή του άρθρου 159, πρώτο εδάφιο, στοιχείο 3), του ΚΠΔ, στο μέτρο που τα εν λόγω άρθρα επιβάλλουν επ' αόριστον αναστολή της προθεσμίας παραγραφής (παρατεινόμενη ανά εξάμηνο σύμφωνα με το άρθρο 72 ΚΠΔ) όταν ο κατηγορούμενος είναι ανίκανος να μετάσχει συνειδητώς στη δίκη εξαιτίας μη αναστρέψιμης ασθένειας η οποία δεν αναμένεται να σημειώσει βελτίωση;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο) στις 29 Απριλίου 2013 — Ville d'Ottignies-Louvain-la-Neuve, Michel Tillieut, Willy Gregoire, Marc Lacroix κατά Région wallonne

(Υπόθεση C-225/13)

(2013/C 207/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούντες: Ville d'Ottignies-Louvain-la-Neuve, Michel Tillieut, Willy Gregoire, Marc Lacroix

Καθή: Région wallonne

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 7 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ, περί των στερεών αποβλήτων⁽¹⁾, την έννοια ότι καθιστά δυνατόν να χαρακτηριστεί ως σχέδιο διαχειρίσεως αποβλήτων μια κανονιστική διάταξη η οποία ορίζει ότι, κατά παρέκκλιση από τον κανόνα κατά τον οποίο δεν μπορεί να δοθεί έγκριση σε κανένα κέντρο υγειονομικής ταφής εκτός των τοποθεσιών που προβλέπονται από το σχέδιο διαχειρίσεως αποβλήτων, τα κέντρα υγειονομικής ταφής αποβλήτων τα οποία είχαν εγκριθεί πριν από την έναρξη ισχύος του εν λόγω σχεδίου διαχειρίσεως αποβλήτων μπορούν, μετά την έναρξη ισχύος του, να αποτελέσουν αντικείμενο νέων αδειών επί των γεωτεμαχιών που αποτελούν αντικείμενο της προγενέστερης της έναρξέως ισχύος του σχεδίου διαχειρίσεως αποβλήτων άδειας;
- 2) Έχει το άρθρο 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2001/42/ΕΚ, σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων⁽²⁾, την έννοια ότι εντάσσει στην έννοια του σχεδίου και του προγράμματος κανονιστική διάταξη η οποία ορίζει ότι, κατά παρέκκλιση από τον κανόνα κατά τον οποίο δεν μπορεί να δοθεί έγκριση σε κανένα κέντρο υγειονομικής ταφής εκτός των τοποθεσιών που προβλέπονται από το σχέδιο διαχειρίσεως αποβλήτων που απαιτεί το άρθρο 7 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ, περί των στερεών αποβλήτων, τα κέντρα υγειονομικής ταφής αποβλήτων τα οποία είχαν εγκριθεί πριν από την έναρξη ισχύος του εν λόγω σχεδίου διαχειρίσεως αποβλήτων μπορούν, μετά την έναρξη ισχύος του, να αποτελέσουν αντικείμενο νέων αδειών επί των γεωτεμαχιών που αποτελούν αντικείμενο της προγενέστερης της έναρξέως ισχύος του σχεδίου διαχειρίσεως αποβλήτων άδειας;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, πληροί το άρθρο 70, εδάφιο 2, του διατάγματος της 27ης Ιουνίου 1996, σχετικά με τα απόβλητα, όπως τροποποιήθηκε με το διάταγμα της 16ης Οκτωβρίου 2003, τις επιταγές της εκτιμήσεως των περιβαλλοντικών επιπτώσεων που προβλέπει η οδηγία 2001/42/ΕΚ;

⁽¹⁾ Οδηγία 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 86).

⁽²⁾ Οδηγία 2001/42/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2001, σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων (ΕΕ L 197, σ. 30).

Αναίρεση που άσκησε στις 29 Απριλίου 2013 η Albergo Quattro Fontane Snc κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 20 Φεβρουαρίου 2013, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-278/00 έως T-280/00, T-282/00 έως T-286/00 και T-288/00 έως T-295/00, Albergo Quattro Fontane κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-227/13 P)

(2013/C 207/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Albergo Quattro Fontane Snc (εκπρόσωποι: A. Bianchini και F. Busetto, avvocati)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Comitato «Venezia vuole vivere»

Αιτήματα της ανααιρεσίουσας

Η ανααιρεσίουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την ανααιρεσιβαλλόμενη διάταξη·
- να κάνει δεκτά τα αιτήματα που υποβλήθηκαν πρωτοδίκως και, κατά συνέπεια:
 - να ακυρώσει, εφόσον απαιτείται και εντός των ορίων που επιτάσσει το έννομο συμφέρον των ανααιρεσιουσών, την απόφαση 2000/394/EK της Επιτροπής, της 25ης Νοεμβρίου 1999, σχετικά με τα μέτρα ενίσχυσης σε επιχειρήσεις των περιοχών της Βενετίας και της Chioggia, οι οποίες προβλέπονται από τους νόμους αριθ. 30/1997 και αριθ. 206/1995, περί μειώσεων των κοινωνικών εισφορών·
 - επικουρικώς, να ακυρώσει την εν λόγω απόφαση καθόσον επιβάλλει την ανάκτηση των μειώσεων που χορηγήθηκαν, προσαυξημένων με τους τόκους που αναλογούν στο κρίσιμο χρονικό διάστημα.
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως ανατρέσεως προβάλλονται οι ακόλουθοι εννέα λόγοι ανατρέσεως:

Πρώτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν έκρινε ότι με τα επίμαχα μέτρα δεν παρέχεται κανένα πλεονέκτημα στους δικαιούχους, λαμβανομένου υπόψη του αντισταθμιστικού χαρακτήρα τους.

Δεύτερος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν απέκλεισε ούτε, εν πάση περιπτώσει, εξέτασε αν τα επίμαχα μέτρα ενδέχεται να έχουν επιπτώσεις στον ανταγωνισμό και στο ενδοκοινωνικό εμπόριο.

Τρίτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνουν εν προκειμένω εφαρμογής οι παρεκκλίσεις που διαλαμβάνονται στο άρθρο 87, παράγραφος 2, στοιχείο β', EK (νυν άρθρο 107, παράγραφος 2, στοιχείο β', ΣΛΕΕ) και στο άρθρο 87, παράγραφος 3, στοιχείο β', EK (νυν άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο β', ΣΛΕΕ).

Τέταρτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνει εν προκειμένω εφαρμογής η παρέκκλιση που διαλαμβάνεται στο άρθρο 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ', EK (νυν άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ).

Πέμπτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνουν εν προκειμένω εφαρμογής οι παρεκκλίσεις που διαλαμβάνονται στο άρθρο 87, παράγραφος 3, στοιχεία δ' και ε', EK (νυν άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχεία δ' και ε', ΣΛΕΕ).

Έκτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνει εν προκειμένω εφαρμογής η παρέκκλιση που διαλαμβάνεται στο άρθρο 86, παράγραφος 2, EK (νυν άρθρο 106, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ).

Έβδομος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι πρόκειται περί ήδη υφιστάμενης ενισχύσεως, στοιχείο που συνιστά παράβαση του άρθρου 88, παράγραφος 3, EK (νυν άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ) και του άρθρου 15 του κανονισμού 659/1999 ⁽¹⁾.

Όγδοος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνει εν προκειμένω εφαρμογής το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999 όσον αφορά την εντολή ανακτήσεως.

Ένατος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνει εν προκειμένω εφαρμογής το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999 όσον αφορά τον υπολογισμό τόκων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 29 Απριλίου 2013 η Hotel Gabrielli srl, πρώην Hotel Gabrielli Sandwirth SpA, κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 20 Φεβρουαρίου 2013, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-278/00 έως T-280/00, T-282/00 έως T-286/00 και T-288/00 έως T-295/00, Albergo Quattro Fontane κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-228/13 P)

(2013/C 207/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: Hotel Gabrielli srl, πρώην Hotel Gabrielli Sandwirth SpA (εκπρόσωποι: A. Bianchini και F. Busetto, avvocati)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Comitato «Venezia vuole vivere»

Αιτήματα της ανααιρεσίουσας

Η ανααιρεσίουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την ανααιρεσιβαλλόμενη διάταξη·
- να κάνει δεκτά τα αιτήματα που υποβλήθηκαν πρωτοδίκως και, κατά συνέπεια:
 - να ακυρώσει, εφόσον απαιτείται και εντός των ορίων που επιτάσσει το έννομο συμφέρον των ανααιρεσιουσών, την απόφαση 2000/394/EK της Επιτροπής, της 25ης Νοεμβρίου 1999, σχετικά με τα μέτρα ενίσχυσης σε επιχειρήσεις των περιοχών της Βενετίας και της Chioggia, οι οποίες προβλέπονται από τους νόμους αριθ. 30/1997 και αριθ. 206/1995, περί μειώσεων των κοινωνικών εισφορών·

— επικουρικός, να ακυρώσει την εν λόγω απόφαση καθόσον επιβάλλει την ανάκτηση των μειώσεων που χορηγήθηκαν, προσαυξημένων με τους τόκους που αναλογούν στο κρίσιμο χρονικό διάστημα.

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως προβάλλονται οι ακόλουθοι εννέα λόγοι αναιρέσεως:

Πρώτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν έκρινε ότι με τα επίμαχα μέτρα δεν παρέχεται κανένα πλεονέκτημα στους δικαιούχους, λαμβανομένου υπόψη του αντισταθμιστικού χαρακτήρα τους.

Δεύτερος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν απέκλεισε ούτε, εν πάση περιπτώσει, εξέτασε αν τα επίμαχα μέτρα ενδέχεται να έχουν επιπτώσεις στον ανταγωνισμό και στο ενδοκοινοτικό εμπόριο.

Τρίτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνουν εν προκειμένω εφαρμογής οι παρεκκλίσεις που διαλαμβάνονται στο άρθρο 87, παράγραφος 2, στοιχείο β', ΕΚ (νυν άρθρο 107, παράγραφος 2, στοιχείο β', ΣΛΕΕ) και στο άρθρο 87, παράγραφος 3, στοιχείο β', ΕΚ (νυν άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο β', ΣΛΕΕ).

Τέταρτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνει εν προκειμένω εφαρμογής η παρέκκλιση που διαλαμβάνεται στο άρθρο 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΕΚ (νυν άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ).

Πέμπτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνουν εν προκειμένω εφαρμογής οι παρεκκλίσεις που διαλαμβάνονται στο άρθρο 87, παράγραφος 3, στοιχεία δ' και ε', ΕΚ (νυν άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχεία δ' και ε', ΣΛΕΕ).

Έκτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνει εν προκειμένω εφαρμογής η παρέκκλιση που διαλαμβάνεται στο άρθρο 86, παράγραφος 2, ΕΚ (νυν άρθρο 106, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ).

Έβδομος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι πρόκειται περί ήδη υφιστάμενης ενισχύσεως, στοιχείο που συνιστά παράβαση του άρθρου 88, παράγραφος 3, ΕΚ (νυν άρθρου 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ) και του άρθρου 15 του κανονισμού 659/1999⁽¹⁾.

Όγδοος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνει εν προκειμένω εφαρμογής το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999 όσον αφορά την εντολή ανακτήσεως.

Ένατος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνει εν προκειμένω εφαρμογής το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999 όσον αφορά τον υπολογισμό τόκων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 29 Απριλίου 2013 η GE.AL.VE. Srl κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 20 Φεβρουαρίου 2013 στην υπόθεση T-278/00 έως T-280/00, T-282/00 έως T-286/00 και T-288/00 έως T-295/00, Albergo Quattro Fontane κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-229/13 P)

(2013/C 207/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: GE.AL.VE. Srl (εκπρόσωποι: A. Bianchini και F. Busetto, avvocati)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Comitato «Venezia vuole vivere»

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου,

— να δεχτεί τα πρωτοδικώς προβληθέντα αιτήματα και, κατά συνέπεια,

— να ακυρώσει, στο μέτρο που είναι απαραίτητο και εντός των ορίων του συμφέροντος της προσφεύγουσας, την απόφαση 2000/394/ΕΚ της Επιτροπής, της 25ης Νοεμβρίου 1999, σχετικά με τα μέτρα ενίσχυσης σε επιχειρήσεις της Βενετίας και της Chioggia που προβλέπονται από το νόμο αριθ. 30/1997 και το νόμο αριθ. 206/1995, περί απαλλαγών ή μειώσεων των κοινωνικών εισφορών,

— επικουρικός, να ακυρώσει την προαναφερθείσα απόφαση στο μέτρο κατά το οποίο με αυτήν επιβάλλεται, αφενός, υποχρέωση αναζήτησης των απαλλαγών ή μειώσεων που χορηγήθηκαν καθώς και, αφετέρου, προσαύξηση του ποσού των προς αναζήτηση φερόμενων απαλλαγών ή μειώσεων κατά ποσό που αντιστοιχεί στους τόκους για τις προσδιοριζόμενες στην απόφαση περιόδους,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει εννέα λόγους:

Πρώτος λόγος: Η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη ενέχει πλάνη καθόσον δεν διαπιστώνει ότι τα επίμαχα μέτρα δεν παρείχαν κανένα πλεονέκτημα στους αντίστοιχους δικαιούχους λαμβανομένου υπόψη του αντισταθμιστικού τους χαρακτήρα.

Δεύτερος λόγος: Η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη ενέχει πλάνη καθόσον δεν αποκλείει ή εν πάση περιπτώσει δεν εξετάζει αν τα επίμαχα μέτρα είναι ικανά να επηρεάσουν τον ανταγωνισμό και τις ενδοκοινοτικές συναλλαγές.

Τρίτος λόγος: Η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη ενέχει πλάνη καθόσον δεν δέχεται τη δυνατότητα εφαρμογής των παρεκκλίσεων του άρθρου 87, παράγραφος 2, στοιχείο β', ΕΚ (νυν άρθρο 107, παράγραφος 2, στοιχείο β', ΣΛΕΕ) και του άρθρου 87, παράγραφος 3, στοιχείο β', ΕΚ (νυν άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο β', ΣΛΕΕ).

Τέταρτος λόγος: Η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη ενέχει πλάνη καθόσον δεν δέχεται τη δυνατότητα εφαρμογής της παρεκκλίσεως του άρθρου 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΕΚ (νυν άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ).

Πέμπτος λόγος: Η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη ενέχει πλάνη καθόσον δεν δέχεται τη δυνατότητα εφαρμογής των παρεκκλίσεων του άρθρου 87, παράγραφος 3, στοιχεία δ' και ε', ΕΚ (νυν άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχεία δ' και ε', ΣΛΕΕ).

Έκτος λόγος: Η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη ενέχει πλάνη καθόσον δεν δέχεται τη δυνατότητα εφαρμογής της παρεκκλίσεως του άρθρου 86, παράγραφος 2, ΕΚ (νυν άρθρο 106, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ).

Έβδομος λόγος: Η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη ενέχει πλάνη καθόσον δεν δέχεται ότι η υπόθεση αφορά υφιστάμενη ενίσχυση, παραβαίνοντας κατά συνέπεια το άρθρο 88, παράγραφος 3, ΕΚ (νυν άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ) και το άρθρο 15 του κανονισμού 659/1999⁽¹⁾.

Όγδοος λόγος: Η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη ενέχει πλάνη καθόσον δεν δέχεται τη δυνατότητα εφαρμογής του άρθρου 14, παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999, σχετικά με την εντολή ανακλήσεως.

Ένατος λόγος: Η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη ενέχει πλάνη καθόσον δεν δέχεται τη δυνατότητα εφαρμογής του άρθρου 14, παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999, σχετικά με την επιβολή τόκων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 29 Απριλίου 2013 η Metropolitan SpA, πρώην Metropolitan srl, κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 20 Φεβρουαρίου 2013, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-278/00 έως T-280/00, T-282/00 έως T-286/00 και T-288/00 έως T-295/00, Albergo Quattro Fontane κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-230/13 P)

(2013/C 207/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Metropolitan SpA, πρώην Metropolitan srl (εκπρόσωποι: A. Bianchini και F. Busetto, avvocati)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Comitato «Venezia vuole vivere»

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη·
- να κάνει δεκτά τα αιτήματα που υποβλήθηκαν πρωτοδίκως και, κατά συνέπεια:
 - να ακυρώσει, εφόσον απαιτείται και εντός των ορίων που επιτάσσει το έννομο συμφέρον των αναιρεσείουσών, την απόφαση 2000/394/ΕΚ της Επιτροπής, της 25ης Νοεμβρίου 1999, σχετικά με τα μέτρα ενίσχυσης σε επιχειρήσεις των περιοχών της Βενετίας και της Chioggia, οι οποίες προβλέπονται από τους νόμους αριθ. 30/1997 και αριθ. 206/1995, περί μειώσεων των κοινωνικών εισφορών·
 - επικουρικώς, να ακυρώσει την εν λόγω απόφαση καθόσον επιβάλλει την ανάκτηση των μειώσεων που χορηγήθηκαν, προσαυξημένων με τους τόκους που αναλογούν στο κρίσιμο χρονικό διάστημα.
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως προβάλλονται οι ακόλουθοι εννέα λόγοι αναιρέσεως:

Πρώτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν έκρινε ότι με τα επίμαχα μέτρα δεν παρέχεται κανένα πλεονέκτημα στους δικαιούχους, λαμβανομένου υπόψη του αντισταθμιστικού χαρακτήρα τους.

Δεύτερος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν απέκλεισε ούτε, εν πάση περιπτώσει, εξέτασε αν τα επίμαχα μέτρα ενδέχεται να έχουν επιπτώσεις στον ανταγωνισμό και στο ενδοκοινοτικό εμπόριο.

Τρίτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνουν εν προκειμένω εφαρμογής οι παρεκκλίσεις που διαλαμβάνονται στο άρθρο 87, παράγραφος 2, στοιχείο β', ΕΚ (νυν άρθρο 107, παράγραφος 2, στοιχείο β', ΣΛΕΕ) και στο άρθρο 87, παράγραφος 3, στοιχείο β', ΕΚ (νυν άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο β', ΣΛΕΕ).

Τέταρτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνει εν προκειμένω εφαρμογής η παρέκκλιση που διαλαμβάνεται στο άρθρο 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΕΚ (νυν άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ).

Πέμπτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνουν εν προκειμένω εφαρμογής οι παρεκκλίσεις που διαλαμβάνονται στο άρθρο 87, παράγραφος 3, στοιχεία δ' και ε', ΕΚ (νυν άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχεία δ' και ε', ΣΛΕΕ).

Έκτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνει εν προκειμένω εφαρμογής η παρέκκλιση που διαλαμβάνεται στο άρθρο 86, παράγραφος 2, ΕΚ (νυν άρθρο 106, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ).

Έβδομος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι πρόκειται περί ήδη υφιστάμενης ενισχύσεως, στοιχείο που συνιστά παράβαση του άρθρου 88, παράγραφος 3, ΕΚ (νυν άρθρου 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ) και του άρθρου 15 του κανονισμού 659/1999⁽¹⁾.

Όγδοος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνει εν προκειμένω εφαρμογής το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999 όσον αφορά την εντολή ανακτήσεως.

Ένατος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνει εν προκειμένω εφαρμογής το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999 όσον αφορά τον υπολογισμό τόκων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 29 Απριλίου 2013 η Hotel Concordia srl, πρώην Hotel Concordia Snc κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 20 Φεβρουαρίου 2013, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-278/00 έως T-280/00, T-282/00 έως T-286/00 και T-288/00 έως T-295/00, Albergo Quattro Fontane κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-231/13 P)

(2013/C 207/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Hotel Concordia srl, πρώην Hotel Concordia Snc (εκπρόσωποι: A. Bianchini και F. Busetto, avvocati)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Comitato «Venezia vuole vivere»

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ανατρέψει την ανααιρεσιβαλλόμενη διάταξη·

— να κάνει δεκτά τα αιτήματα που υποβλήθηκαν πρωτοδίκως και, κατά συνέπεια:

— να ακυρώσει, εφόσον απαιτείται και εντός των ορίων που επιτάσσει το έννομο συμφέρον των ανααιρεσείουσών, την απόφαση 2000/394/ΕΚ της Επιτροπής, της 25ης Νοεμβρίου 1999, σχετικά με τα μέτρα ενίσχυσης σε επιχειρήσεις των περιοχών της Βενετίας και της Chioggia, οι οποίες προβλέπονται από τους νόμους αριθ. 30/1997 και αριθ. 206/1995, περί μειώσεων των κοινωνικών εισφορών·

— επικουρικώς, να ακυρώσει την εν λόγω απόφαση καθόσον επιβάλλει την ανάκτηση των μειώσεων που χορηγήθηκαν, προσαυξημένων με τους τόκους που αναλογούν στο κρίσιμο χρονικό διάστημα.

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναίρεσεως προβάλλονται οι ακόλουθοι εννέα λόγοι αναίρεσεως:

Πρώτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν έκρινε ότι με τα επίμαχα μέτρα δεν παρέχεται κανένα πλεονέκτημα στους δικαιούχους, λαμβανομένου υπόψη του αντισταθμιστικού χαρακτήρα τους.

Δεύτερος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν απέκλεισε ούτε, εν πάση περιπτώσει, εξέτασε αν τα επίμαχα μέτρα ενδέχεται να έχουν επιπτώσεις στον ανταγωνισμό και στο ενδοκοινοτικό εμπόριο.

Τρίτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνουν εν προκειμένω εφαρμογής οι παρεκκλίσεις που διαλαμβάνονται στο άρθρο 87, παράγραφος 2, στοιχείο β', ΕΚ (νυν άρθρο 107, παράγραφος 2, στοιχείο β', ΣΛΕΕ) και στο άρθρο 87, παράγραφος 3, στοιχείο β', ΕΚ (νυν άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο β', ΣΛΕΕ).

Τέταρτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνει εν προκειμένω εφαρμογής η παρέκκλιση που διαλαμβάνεται στο άρθρο 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΕΚ (νυν άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ).

Πέμπτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνουν εν προκειμένω εφαρμογής οι παρεκκλίσεις που διαλαμβάνονται στο άρθρο 87, παράγραφος 3, στοιχεία δ' και ε', ΕΚ (νυν άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχεία δ' και ε', ΣΛΕΕ).

Έκτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνει εν προκειμένω εφαρμογής η παρέκκλιση που διαλαμβάνεται στο άρθρο 86, παράγραφος 2, ΕΚ (νυν άρθρο 106, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ).

Έβδομος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι πρόκειται περί ήδη υφιστάμενης ενισχύσεως, στοιχείο που συνιστά παράβαση του άρθρου 88, παράγραφος 3, ΕΚ (νυν άρθρου 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ) και του άρθρου 15 του κανονισμού 659/1999 ⁽¹⁾.

Όγδοος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνει εν προκειμένω εφαρμογής το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999 όσον αφορά την εντολή ανακτήσεως.

Ένατος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνει εν προκειμένω εφαρμογής το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999 όσον αφορά τον υπολογισμό τόκων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 29 Απριλίου 2013 η SPLIA κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 20 Φεβρουαρίου 2013, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-278/00 έως T-280/00, T-282/00 έως T-286/00 και T-288/00 έως T-295/00, Albergo Quattro Fontane κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-232/13 P)

(2013/C 207/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Società per l'industria alberghiera (SPLIA) (εκπρόσωποι: A. Bianchini και F. Busetto, avvocati)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Comitato «Venezia vuole vivere»

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την ανααιρεσιβαλλόμενη διάταξη·
- να κάνει δεκτά τα αιτήματα που υποβλήθηκαν πρωτοδίκως και, κατά συνέπεια:
 - να ακυρώσει, εφόσον απαιτείται και εντός των ορίων που επιτάσσει το έννομο συμφέρον των ανααιρεσειουσών, την απόφαση 2000/394/ΕΚ της Επιτροπής, της 25ης Νοεμβρίου 1999, σχετικά με τα μέτρα ενίσχυσης σε επιχειρήσεις των περιοχών της Βενετίας και της Chioggia, οι οποίες προβλέπονται από τους νόμους αριθ. 30/1997 και αριθ. 206/1995, περί μειώσεων των κοινωνικών εισφορών·
 - επικουρικώς, να ακυρώσει την εν λόγω απόφαση καθόσον επιβάλλει την ανάκτηση των μειώσεων που χορηγήθηκαν, προσαυξημένων με τους τόκους που αναλογούν στο κρίσιμο χρονικό διάστημα.

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναίρεσεως προβάλλονται οι ακόλουθοι εννέα λόγοι αναίρεσεως:

Πρώτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν έκρινε ότι με τα επίμαχα μέτρα δεν παρέχεται κανένα πλεονέκτημα στους δικαιούχους, λαμβανομένου υπόψη του αντισταθμιστικού χαρακτήρα τους.

Δεύτερος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν απέκλεισε ούτε, εν πάση περιπτώσει, εξέτασε αν τα επίμαχα μέτρα ενδέχεται να έχουν επιπτώσεις στον ανταγωνισμό και στο ενδοκοινοτικό εμπόριο.

Τρίτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνουν εν προκειμένω εφαρμογής οι παρεκκλίσεις που διαλαμβάνονται στο άρθρο 87, παράγραφος 2, στοιχείο β', ΕΚ (νυν άρθρο 107, παράγραφος 2, στοιχείο β', ΣΛΕΕ) και στο άρθρο 87, παράγραφος 3, στοιχείο β', ΕΚ (νυν άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο β', ΣΛΕΕ).

Τέταρτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνει εν προκειμένω εφαρμογής η παρέκκλιση που διαλαμβάνεται στο άρθρο 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΕΚ (νυν άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ).

Πέμπτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνουν εν προκειμένω εφαρμογής οι παρεκκλίσεις που διαλαμβάνονται στο άρθρο 87, παράγραφος 3, στοιχεία δ' και ε', ΕΚ (νυν άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχεία δ' και ε', ΣΛΕΕ).

Έκτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνει εν προκειμένω εφαρμογής η παρέκκλιση που διαλαμβάνεται στο άρθρο 86, παράγραφος 2, ΕΚ (νυν άρθρο 106, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ).

Έβδομος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι πρόκειται περί ήδη υφιστάμενης ενισχύσεως, στοιχείο που συνιστά παράβαση του άρθρου 88, παράγραφος 3, ΕΚ (νυν άρθρου 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ) και του άρθρου 15 του κανονισμού 659/1999 ⁽¹⁾.

Όγδοος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνει εν προκειμένω εφαρμογής το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999 όσον αφορά την εντολή ανακτήσεως.

Ένατος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνει εν προκειμένω εφαρμογής το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999 όσον αφορά τον υπολογισμό τόκων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 29 Απριλίου 2013 η Principessa, υπό εκκαθάριση, κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 20 Φεβρουαρίου 2013, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-278/00 έως T-280/00, T-282/00 έως T-286/00 και T-288/00 έως T-295/00, Albergo Quattro Fontane κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-233/13 P)

(2013/C 207/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Principessa, υπό εκκαθάριση (εκπρόσωποι: A. Bianchini και F. Busetto, avvocati)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Comitato «Venezia vuole vivere»

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναірσει την ανααιρεσιβαλλόμενη διάταξη·
- να κάνει δεκτά τα αιτήματα που υποβλήθηκαν πρωτοδίκως και, κατά συνέπεια:
 - να ακυρώσει, εφόσον απαιτείται και εντός των ορίων που επιτάσσει το έννομο συμφέρον των ανααιρεσιουσών, την απόφαση 2000/394/ΕΚ της Επιτροπής, της 25ης Νοεμβρίου 1999, σχετικά με τα μέτρα ενίσχυσης σε επιχειρήσεις των περιοχών της Βενετίας και της Chioggia, οι οποίες προβλέπονται από τους νόμους αριθ. 30/1997 και αριθ. 206/1995, περί μειώσεων των κοινωνικών εισφορών·
 - επικουρικώς, να ακυρώσει την εν λόγω απόφαση καθόσον επιβάλλει την ανάκτηση των μειώσεων που χορηγήθηκαν, προσαυξημένων με τους τόκους που αναλογούν στο κρίσιμο χρονικό διάστημα.
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναίρεσης προβάλλονται οι ακόλουθοι εννέα λόγοι αναίρεσης:

Πρώτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν έκρινε ότι με τα επίμαχα μέτρα δεν παρέχεται κανένα πλεονέκτημα στους δικαιούχους, λαμβανομένου υπόψη του αντισταθμιστικού χαρακτήρα τους.

Δεύτερος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν απέκλεισε ούτε, εν πάση περιπτώσει, εξέτασε αν τα επίμαχα μέτρα ενδέχεται να έχουν επιπτώσεις στον ανταγωνισμό και στο ενδοκοινοτικό εμπόριο.

Τρίτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνουν εν προκειμένω εφαρμογής οι παρεκκλίσεις που διαλαμβάνονται στο άρθρο 87, παράγραφος 2, στοιχείο β', ΕΚ (νυν

άρθρο 107, παράγραφος 2, στοιχείο β', ΣΛΕΕ) και στο άρθρο 87, παράγραφος 3, στοιχείο β', ΕΚ (νυν άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο β', ΣΛΕΕ).

Τέταρτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνει εν προκειμένω εφαρμογής η παρέκκλιση που διαλαμβάνεται στο άρθρο 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΕΚ (νυν άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ).

Πέμπτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνουν εν προκειμένω εφαρμογής οι παρεκκλίσεις που διαλαμβάνονται στο άρθρο 87, παράγραφος 3, στοιχεία δ' και ε', ΕΚ (νυν άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχεία δ' και ε', ΣΛΕΕ).

Έκτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνει εν προκειμένω εφαρμογής η παρέκκλιση που διαλαμβάνεται στο άρθρο 86, παράγραφος 2, ΕΚ (νυν άρθρο 106, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ).

Έβδομος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι πρόκειται περί ήδη υφιστάμενης ενισχύσεως, στοιχείο που συνιστά παράβαση του άρθρου 88, παράγραφος 3, ΕΚ (νυν άρθρου 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ) και του άρθρου 15 του κανονισμού 659/1999 (1).

Όγδοος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνει εν προκειμένω εφαρμογής το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999 όσον αφορά την εντολή ανακτήσεως.

Ένατος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνει εν προκειμένω εφαρμογής το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999 όσον αφορά τον υπολογισμό τόκων.

(1) Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 29 Απριλίου 2013 η Albergo Saturnia Internazionale Spa κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 20 Φεβρουαρίου 2013, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-278/00 έως T-280/00, T-282/00 έως T-286/00 και T-288/00 έως T-295/00, Albergo Quattro Fontane κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-234/13 P)

(2013/C 207/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Albergo Saturnia Internazionale Spa (εκπρόσωποι: A. Bianchini και F. Busetto, avvocati)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Comitato «Venezia vuole vivere»

Αιτήματα της αναρreseίουσας

Η αναρreseίουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρρέσει την αναρreseιβαλλόμενη διάταξη·
- να κάνει δεκτά τα αιτήματα που υποβλήθηκαν πρωτοδίκως και, κατά συνέπεια:
 - να ακυρώσει, εφόσον απαιτείται και εντός των ορίων που επιτάσσει το έννομο συμφέρον των αναρreseιουσών, την απόφαση 2000/394/ΕΚ της Επιτροπής, της 25ης Νοεμβρίου 1999, σχετικά με τα μέτρα ενίσχυσης σε επιχειρήσεις των περιοχών της Βενετίας και της Chioggia, οι οποίες προβλέπονται από τους νόμους αριθ. 30/1997 και αριθ. 206/1995, περί μειώσεων των κοινωνικών εισφορών·
 - επικουρικό, να ακυρώσει την εν λόγω απόφαση καθόσον επιβάλλει την ανάκτηση των μειώσεων που χορηγήθηκαν, προσαυξημένων με τους τόκους που αναλογούν στο κρίσιμο χρονικό διάστημα.
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναρρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναρρέσεως προβάλλονται οι ακόλουθοι εννέα λόγοι αναρρέσεως:

Πρώτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν έκρινε ότι με τα επίμαχα μέτρα δεν παρέχεται κανένα πλεονέκτημα στους δικαιούχους, λαμβανομένου υπόψη του αντισταθμιστικού χαρακτήρα τους.

Δεύτερος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν απέκλεισε ούτε, εν πάση περιπτώσει, εξέτασε αν τα επίμαχα μέτρα ενδέχεται να έχουν επιπτώσεις στον ανταγωνισμό και στο ενδοκοινοτικό εμπόριο.

Τρίτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνουν εν προκειμένω εφαρμογής οι παρεκκλίσεις που διαλαμβάνονται στο άρθρο 87, παράγραφος 2, στοιχείο β', ΕΚ (νυν άρθρο 107, παράγραφος 2, στοιχείο β', ΣΛΕΕ) και στο άρθρο 87, παράγραφος 3, στοιχείο β', ΕΚ (νυν άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο β', ΣΛΕΕ).

Τέταρτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνει εν προκειμένω εφαρμογής η παρέκκλιση που διαλαμβάνεται στο άρθρο 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΕΚ (νυν άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ).

Πέμπτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνουν εν προκειμένω εφαρμογής οι παρεκκλίσεις που διαλαμβάνονται στο άρθρο 87, παράγραφος 3, στοιχεία δ' και ε', ΕΚ (νυν άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχεία δ' και ε', ΣΛΕΕ).

Έκτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνει εν προκειμένω εφαρμογής η παρέκκλιση που διαλαμβάνεται στο άρθρο 86, παράγραφος 2, ΕΚ (νυν άρθρο 106, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ).

Έβδομος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι πρόκειται περί ήδη υφιστάμενης ενισχύσεως, στοιχείο που συνιστά παράβαση του άρθρου 88, παράγραφος 3, ΕΚ (νυν άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ) και του άρθρου 15 του κανονισμού 659/1999 ⁽¹⁾.

Όγδοος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνει εν προκειμένω εφαρμογής το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999 όσον αφορά την εντολή ανακτήσεως.

Ένατος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνει εν προκειμένω εφαρμογής το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999 όσον αφορά τον υπολογισμό τόκων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 29 Απριλίου 2013 η Savoia e Jolanda Srl κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 20 Φεβρουαρίου 2013, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-278/00 έως T-280/00, T-282/00 έως T-286/00 και T-288/00 έως T-295/00, Albergo Quattro Fontane κλπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-235/13 P)

(2013/C 207/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναρreseίουσα: Savoia e Jolanda Srl (εκπρόσωποι: A. Bianchini και F. Busetto, avvocati)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Comitato «Venezia vuole vivere»

Αιτήματα της αναρreseίουσας

Η αναρreseίουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρρέσει την αναρreseιβαλλόμενη διάταξη·
- να κάνει δεκτά τα αιτήματα που υποβλήθηκαν πρωτοδίκως και, κατά συνέπεια:
 - να ακυρώσει, εφόσον απαιτείται και εντός των ορίων που επιτάσσει το έννομο συμφέρον των αναρreseιουσών, την απόφαση 2000/394/ΕΚ της Επιτροπής, της 25ης Νοεμβρίου 1999, σχετικά με τα μέτρα ενίσχυσης σε επιχειρήσεις των περιοχών της Βενετίας και της Chioggia, οι οποίες προβλέπονται από τους νόμους αριθ. 30/1997 και αριθ. 206/1995, περί μειώσεων των κοινωνικών εισφορών·
 - επικουρικό, να ακυρώσει την εν λόγω απόφαση καθόσον επιβάλλει την ανάκτηση των μειώσεων που χορηγήθηκαν, προσαυξημένων με τους τόκους που αναλογούν στο κρίσιμο χρονικό διάστημα.

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναίρεσως προβάλλονται οι ακόλουθοι εννέα λόγοι αναίρεσως:

Πρώτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν έκρινε ότι με τα επίμαχα μέτρα δεν παρέχεται κανένα πλεονέκτημα στους δικαιούχους, λαμβανομένου υπόψη του αντισταθμιστικού χαρακτήρα τους.

Δεύτερος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν απέκλεισε ούτε, εν πάση περιπτώσει, εξέτασε αν τα επίμαχα μέτρα ενδέχεται να έχουν επιπτώσεις στον ανταγωνισμό και στο ενδοκοινοτικό εμπόριο.

Τρίτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνουν εν προκειμένω εφαρμογής οι παρεκκλίσεις που διαλαμβάνονται στο άρθρο 87, παράγραφος 2, στοιχείο β', ΕΚ (νυν άρθρο 107, παράγραφος 2, στοιχείο β', ΣΛΕΕ) και στο άρθρο 87, παράγραφος 3, στοιχείο β', ΕΚ (νυν άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο β', ΣΛΕΕ).

Τέταρτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνει εν προκειμένω εφαρμογής η παρέκκλιση που διαλαμβάνεται στο άρθρο 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΕΚ (νυν άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ).

Πέμπτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνουν εν προκειμένω εφαρμογής οι παρεκκλίσεις που διαλαμβάνονται στο άρθρο 87, παράγραφος 3, στοιχεία δ' και ε', ΕΚ (νυν άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχεία δ' και ε', ΣΛΕΕ).

Έκτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνει εν προκειμένω εφαρμογής η παρέκκλιση που διαλαμβάνεται στο άρθρο 86, παράγραφος 2, ΕΚ (νυν άρθρο 106, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ).

Έβδομος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι πρόκειται περί ήδη υφιστάμενης ενισχύσεως, στοιχείο που συνιστά παράβαση του άρθρου 88, παράγραφος 3, ΕΚ (νυν άρθρου 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ) και του άρθρου 15 του κανονισμού 659/1999 ⁽¹⁾.

Όγδοος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνει εν προκειμένω εφαρμογής το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999 όσον αφορά την εντολή ανακτήσεως.

Ένατος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνει εν προκειμένω εφαρμογής το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999 όσον αφορά τον υπολογισμό τόκων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 29 Απριλίου 2013 η Biasutti Hotels srl, πρώην Hotels Biasutti Snc κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 20 Φεβρουαρίου 2013, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-278/00 έως T-280/00, T-282/00 έως T-286/00 και T-288/00 έως T-295/00, Albergo Quattro Fontane κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-236/13 P)

(2013/C 207/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Biasutti Hotels srl, πρώην Hotels Biasutti Snc (εκπρόσωποι: A. Bianchini και F. Busetto, avvocati)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Comitato «Venezia vuole vivere»

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναίρεσει την ανααιρεσιβαλλόμενη διάταξη·

— να κάνει δεκτά τα αιτήματα που υποβλήθηκαν πρωτοδικώς και, κατά συνέπεια:

— να ακυρώσει, εφόσον απαιτείται και εντός των ορίων που επιτάσσει το έννομο συμφέρον των ανααιρεσειουσών, την απόφαση 2000/394/ΕΚ της Επιτροπής, της 25ης Νοεμβρίου 1999, σχετικά με τα μέτρα ενίσχυσης σε επιχειρήσεις των περιοχών της Βενετίας και της Chioggia, οι οποίες προβλέπονται από τους νόμους αριθ. 30/1997 και αριθ. 206/1995, περί μειώσεων των κοινωνικών εισφορών·

— επικουρικώς, να ακυρώσει την εν λόγω απόφαση καθόσον επιβάλλει την ανάκτηση των μειώσεων που χορηγήθηκαν, προσαυξημένων με τους τόκους που αναλογούν στο κρίσιμο χρονικό διάστημα.

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναίρεσως προβάλλονται οι ακόλουθοι εννέα λόγοι αναίρεσως:

Πρώτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν έκρινε ότι με τα επίμαχα μέτρα δεν παρέχεται κανένα πλεονέκτημα στους δικαιούχους, λαμβανομένου υπόψη του αντισταθμιστικού χαρακτήρα τους.

Δεύτερος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν απέκλεισε ούτε, εν πάση περιπτώσει, εξέτασε αν τα επίμαχα μέτρα ενδέχεται να έχουν επιπτώσεις στον ανταγωνισμό και στο ενδοκοινοτικό εμπόριο.

Τρίτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνουν εν προκειμένω εφαρμογής οι παρεκκλίσεις που διαλαμβάνονται στο άρθρο 87, παράγραφος 2, στοιχείο β', ΕΚ (νυν άρθρο 107, παράγραφος 2, στοιχείο β', ΣΛΕΕ) και στο άρθρο 87, παράγραφος 3, στοιχείο β', ΕΚ (νυν άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο β', ΣΛΕΕ).

Τέταρτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνει εν προκειμένω εφαρμογής η παρέκκλιση που διαλαμβάνεται στο άρθρο 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΕΚ (νυν άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ).

Πέμπτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνουν εν προκειμένω εφαρμογής οι παρεκκλίσεις που διαλαμβάνονται στο άρθρο 87, παράγραφος 3, στοιχεία δ' και ε', ΕΚ (νυν άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχεία δ' και ε', ΣΛΕΕ).

Έκτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνει εν προκειμένω εφαρμογής η παρέκκλιση που διαλαμβάνεται στο άρθρο 86, παράγραφος 2, ΕΚ (νυν άρθρο 106, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ).

Έβδομος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι πρόκειται περί ήδη υφιστάμενης ενισχύσεως, στοιχείο που συνιστά παράβαση του άρθρου 88, παράγραφος 3, ΕΚ (νυν άρθρου 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ) και του άρθρου 15 του κανονισμού 659/1999⁽¹⁾.

Όγδοος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνει εν προκειμένω εφαρμογής το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999 όσον αφορά την εντολή ανακτήσεως.

Ένατος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνει εν προκειμένω εφαρμογής το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999 όσον αφορά τον υπολογισμό τόκων.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 29 Απριλίου 2013 η Ge.A.P. Srl κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 20 Φεβρουαρίου 2013, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-278/00 έως T-280/00, T-282/00 έως T-286/00 και T-288/00 έως T-295/00, Albergro Quattro Fontane κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-237/13 P)

(2013/C 207/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ge.A.P. Srl (εκπρόσωποι: A. Bianchini και F. Busetto, avvocati)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Comitato «Venezia vuole vivere»

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την ανααιρεσιβαλλόμενη διάταξη·
- να κάνει δεκτά τα αιτήματα που υποβλήθηκαν πρωτοδικώς και, κατά συνέπεια:
 - να ακυρώσει, εφόσον απαιτείται και εντός των ορίων που επιτάσσει το έννομο συμφέρον των ανααιρεσειουσών, την απόφαση 2000/394/ΕΚ της Επιτροπής, της 25ης Νοεμβρίου 1999, σχετικά με τα μέτρα ενίσχυσης σε επιχειρήσεις των περιοχών της Βενετίας και της Chioggia, οι οποίες προβλέπονται από τους νόμους αριθ. 30/1997 και αριθ. 206/1995, περί μειώσεων των κοινωνικών εισφορών·
 - επικουρικός, να ακυρώσει την εν λόγω απόφαση καθόσον επιβάλλει την ανάκτηση των μειώσεων που χορηγήθηκαν, προσαυξημένων με τους τόκους που αναλογούν στο κρίσιμο χρονικό διάστημα.
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναίρεσεως προβάλλονται οι ακόλουθοι εννέα λόγοι αναίρεσεως:

Πρώτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν έκρινε ότι με τα επίμαχα μέτρα δεν παρέχεται κανένα πλεονέκτημα στους δικαιούχους, λαμβανομένου υπόψη του αντισταθμιστικού χαρακτήρα τους.

Δεύτερος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν απέκλεισε ούτε, εν πάση περιπτώσει, εξέτασε αν τα επίμαχα μέτρα ενδέχεται να έχουν επιπτώσεις στον ανταγωνισμό και στο ενδοκοινοτικό εμπόριο.

Τρίτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνουν εν προκειμένω εφαρμογής οι παρεκκλίσεις που διαλαμβάνονται στο άρθρο 87, παράγραφος 2, στοιχείο β', ΕΚ (νυν άρθρο 107, παράγραφος 2, στοιχείο β', ΣΛΕΕ) και στο άρθρο 87, παράγραφος 3, στοιχείο β', ΕΚ (νυν άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο β', ΣΛΕΕ).

Τέταρτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνει εν προκειμένω εφαρμογής η παρέκκλιση που διαλαμβάνεται στο άρθρο 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΕΚ (νυν άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ).

Πέμπτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνουν εν προκειμένω εφαρμογής οι παρεκκλίσεις που διαλαμβάνονται στο άρθρο 87, παράγραφος 3, στοιχεία δ' και ε', ΕΚ (νυν άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχεία δ' και ε', ΣΛΕΕ).

Έκτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνει εν προκειμένω εφαρμογής η παρέκκλιση που διαλαμβάνεται στο άρθρο 86, παράγραφος 2, ΕΚ (νυν άρθρο 106, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ).

Έβδομος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι πρόκειται περί ήδη υφιστάμενης ενισχύσεως, στοιχείο που συνιστά παράβαση του άρθρου 88, παράγραφος 3, ΕΚ (νυν άρθρου 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ) και του άρθρου 15 του κανονισμού 659/1999 (1).

Όγδοος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνει εν προκειμένω εφαρμογής το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999 όσον αφορά την εντολή ανακτήσεως.

Ένατος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνει εν προκειμένω εφαρμογής το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999 όσον αφορά τον υπολογισμό τόκων.

(1) Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 29 Απριλίου 2013 η Rialto Inn Srl κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 20 Φεβρουαρίου 2013, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-278/00 έως T-280/00, T-282/00 έως T-286/00 και T-288/00 έως T-295/00, Albergo Quattro Fontane κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-238/13 P)

(2013/C 207/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Rialto Inn Srl (εκπρόσωποι: A. Bianchini και F. Busetto, avvocati)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Comitato «Venezia vuole vivere»

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναірσει την αναίρεσιβαλλόμενη διάταξη·
- να κάνει δεκτά τα αιτήματα που υποβλήθηκαν πρωτοδίκως και, κατά συνέπεια:
 - να ακυρώσει, εφόσον απαιτείται και εντός των ορίων που επιτάσσει το ένομο συμφέρον των ανααιρεσειουσών, την απόφαση 2000/394/ΕΚ της Επιτροπής, της 25ης Νοεμβρίου 1999, σχετικά με τα μέτρα ενίσχυσης σε επιχειρήσεις των περιοχών της Βενετίας και της Chioggia, οι οποίες προβλέπονται από τους νόμους αριθ. 30/1997 και αριθ. 206/1995, περί μειώσεων των κοινωνικών εισφορών·
 - επικουρικώς, να ακυρώσει την εν λόγω απόφαση καθόσον επιβάλλει την ανάκτηση των μειώσεων που χορηγήθηκαν, προσαυξημένων με τους τόκους που αναλογούν στο κρίσιμο χρονικό διάστημα.

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναίρεσεως προβάλλονται οι ακόλουθοι εννέα λόγοι αναίρεσεως:

Πρώτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν έκρινε ότι με τα επίμαχα μέτρα δεν παρέχεται κανένα πλεονέκτημα στους δικαιούχους, λαμβανομένου υπόψη του αντισταθμιστικού χαρακτήρα τους.

Δεύτερος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν απέκλεισε ούτε, εν πάση περιπτώσει, εξέτασε αν τα επίμαχα μέτρα ενδέχεται να έχουν επιπτώσεις στον ανταγωνισμό και στο ενδοκοινοτικό εμπόριο.

Τρίτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνουν εν προκειμένω εφαρμογής οι παρεκκλίσεις που διαλαμβάνονται στο άρθρο 87, παράγραφος 2, στοιχείο β', ΕΚ (νυν άρθρο 107, παράγραφος 2, στοιχείο β', ΣΛΕΕ) και στο άρθρο 87, παράγραφος 3, στοιχείο β', ΕΚ (νυν άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο β', ΣΛΕΕ).

Τέταρτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνει εν προκειμένω εφαρμογής η παρέκκλιση που διαλαμβάνεται στο άρθρο 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΕΚ (νυν άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ).

Πέμπτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνουν εν προκειμένω εφαρμογής οι παρεκκλίσεις που διαλαμβάνονται στο άρθρο 87, παράγραφος 3, στοιχεία δ' και ε', ΕΚ (νυν άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχεία δ' και ε', ΣΛΕΕ).

Έκτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνει εν προκειμένω εφαρμογής η παρέκκλιση που διαλαμβάνεται στο άρθρο 86, παράγραφος 2, ΕΚ (νυν άρθρο 106, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ).

Έβδομος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι πρόκειται περί ήδη υφιστάμενης ενισχύσεως, στοιχείο που συνιστά παράβαση του άρθρου 88, παράγραφος 3, ΕΚ (νυν άρθρου 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ) και του άρθρου 15 του κανονισμού 659/1999 (1).

Όγδοος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνει εν προκειμένω εφαρμογής το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999 όσον αφορά την εντολή ανακτήσεως.

Ένατος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνει εν προκειμένω εφαρμογής το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999 όσον αφορά τον υπολογισμό τόκων.

(1) Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 29 Απριλίου 2013 η Bonvecchiati Srl κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 20 Φεβρουαρίου 2013, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-278/00 έως T-280/00, T-282/00 έως T-286/00 και T-288/00 έως T-295/00, Albergo Quattro Fontane κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-239/13 P)

(2013/C 207/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Bonvecchiati Srl (εκπρόσωποι: A. Bianchini και F. Busetto, avvocati)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Comitato «Venezia vuole vivere»

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη διάταξη·
- να κάνει δεκτά τα αιτήματα που υποβλήθηκαν πρωτοδικώς και, κατά συνέπεια:
 - να ακυρώσει, εφόσον απαιτείται και εντός των ορίων που επιτάσσει το έννομο συμφέρον των ανααιρεσειουσών, την απόφαση 2000/394/ΕΚ της Επιτροπής, της 25ης Νοεμβρίου 1999, σχετικά με τα μέτρα ενίσχυσης σε επιχειρήσεις των περιοχών της Βενετίας και της Chioggia, οι οποίες προβλέπονται από τους νόμους αριθ. 30/1997 και αριθ. 206/1995, περί μειώσεων των κοινωνικών εισφορών·
 - επικουρικώς, να ακυρώσει την εν λόγω απόφαση καθόσον επιβάλλει την ανάκτηση των μειώσεων που χορηγήθηκαν, προσαυξημένων με τους τόκους που αναλογούν στο κρίσιμο χρονικό διάστημα.
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών διαδικασίας.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναίρεσης προβάλλονται οι ακόλουθοι εννέα λόγοι αναίρεσης:

Πρώτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν έκρινε ότι με τα επίμαχα μέτρα δεν παρέχεται κανένα πλεονέκτημα στους δικαιούχους, λαμβανομένου υπόψη του αντισταθμιστικού χαρακτήρα τους.

Δεύτερος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν απέκλεισε ούτε, εν πάση περιπτώσει, εξέτασε αν τα επίμαχα μέτρα ενδέχεται να έχουν επιπτώσεις στον ανταγωνισμό και στο ενδοκοινοτικό εμπόριο.

Τρίτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνουν εν προκειμένω εφαρμογής οι παρεκκλίσεις που διαλαμβάνονται στο άρθρο 87, παράγραφος 2, στοιχείο β', ΕΚ (νυν

άρθρο 107, παράγραφος 2, στοιχείο β', ΣΛΕΕ) και στο άρθρο 87, παράγραφος 3, στοιχείο β', ΕΚ (νυν άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο β', ΣΛΕΕ).

Τέταρτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνει εν προκειμένω εφαρμογής η παρέκκλιση που διαλαμβάνεται στο άρθρο 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΕΚ (νυν άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ).

Πέμπτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνουν εν προκειμένω εφαρμογής οι παρεκκλίσεις που διαλαμβάνονται στο άρθρο 87, παράγραφος 3, στοιχεία δ' και ε', ΕΚ (νυν άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχεία δ' και ε', ΣΛΕΕ).

Έκτος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνει εν προκειμένω εφαρμογής η παρέκκλιση που διαλαμβάνεται στο άρθρο 86, παράγραφος 2, ΕΚ (νυν άρθρο 106, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ).

Έβδομος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι πρόκειται περί ήδη υφιστάμενης ενισχύσεως, στοιχείο που συνιστά παράβαση του άρθρου 88, παράγραφος 3, ΕΚ (νυν άρθρου 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ) και του άρθρου 15 του κανονισμού 659/1999⁽¹⁾.

Όγδοος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνει εν προκειμένω εφαρμογής το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999 όσον αφορά την εντολή ανακτήσεως.

Ένατος λόγος: η διάταξη ενέχει πλάνη, καθόσον με αυτήν δεν έγινε δεκτό ότι τυγχάνει εν προκειμένω εφαρμογής το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999 όσον αφορά τον υπολογισμό τόκων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 29 Απριλίου 2013 — Commerz Nederland NV κατά Havenbedrijf Rotterdam NV

(Υπόθεση C-242/13)

(2013/C 207/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden.

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Commerz Nederland NV

Ανααιρεσίβλητη: Havenbedrijf Rotterdam NV

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αποτελεί οπωσδήποτε εμπόδιο για να καταλογιστεί –όπως απαιτείται για τον χαρακτηρισμό ενός μέτρου ως κρατικής ενισχύσεως κατά την έννοια των άρθρων 107 και 108 ΣΛΕΕ– στις δημόσιες αρχές μια παροχή εγγυήσεως από δημόσια επιχείρηση το ότι η εγγύηση, όπως στην παρούσα περίπτωση, παρασχέθηκε από τον (μοναδικό) διαχειριστή της δημόσιας επιχείρησης ο οποίος να μην έχει εξουσία κατά το αστικό δίκαιο, πλην όμως ενήργησε αυθαίρετα, επίτηδες κράτησε μυστική την παροχή εγγυήσεως και παρέβη τις διατάξεις του καταστατικού της δημόσιας επιχείρησης μη ζητώντας τη συναίνεση του εποπτικού συμβουλίου, ενώ περαιτέρω πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο περσού πρόκειται δημόσιος φορέας (δηλαδή ο Δήμος) δεν θύλησε την παροχή εγγυήσεως;
- 2) Αν οι ανωτέρω περιστάσεις δεν αποτελούν οπωσδήποτε εμπόδιο για τον καταλογισμό στις δημόσιες αρχές, στερούνται οι περιστάσεις αυτές σημασίας για την απάντηση στο ερώτημα αν η παροχή εγγυήσεως μπορεί να καταλογιστεί στις δημόσιες αρχές ή πρέπει τότε ο δικαστής να προβεί σε αξιολόγηση υπό το πρίσμα των λοιπών στοιχείων που συνηγορούν υπέρ ή κατά του καταλογισμού στις δημόσιες αρχές;

Αναίρεση που άσκησαν στις 2 Μαΐου 2013 οι Manutencoop Soc. coop., πρώην Manutencoop Soc. coop. arl και Astrocoop Universale Pulizie, Manutenzioni e Trasporti Soc. coop. arl κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 20 Φεβρουαρίου 2013, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-278/00 έως T-280/00, T-282/00 έως T-286/00 και T-288/00 έως T-295/00, Albergo Quattro Fontane κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-246/13 P)

(2013/C 207/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: Manutencoop Soc. coop., πρώην Manutencoop Soc. coop. arl και Astrocoop Universale Pulizie, Manutenzioni e Trasporti Soc. coop. arl (εκπρόσωποι: A. Vianello, A. Bortoluzzi και A. Veronese, avvocati)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Comitato «Venezia vuole vivere»

Αιτήματα των ανααιρεσείουσών

Οι ανααιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

— να ανατρέψει και/ή να μεταρρυθμίσει τη διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 20ής Φεβρουαρίου 2013, στις υποθέσεις T-280/00 και T-285/00, η οποία κοινοποιήθηκε στις 25 Φεβρουαρίου 2013·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναίρεσεως προβάλλονται δύο λόγοι.

Πρώτον, η διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου ενέχει πλάνη περί το δίκαιο ως προς την εφαρμογή των αρχών που διατύπωσε το Δικαστήριο με την απόφαση Comitato «Venezia vuole vivere», όσον αφορά την υποχρέωση αιτιολογήσεως των αποφάσεων της Επιτροπής περί κρατικών ενισχύσεων. Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο δεν ακολούθησε το σκεπτικό του Δικαστηρίου, το οποίο είχε αποφανθεί ότι η απόφαση της Επιτροπής «πρέπει να περιέχει, αυτή καθαυτή, όλα τα αναγκαία για την εκτέλεσή της από τις εθνικές αρχές στοιχεία». Μολονότι, όμως, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν περιέχει τα αναγκαία στοιχεία για την εκτέλεσή της από τις εθνικές αρχές, το Γενικό Δικαστήριο δεν διαπίστωσε καμία πλημμέλεια ως προς τη μέθοδο που ακολούθησε η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση, υποπίπτοντας επομένως σε πλάνη περί το δίκαιο.

Δεύτερον, η διάταξη ενέχει πλάνη περί το δίκαιο ως προς την εφαρμογή των αρχών που διατύπωσε το Δικαστήριο με την απόφαση Comitato «Venezia vuole vivere», όσον αφορά το βάρος αποδείξεως σχετικά με τις προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Βάσει των αρχών που διατυπώθηκαν με την εν λόγω απόφαση του Δικαστηρίου, κατά την ανάκτηση, απόκειται στο κράτος μέλος και όχι, επομένως, σε έκαστο δικαιούχο να αποδείξει, κατά περίπτωση, ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Εν προκειμένω, όμως, η Επιτροπή παρέλειψε, στην προσβαλλόμενη απόφαση, να διευκρινίσει τους «όρους» ενός τέτοιου ελέγχου. Ως εκ τούτου, ελλείπει στοιχείων δυνάμενων να αποδείξουν, κατά την ανάκτηση, ότι τα πλεονεκτήματα που παρασχέθηκαν αποτελούν κρατικές ενισχύσεις υπέρ των δικαιούχων, η Ιταλική Δημοκρατία αντέστρεψε το βάρος αποδείξεως, απαιτώντας από κάθε δικαιούχο επιχείρηση των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν με τη μορφή μειώσεων των εισφορών να αποδείξει ότι τα επίμαχα πλεονεκτήματα δεν νοθεύουν τον ανταγωνισμό και δεν έχουν επιπτώσεις στο εμπόριο μεταξύ κρατών μελών· ειδικώς, τεκμαίρεται ότι το παρασχεθέν πλεονέκτημα δύναται να νοθεύσει τον ανταγωνισμό και να έχει επιπτώσεις στο κοινοτικό εμπόριο.

Προσφυγή της 7ης Μαΐου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών

(Υπόθεση C-252/13)

(2013/C 207/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: D. Martin και M. van Beek)

Καθού: Βασίλειο των Κάτω Χωρών

Αιτήματα της προσφεύγουσα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, διατηρώντας διατάξεις της ολλανδικής νομοθεσίας που αντίκεινται στα άρθρα 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχεία α' και β', 15 και 28, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/54/EK⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχολήσεως (αναδιατύπωση), παρέβη τις υποχρεώσεις που έχει από την οδηγία αυτή·

— να καταδικάσει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή θεωρεί ότι το ολλανδικό εργατικό δίκαιο δεν καθιστά αρκούντως σαφές ότι, αν σε περίπτωση επιστροφής μετά τη λήξη άδειας εγκυμοσύνης και τοκετού εργαζόμενες βρεθούν αντιμέτωπες με λιγότερο ευνοϊκές συνθήκες εργασίας, τούτο αντικείται στην απαγόρευση των διακρίσεων λόγω εγκυμοσύνης, τοκετού και μητρότητας.

Κατά την Επιτροπή, η απαγόρευση αυτή δεν καθίσταται αρκούντως σαφής από απλώς και μόνο το γεγονός ότι αθετεί τη σύμβαση εργασίας ο εργοδότης που μονομερώς τροποποιεί τις δραστηριότητες και συνθήκες εργασίας οι οποίες είχαν συμφωνηθεί στη σύμβαση εργασίας.

Η Επιτροπή θεωρεί ανεπαρκές το επιχειρήμα ότι, όταν σε κάποιον παρέχεται ένα εκ του νόμου δικαίωμα άδειας, τούτο αυτόματα συνεπάγεται ότι στερείται νομιμότητας κάθε λιγότερο ευνοϊκή μεταχείριση. Ούτε η δυνατότητα επικλήσεως της γενικής απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων και της αρχής του καλού εργοδότη, οι οποίες περιλαμβάνονται στον Αστικό Κώδικα, συνιστούν αρκούντως σαφή και ακριβή μεταφορά αυτής της διατάξεως της οδηγίας. Οι γενικές αυτές διατάξεις της ολλανδικής νομοθεσίας δεν συνιστούν αρκούντως σαφή μεταφορά των κανόνων της οδηγίας.

Η κατάσταση αυτή δεν στοιχεί με τις επιταγές σχετικά με τη διαφάνεια και την ασφάλεια δικαίου που το Δικαστήριο τάσσει για τη μεταφορά οδηγίας στην εθνική έννομη τάξη.

⁽¹⁾ ΕΕ L 204, σ. 23.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hof van beroep te Brussel (Βέλγιο) στις 8 Μαΐου 2013 — Orgacom BVBA κατά Vlaamse Landmaatschappij

(Υπόθεση C-254/13)

(2013/C 207/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van beroep te Brussel

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείουσα: Orgacom BVBA

Εφεσίβλητη: Vlaamse Landmaatschappij

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρέπει η λόγω εισαγωγής εισφορά που προβλέπεται στο άρθρο 21, παράγραφος 5, του διατάγματος της 23ης Ιανουαρίου 1991 περί προστασίας του περιβάλλοντος από τη ρύπανση από λιπάσματα, εισφορά η οποία οφείλεται απλώς και μόνο λόγω της στο εσωτερικό εισαγωγής πλεονασμάτων λιπασμάτων, τόσο ζωικής προελεύσεως όσο και άλλων λιπασμάτων, προερχομένων από τα άλλα κράτη μέλη και ανεξαρτήτως του αν τα λιπάσματα αυτά υφίστανται περαιτέρω επεξεργασία ή διοχετεύονται στο εσωτερικό και όπου η εισφορά για αυτά τα εισαγόμενα πλεονάσματα λιπασμάτων επιβάλλεται στον εισαγωγέα, ενώ η εισφορά για τα πλεονάσματα λιπασμάτων που παράγονται στο εσωτερικό επιβάλλεται στον παραγωγό, να θεωρηθεί ως μια κατά το άρθρο 30 ΣΛΕΕ φορολογική επιβάρυνση ισοδύναμου αποτελέσματος με εισαγωγικούς δασμούς, και τούτο ενώ το ίδιο το κράτος μέλος από το οποίο εξάγονται τα πλεονάσματα λιπασμάτων προβλέπει μείωση της εισφοράς σε περίπτωση εξαγωγής των πλεονασμάτων αυτών σε άλλα κράτη μέλη;

2) Αν η λόγω εισαγωγής εισφορά που προβλέπεται στο άρθρο 21, παράγραφος 5, του διατάγματος της 23ης Ιανουαρίου 1991 περί προστασίας του περιβάλλοντος από τη ρύπανση από λιπάσματα, εισφορά η οποία οφείλεται απλώς και μόνο λόγω της εισαγωγής στη Φλαμανδική Περιφέρεια πλεονασμάτων λιπασμάτων, τόσο ζωικής προελεύσεως όσο και άλλων λιπασμάτων, προερχομένων από τα άλλα κράτη μέλη, δεν πρέπει να θεωρηθεί φορολογική επιβάρυνση ισοδύναμου αποτελέσματος με εισαγωγικούς δασμούς, πρέπει τότε αυτή η λόγω εισαγωγής εισφορά να θεωρηθεί ως ένας κατά το άρθρο 110 ΣΛΕΕ γενεσιουργός δυσμενών διακρίσεων φόρος προϊόντων από τα άλλα κράτη μέλη, επειδή για τα ζωικά λιπάσματα που παράγονται στο εσωτερικό επιβάλλεται βασική εισφορά η οποία αποτελεί μέρος του εθνικού συστήματος και της οποίας ο συντελεστής διαφέρει αναλόγως της μεθόδου παραγωγής, ενώ για τα εισαγόμενα πλεονάσματα λιπασμάτων η εισφορά λόγω εισαγωγής επιβάλλεται με ενιαίο συντελεστή ανεξαρτήτως της μεθόδου παραγωγής (μεταξύ άλλων, ζωική προέλευση ή περιεκτικότητα σε P2O5N) και ο συντελεστής αυτός είναι υψηλότερος από τον χαμηλότερο συντελεστή της βασικής εισφοράς για ζωικό λίπασμα που παράγεται στη Φλαμανδική Περιφέρεια, ο οποίος ανέρχεται σε 0,00 ευρώ, και τούτο ενώ το ίδιο το κράτος μέλος από το οποίο εξάγονται τα πλεονάσματα λιπασμάτων προβλέπει μείωση της εισφοράς σε περίπτωση εξαγωγής των πλεονασμάτων αυτών σε άλλα κράτη μέλη;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hof van beroep te Antwerpen (Βέλγιο) στις 10 Μαΐου 2013 — Provincie Antwerpen κατά Belgacom NV van publiek recht

(Υπόθεση C-256/13)

(2013/C 207/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van beroep te Antwerpen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείουσα: Provincie Antwerpen

Εφεσίβλητη: Belgacom NV van publiek recht (ανώνυμη εταιρία δημοσίου δικαίου)

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν/έχει το άρθρο 6 και/ή το άρθρο 13 της οδηγίας 2002/20/EK ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την αδειοδότηση δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την αδειοδότηση), την έννοια ότι δεν επιτρέπουν/επιτρέπει σε δημόσια αρχή κράτους μέλους να επιβάλλει φορολογική επιβάρυνση, για σχετικούς με τον προϋπολογισμό ή για άλλους λόγους, στην οικονομική δραστηριότητα των φορέων που εκμεταλλεύονται δίκτυα τηλεπικοινωνιών η οποία διεξάγεται, στο έδαφος που εμπίπτει στην αρμοδιότητα της εν λόγω αρχής ή σε μέρος αυτού, με τη διατήρηση ιστών, πυλώνων ή κεραίων κινητής τηλεφωνίας που χρησιμοποιούνται για τη δραστηριότητα αυτή;

⁽¹⁾ ΕΕ L 108, σ. 21.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches du Rhône (Γαλλία) στις 13 Μαΐου 2013 — Anouthani Mlalali κατά CAF des Bouches-du-Rhône

(Υπόθεση C-257/13)

(2013/C 207/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches du Rhône

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Anouthani Mlalali

Καθού: CAF des Bouches-du-Rhône

Προδικαστικό ερώτημα

[Συμβιβάζονται οι προϋποθέσεις που θέτουν τα άρθρα L.512 και D.512-2 του γαλλικού Κώδικα κοινωνικής ασφάλισης με το άρθρο 11 της οδηγίας 2003/109/EK της 25ης Νοεμβρίου 2003]; ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Οδηγία 2003/109/EK, της 25ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμενοντες (ΕΕ L 16, σ. 44).

Αναίρεση που άσκησε στις 8 Μαΐου 2013 ο Peter Schönberger κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 7 Μαρτίου 2013 στην υπόθεση T-186/11, Peter Schönberger κατά Κοινοβουλίου.

(Υπόθεση C-261/13 P)

(2013/C 207/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Peter Schönberger (εκπρόσωπος: Ο. Mader, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα του ανααιρεσείοντος

Ο ανααιρεσίων ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Μαρτίου 2013, T-186/11, Schönberger κατά Κοινοβουλίου (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή),

— να κάνει δεκτή την προσφυγή που είχε ασκήσει ο ανααιρεσίων πρωτοδίκως και να ακυρώσει την οποία επέδωσε το καθού πρωτοδίκως στον ανααιρεσείοντα με έγγραφο της 25ης Ιανουαρίου 2011, κατά το μέτρο που η εξέταση της υπ' αριθ. 1188/2010 αναφοράς περατώθηκε, χωρίς επιτροπή αναφορών να εξετάσει το περιεχόμενό της,

— να καταδικάσει το καθού πρωτοδίκως στα δικαστικά έξοδα

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Κατά τον ανααιρεσείοντα, το Γενικό Δικαστήριο, κατά την εξέταση των πραγματικών περιστατικών, δεν έλαβε υπόψη του το γεγονός ότι η πρόεδρος της επιτροπής αναφορών του γνωστοποίησε, χωρίς να αιτιολογήσει τη θέση της, ότι η αναφορά του, μολονότι παραδεκτή, δεν μπορεί να εξεταστεί επί της ουσίας. Εν συνεχεία, το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε τα πραγματικά περιστατικά, δεχόμενο ότι η αναφορά εξετάστηκε.

Το Γενικό Δικαστήριο παρερμήνευσε το πεδίο εφαρμογής του δικαιώματος, δεχόμενο εσφαλμένως ότι δύναται να ελέγξει μόνον το παραδεκτό της αναφοράς. Ο ανααιρεσίων υποστηρίζει ότι το δικαίωμα αναφοράς περιλαμβάνει και την επί της ουσίας εξέταση των αναφορών που κρίνονται παραδεκτές, καθώς και την έκδοση απόφασης επί της ουσίας (δικαίωμα στην εξέταση της αναφοράς).

Ο ανααιρεσίων υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε λογικό σφάλμα, διότι έκρινε ότι η παράλειψη εξέτασης μιας παραδεκτής αναφοράς δεν παράγει έννομα αποτελέσματα, σε αντίθεση με την παράλειψη εξέτασης απαράδεκτης αναφοράς.

Κατά τον ανααιρεσείοντα, το Γενικό Δικαστήριο αντιφάσκει προς τη νομολογία του, όπως αυτή απορρέει από την απόφαση Tegeba-uer ⁽¹⁾. Συγκεκριμένα, με την απόφαση αυτή, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η παράλειψη εξέτασης του περιεχομένου της αναφοράς συνιστά προσβολή του δικαιώματος αναφοράς.

Ωστόσο, κατά τον αναρreseίοντα, το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη του ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, παραλείποντας να αιτιολογήσει την απόφασή του. Προς αιτιολόγηση της παραλείψεως εξετάσεως της αναφοράς, το Γενικό Δικαστήριο υποκατέστησε την αιτιολογία της αποφάσεως του Κοινοβουλίου με τη δική του.

Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη του το γεγονός ότι δεν του παρασχέθηκε η δυνατότητα να εκδίδει κατά τρόπο αντικειμενικό την περίπτωση του ενώπιον της επιτροπής αναφορών.

(¹) Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Σεπτεμβρίου 2011, T-308/07, Tegebauer κατά Κοινοβουλίου (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή).

Αναίρεση που άσκησε στις 14 Μαΐου 2013 το Βασίλειο της Ισπανίας κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερος σχηματισμός) στις 26ης Φεβρουαρίου 2013 στην υπόθεση T-65/10, T-113/10 και T-138/10, Ισπανία κατά Επιτροπή

(Υπόθεση C-263/13 P)

(2013/C 207/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Αναρreseίον: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: A. Rubio González, agente)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του αναρreseίοντος

Το αναρreseίον ζητεί από το Δικαστήριο:

— Να κάνει δεκτή την υπό κρίση αναίρεση και να ακυρώσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Φεβρουαρίου 2013, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-65/10, T-113/10 και T-138/10, Ισπανία κατά Επιτροπής.

— Να ακυρώσει τις αποφάσεις της Επιτροπής C(2009) 9270, της 30ής Νοεμβρίου 2009, C(2009) 10678, της 23ης Δεκεμβρίου 2009, και C(2010) 337, της 28ης Ιανουαρίου 2010, με την οποία μειώθηκε η συνδρομή του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ) που είχε χορηγηθεί, αντίστοιχα, για το επιχειρησιακό πρόγραμμα Ανδαλουσία του Στόχου 1 (1994-1999), κατ' εφαρμογή της απόφασης C(94) 3456 της Επιτροπής, της 9ης Δεκεμβρίου 1994, του επιχειρησιακού προγράμματος «Χώρα των Βάσκων» του στόχου 2 (1997-1999) κατ' εφαρμογή της αποφάσεως C(1998) 121 της Επιτροπής, της 5ης Φεβρουαρίου 1998, και του επιχειρησιακού προγράμματος «Κοινότητα της Βαλένθια» του στόχου 1 (1994-1999) κατ' εφαρμογή της αποφάσεως C(1994) 3043 της Επιτροπής, της 25ης Νοεμβρίου 1994.

— Να καταδικάσει στα δικαστικά έξοδα την αναρreseίβλητη.

Λόγοι αναρreseως και κύρια επιχειρήματα

— **Πλάνη περί το δίκαιο καθόσον το άρθρο 24, παράγραφος 2, του Κανονισμού 4253/88 (¹) χρησιμοποιήθηκε ως νομική βάση για την εφαρμογή των δημοσιονομικών διορθώσεων κατά παρέκταση.** Η διάταξη αυτή δεν συνιστά νομική βάση για την εφαρμογή δημοσιονομικών διορθώσεων κατά παρέκταση σε περίπτωση συστημικών παρατυπιών, δεδομένου ότι η ευχέρεια αυτή δεν περιλαμβάνεται στις αρμοδιότητες της Επιτροπής.

— **Πλάνη περί το δίκαιο σχετικά με τον έλεγχο της αξιοπιστίας, της συνοχής, της λυσιτέλειας και της καταλληλότητας της παρεκτάσεως που εφάρμοσε η Επιτροπή.** Ο έλεγχος από το Γενικό Δικαστήριο της αντιπροσωπευτικότητας του δείγματος που χρησιμοποιήθηκε για την εφαρμογή της δημοσιονομικής διορθώσεως κατά παρέκταση δεν ασκήθηκε κατά τρόπο σύμφωνο με τη νομολογία Tetra Laval (²).

(¹) Κανονισμός 4253/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, για τις διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88 όσον αφορά το συντονισμό των παρεμβάσεων των διαφόρων διαρθρωτικών ταμείων μεταξύ τους καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των λοιπών υφισταμένων χρηματοδοτικών οργάνων (EE L 374, σ. 1).

(²) Απόφαση της 15ης Φεβρουαρίου 2005, C-12/03 P, Επιτροπή κατά Tetra Laval (Συλλογή 2005, σ. I-987), σκέψη 39

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hof van beroep te Antwerpen (Βέλγιο) στις 15 Μαΐου 2013 — Provincie Antwerpen κατά Mobistar NV

(Υπόθεση C-264/13)

(2013/C 207/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van beroep te Antwerpen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσεύουσα: Provincie Antwerpen

Εφεσίβλητη: Mobistar NV

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν/έχει το άρθρο 6 και/ή το άρθρο 13 της οδηγίας 2002/20/ΕΚ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την αδειοδότηση δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγίας για την αδειοδότηση) την έννοια ότι δεν επιτρέπουν/επιτρέπει σε δημόσια αρχή κράτους μέλους να επιβάλλει φορολογική επιβάρυνση, για σχετικούς με τον προϋπολογισμό ή για άλλους λόγους, στην οικονομική δραστηριότητα των φορέων που εκμεταλλεύονται δίκτυα τηλεπικοινωνιών η οποία διεξάγεται, στο έδαφος που εμπίπτει στην αρμοδιότητα της εν λόγω αρχής ή σε μέρος αυτού, με τη διατήρηση ιστών, πυλώνων ή κεραίων κινητής τηλεφωνίας που χρησιμοποιούνται για τη δραστηριότητα αυτή;

(¹) EE L 108, σ. 21.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Social 2 de Terrassa (Ισπανία) στις 15 Μαΐου 2013 — Emiliano Torralbo Marcos κατά Korota S.A., Fondo de Garantía Salarial

(Υπόθεση C-265/13)

(2013/C 207/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Social 2 de Terrassa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Emiliano Torralbo Marcos

Καθών: Korota S.A. και Fondo de Garantía Salarial

Προδικαστικά ερωτήματα

- Είναι αντίθετα προς το άρθρο 47 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης⁽¹⁾ τα άρθρα 1, 2 f), 3.1, 4.2 a), 4.3, 5.3, 6, 7, 8.1 και 8.2 του Ley 10/2012 de 20 de noviembre por la que se regulan determinadas tasas en el ámbito de la Administración de justicia y del Instituto Nacional de Toxicología y Ciencias Forenses [νόμου 10/2012, της 20ής Νοεμβρίου 2012, για την εισαγωγή τελών στον τομέα της διοικήσεως της δικαιοσύνης και του εθνικού ινστιτούτου τοξικολογίας και εγκληματολογίας], καθόσον δεν παρέχουν στα εθνικά δικαστήρια τη δυνατότητα: α) να προσαρμόζουν το ύψος του δικαστικού τέλους ή να προβαίνουν σε εκτίμηση, από άποψη αναλογικότητας, των λόγων που προβάλλει για την επιβολή του το κράτος και του καθορισμένου ύψους του (στο μέτρο που αποτελεί περιορισμό της προσβάσεως σε αποτελεσματική ένδικη προστασία) για τους σκοπούς της απαλλαγής από αυτό, β) να λαμβάνουν υπόψη την αρχή της αποτελεσματικής εφαρμογής των κανόνων του δικαίου της Ένωσης και γ) να αξιολογούν τη σημασία που έχει, αναλόγως των περιστάσεων, το αντικείμενο της διαφοράς για τους διαδίκους, και αποκλείουν την εκδίκαση της ασκηθείσας εφέσεως αν δεν καταβληθεί το εν λόγω τέλος;
- Είναι αντίθετα στο άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα άρθρα 1, 2 f), 3.1, 4.2 a), 4.3, 5.3, 6, 7, 8.1 και 8.2 του Ley 10/2012 de 20 de noviembre por la que se regulan determinadas tasas en el ámbito de la Administración de justicia y del Instituto Nacional de Toxicología y Ciencias Forenses, όσον αφορά την εφαρμογή σε ειδική διαδικασία όπως είναι η εκδίκαση εργατικής διαφοράς, στην οποία είναι συνήθης η εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης ως θεμελιώδους στοιχείου για την ισόρροπη οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη στην [Ένωση];
- Επιπλέον, υπό την έννοια των ως άνω ερωτημάτων, θα ήταν δυνατόν ένα δικαστήριο όπως το αιτούν να απόσχει από την εφαρμογή νομοθετικής ρυθμίσεως όπως η επίμαχη, η οποία δεν παρέχει στα εθνικά δικαστήρια τη δυνατότητα: α) να προσαρμόζουν το ύψος του δικαστικού τέλους ή να προβαίνουν σε εκτίμηση, από άποψη αναλογικότητας, των λόγων που προβάλλει για την επιβολή του το κράτος και του καθορισμένου ύψους του (στο μέτρο που αποτελεί περιορισμό της προσβάσεως σε αποτελεσματική ένδικη προστασία) για τους σκοπούς

της απαλλαγής από αυτό, β) να λαμβάνουν υπόψη την αρχή της αποτελεσματικής εφαρμογής των κανόνων του δικαίου της Ένωσης και γ) να αξιολογούν τη σημασία που έχει, αναλόγως των περιστάσεων, το αντικείμενο της διαφοράς για τους διαδίκους, αποκλείει δε την εκδίκαση της ασκηθείσας εφέσεως αν δεν καταβληθεί το εν λόγω τέλος;

⁽¹⁾ ΕΕ 2000, C 364, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 15 Μαΐου 2013 — L. Kik κατά Staatssecretaris van Financiën.

(Υπόθεση C-266/13)

(2013/C 207/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίων: L. Kik

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Staatssecretaris van Financiën

Προδικαστικά ερωτήματα

- α) Έχουν οι κανόνες για το προσωπικό πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71⁽¹⁾ και οι κανόνες που καθορίζουν το εδαφικό πεδίο εφαρμογής των κανόνων προσδιορισμού της εφαρμοστέας νομοθεσίας που περιλαμβάνονται στον τίτλο II αυτού του κανονισμού την έννοια ότι οι εν λόγω κανόνες προσδιορισμού της εφαρμοστέας νομοθεσίας τυγχάνουν εφαρμογής σε μια υπόθεση όπως η υπό κρίση, η οποία αφορά (α) εργαζόμενο με τόπο κατοικίας τις Κάτω Χώρες ο οποίος (β) έχει την ολλανδική ιθαγένεια (γ) εν πάση περιπτώσει υπαγόταν προγενέστερα στο σύστημα υποχρεωτικής ασφάλισης (δ) απασχολείται ως ναυτικός στην υπηρεσία εργοδότη εγκατεστημένου στην Ελβετία (ε) παρέχει την εργασία του πάνω σε σκάφος τοποθέτησης υποθαλάσσιων σωλήνων που φέρει παναμαϊκή σημαία και (στ) εκτελεί τις οικείες εργασίες αρχικά εκτός του εδάφους της Ευρωπαϊκής Ένωσης (για περίπου τρεις εβδομάδες επί της υφαλοκρηπίδας των Ηνωμένων Πολιτειών και για περίπου δύο εβδομάδες σε διεθνή ύδατα) και εν συνεχεία επί της υφαλοκρηπίδας των Κάτω Χωρών (για περίοδο ενός μήνα και περίπου μιας εβδομάδας) και του Ηνωμένου Βασιλείου (για περίοδο σχεδόν μιας εβδομάδας) ενώ (ζ) τα εισοδήματα που αποκτά από τις δραστηριότητες αυτές υπόκεινται σε φόρο εισοδήματος στις Κάτω Χώρες;
- β) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο ανωτέρω ερώτημα, έχει εφαρμογή ο κανονισμός 1408/71 μόνον κατά τις ημέρες κατά τις οποίες ο ενδιαφερόμενος εκτελεί εργασίες επί της υφαλοκρηπίδας κράτους μέλους της Ένωσης, ή επίσης κατά τη διάρκεια των αμέσως προγενέστερων περιόδων κατά τις οποίες αυτός εργάστηκε σε άλλη τοποθεσία εκτός του εδάφους της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

- 2) Σε περίπτωση που κριθεί ότι ο κανονισμός 1408/71 έχει εφαρμογή σε εργαζόμενο ο οποίος βρίσκεται σε κατάσταση όπως η περιγραφόμενη στο ερώτημα 1α, ποια νομοθεσία προσδιορίζει ο κανονισμός ως εφαρμοστέα

(¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 15 Μαΐου 2013 — Nutricia NV κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-267/13)

(2013/C 207/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Nutricia NV

Ανααιρεσίβλητος: Staatssecretaris van Financiën

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει ο όρος «φάρμακο» κατά την έννοια της κλάσεως 3004 της ΣΟ να ερμηνευθεί κατά τέτοιον τρόπο ώστε να περιλαμβάνονται σε αυτόν επίσης τα παρασκευάσματα διατροφής, όπως τα επίμαχα προϊόντα, που προορίζονται μόνο να χορηγούνται εντερικώς (μέσω γαστρικού σωλήνα) υπό ιατρική επίβλεψη σε άτομα που λόγω ασθένειας ή παθήσεως υποβάλλονται σε ιατρική θεραπεία και στο πλαίσιο της καταπολεμήσεως της εν λόγω ασθένειας ή παθήσεως τα προϊόντα χορηγούνται στα άτομα αυτά για την καταπολέμηση ή την πρόληψη του υποσιτισμού;
- 2) Πρέπει ο όρος «ποτά» κατά την έννοια της κλάσεως 2202 της ΣΟ να ερμηνευθεί κατά τέτοιον τρόπο να περιλαμβάνονται σε αυτόν τα υγρά τρόφιμα, όπως τα επίμαχα προϊόντα, που δεν προορίζονται να πίνονται αλλά να χορηγούνται εντερικώς (μέσω γαστρικού σωλήνα);

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunalul Sibiu (Ρουμανία) στις 16 Μαΐου 2013 — Elena Petru κατά Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu, Casa Națională de Asigurări de Sănătate

(Υπόθεση C-268/13)

(2013/C 207/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul Sibiu

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Elena Petru

Ανααιρεσίβλητα: Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu, Casa Națională de Asigurări de Sănătate

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει η έννοια της αδυναμίας παροχής περιθάλψεως σε ασφαλισμένο εντός του κράτους όπου διαμένει, κατά το άρθρο 22, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 (¹), να ερμηνευτεί κατά απόλυτο ή κατά εύλογο τρόπο; Δηλαδή, μπορεί να εξομοιωθεί περίπτωση κατά την οποία είναι δυνατή η πραγματοποίηση χειρουργικής επεμβάσεως εντός του κράτους διαμονής εντός ευλόγου χρόνου και κατά ικανοποιητικό τρόπο από τεχνολογικής και τεχνικής απόψεως, δεδομένου ότι υπάρχουν οι απαιτούμενοι ειδικοί, οι οποίοι διαθέτουν ισότιμες επιστημονικές γνώσεις, πλην όμως υπάρχει έλλειψη φαρμάκων και ιατρικού υλικού πρώτης ανάγκης, με την περίπτωση κατά την οποία δεν μπορεί να διασφαλιστεί η παροχή της αναγκαίας ιατρικής περιθάλψεως κατά την έννοια των διατάξεων του άρθρου αυτού;

(¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 17 Μαΐου 2013 — Ηρακλής Χαραλαμπίδης κατά Calogero Casilli

(Υπόθεση C-270/13)

(2013/C 207/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλών: Ηρακλής Χαραλαμπίδης

Εφεσίβλητος: Calogero Casilli

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνιστά, λαμβανομένου υπόψη ότι το κρινόμενο ζήτημα [–διορισμός πολίτη άλλου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως προέδρου λιμενικής αρχής, ήτοι νομικού προσώπου δυνάμενου να χαρακτηριστεί οργανισμός δημοσίου δικαίου–] δεν φαίνεται να εμπίπτει στην προβλεπόμενη από το άρθρο 45, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ εξαίρεση, η οποία αφορά [...] την παροχή εξηρητημένης εργασίας στη δημόσια διοίκηση (πράγμα που δεν ισχύει εν προκειμένω), ενώ εξάλλου τα καθήκοντα εμπιστευτικής διαχειρίσεως τα οποία ασκεί ο πρόεδρος λιμενικής αρχής είναι δυνατόν να θεωρηθούν «εργασιακή δραστηριότητα» υπό ευρεία έννοια, [...] η ρήτρα ασκήσεως των εν λόγω καθηκόντων αποκλειστικώς από ιταλούς πολίτες διάκριση λόγω ιθαγένειας, απαγορευόμενη από το προαναφερθέν άρθρο 45;

- 2) Δύναιται –σε διαφορετική περίπτωση– η άσκηση καθηκόντων προέδρου ιταλικής λιμενικής αρχής από πολίτη άλλου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης να θεωρηθεί ότι εμπίπτει στο δικαίωμα εγκαταστάσεως το οποίο προβλέπει το άρθρο 49 επ. ΣΛΕΕ; Συνιστά, στην περίπτωση αυτή, η προβλεπόμενη από το εσωτερικό δίκαιο απαγόρευση ασκήσεως των καθηκόντων αυτών από μη ιταλό πολίτη διάκριση λόγω ιθαγένειας ή περίπτωση η οποία μπορεί να θεωρηθεί ότι απαγορεύεται από το άρθρο 51 ΣΛΕΕ;
- 3) Δύναιται –επικουρικώς– η άσκηση καθηκόντων προέδρου ιταλικής λιμενικής αρχής από πολίτη άλλου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης να θεωρηθεί παροχή «υπηρεσίας» υπό την έννοια της οδηγίας 2006/123/ΕΚ ⁽¹⁾; Ασκει η εξαίρεση των λιμενικών υπηρεσιών από την εφαρμογή της οδηγίας επιρροή για τους σκοπούς της κρινομένης υποθέσεως και –σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως– συνιστά η προβλεπόμενη από το εσωτερικό δίκαιο απαγόρευση ασκήσεως των καθηκόντων αυτών από μη ιταλό πολίτη διάκριση λόγω ιθαγένειας;
- 4) Όπως επικουρικότερον, [...] δύναιται η άσκηση καθηκόντων προέδρου ιταλικής λιμενικής αρχής από πολίτη άλλου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εφόσον θεωρηθεί ότι δεν εμπίπτει στις προπαρατεθείσες διατάξεις, να θεωρηθεί, γενικότερα, υπό την έννοια του άρθρου 15 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προνόμιο που συναρτάται με το δικαίωμα του πολίτη της Ένωσης «να αναζητά απασχόληση, να εργάζεται, να εγκαθίσταται ή να παρέχει υπηρεσίες σε κάθε κράτος μέλος», ακόμα και ανεξαρτήτως των ειδικών «τομεακών» διατάξεων των άρθρων 45 και 49 επ. ΣΛΕΕ και της οδηγίας 2006/123/ΕΚ περί των υπηρεσιών στην εσωτερική αγορά; Είναι για τον λόγο αυτόν η προβλεπόμενη από το εσωτερικό δίκαιο απαγόρευση ασκήσεως των καθηκόντων αυτών από μη ιταλό πολίτη αντίθετη προς την –επίσης γενική– απαγόρευση των διακρίσεων λόγω ιθαγένειας, την οποία προβλέπει το άρθρο 21, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

(1) Οδηγία 2006/123/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά.

Αναίρεση που άσκησε στις 16 Μαΐου 2013 η Rouse Industry AD κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 20 Μαρτίου 2013 στην υπόθεση T-489/11, Rouse Industry AD κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-271/13 P)

(2013/C 207/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Rouse Industry AD (εκπρόσωποι: Al. Angelov, Sv. Panov, Advokati)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Μαρτίου 2013 στην υπόθεση T-489/11·
- να αποφανθεί οριστικώς επί της διαφοράς και να ακυρώσει τα άρθρα 2, 3, 4 και 5 της αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 13ης Ιουλίου 2011 όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις C 12/10 και N 389/09 που χορήγησε η Βουλγαρία στην Rouse Industry AD·
- επικουρικώς να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο για νέα εκδίκαση·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεώς της αναίρεσεως, η ανααιρεσείουσα προβάλλει τους εξής λόγους αναίρεσεως:

1) Πρώτος λόγος αναίρεσεως: Παράβαση δικονομικών διατάξεων θίγουσα τα συμφέροντα της ανααιρεσείουσας

- i) Το Γενικό Δικαστήριο, στην αιτιολογία της αποφάσεώς του, δεν εξέτασε τις υποβληθείσες προς τους διαδίκους δυνάμει μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας βασικές ερωτήσεις σχετικά με τα πραγματικά περιστατικά ούτε τις απόψεις των διαδίκων επ' αυτών.
- ii) Τούτο συνιστά ουσιώδη διαδικαστική πλημμέλεια, η οποία εμπίπτει στο άρθρο 58 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, δεδομένου ότι το Γενικό Δικαστήριο είχε την υποχρέωση να εξετάσει όλες τις απαιτήσεις, αιτιάσεις και επιχειρήματα που προέβησαν οι διάδικοι.

2) Δεύτερος λόγος αναίρεσεως: Παράβαση του δικαίου της Ένωσης από το Γενικό Δικαστήριο

- i) Το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε πεπλανημένη εφαρμογή του άρθρου 107 παράγραφος 1, ΣΛΕΕ σε συνδυασμό με το άρθρο 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου της 22ας Μαρτίου 1999 για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ, καθόσον στηρίχθηκε στην προκείμενη ότι υφίσταται νέα ενίσχυση υπέρ της Rouse Industry AD.
- ii) Το Γενικό Δικαστήριο εξέδωσε την απόφασή του κατά παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, καθόσον κακώς έκρινε, αφενός, ότι η ενίσχυση είναι ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά της Ένωσης και θίγει τον ανταγωνισμό και, αφετέρου, το γεγονός ότι η οφειλή δεν αναζητήθηκε από το κράτος συνιστά πλεονέκτημα για την εταιρία.

iii) Η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου δεν συνάδει με τα άρθρα 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και 296 ΣΛΕΕ, καθόσον το τμήμα, κατά την εκτίμησή του σχετικά με τα κριτήρια που έχει επιλέξει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τους ιδιώτες δανειστές εφάρμοσε σκεπτικό που από νομικής απόψεως είναι εσφαλμένο. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, στη απόφασή της, δεν στήριξε τα συμπεράσματά της όσον αφορά το κριτήριο του ιδιώτη δανειστή σε ορισμένη ανάλυση και οικονομική επιχειρηματολογία, οπότε δεν υπήρχε βάση προκειμένου το Γενικό Δικαστήριο να μπορεί να κάνει δεκτά τα επιχειρήματά της.

iv) Το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε πεπλανημένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 14 του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 και του άρθρου 296 ΣΛΕΕ, καθόσον η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, στην απόφασή της, όφειλε να ορίσει το ύψος της δυνάμενης να ανακτηθεί ενισχύσεως συνυπολογίζοντας τους τόκους και να καθορίσει το ύψος των τόκων σε ένα εύλογο επίπεδο, πράγμα το οποίο δεν έγινε, με συνέπεια η νομική πράξη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να μην είναι αιτιολογημένη.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε η Commissione Tributaria Regionale per la Toscana (Ιταλία) στις 21 Μαΐου 2013 — Equoland Soc. coop. arl κατά Agenzia delle Dogane

(Υπόθεση C-272/13)

(2013/C 207/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Commissione Tributaria Regionale per la Toscana

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Equoland Soc. coop. arl

Εφεσίβλητη: Agenzia delle Dogane — Ufficio delle Dogane di Livorno

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Επιτρέπει, δυνάμει του άρθρου 16 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 και των άρθρων 154 και 157 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ ⁽²⁾, μόνος ο προορισμός των αγαθών που εισάγονται υπό καθεστώς διαφορετικό εκείνου της τελωνειακής αποταμιεύσεως, και συγκεκριμένα τοποθετούνται σε φορολογική αποθήκη, την απαλλαγή από την καταβολή ΦΠΑ κατά την εισαγωγή, ακόμα και στην περίπτωση κατά την οποία απλώς εκδίδονται τα σχετικά παραστατικά, αλλά η τοποθέτηση δεν λαμβάνει χώρα στην πραγματικότητα;
- 2) Απαγορεύουν η έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ και η οδηγία 2006/112/ΕΚ πρακτική σύμφωνα με την οποία κράτος μέλος επιβάλλει ΦΠΑ κατά την εισαγωγή, παρά το ότι ο ΦΠΑ –λόγω σφάλματος ή παρατυπίας– συμψηφίστηκε μέσω του αποκαλούμενου μηχανισμού αντιστροφής της επιβαρύνσεως (reverse

charge) με την έκδοση τιμολογίου φέροντος την ένδειξη «αυτοτιμολόγηση» και ταυτόχρονη καταχώριση στο βιβλίο πωλήσεων και αποκτιέσεων;

- 3) Παραβιάζει την αρχή της ουδετερότητας του ΦΠΑ η απαίτηση από κράτος μέλος να καταβληθεί ο ΦΠΑ ο οποίος συμψηφίστηκε μέσω του αποκαλούμενου μηχανισμού αντιστροφής της επιβαρύνσεως (reverse charge) με την έκδοση τιμολογίου φέροντος την ένδειξη «αυτοτιμολόγηση» και ταυτόχρονη καταχώριση στο βιβλίο πωλήσεων και αποκτιέσεων;

⁽¹⁾ Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

⁽²⁾ Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Mercantil de Pontevedra (Ισπανία) στις 21ης Μαΐου 2013 — Pablo Acosta Padín κατά Hijos de J. Barreras S.A.

(Υπόθεση C-276/13)

(2013/C 207/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Mercantil de Pontevedra

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Pablo Acosta Padín

Εναγόμενη: Hijos de J. Barreras S.A.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνάδει με το άρθρο 101 ΣΛΕΕ (πρώην άρθρο 81 της Συνθήκης ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο της 10) και με το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ κανονιστική ρύθμιση όπως το νομοθετικό διάταγμα 1373/2003 της 7ης Νοεμβρίου 2003 περί καθορισμού πίνακα αμοιβών των δικηγόρων, που θεσπίζει πίνακα αμοιβών των δικηγόρων ή κατώτατα όρια αμοιβών, η αύξηση ή η μείωση των οποίων δεν μπορεί να υπερβεί το 12 %, όταν οι αρχές του κράτους μέλους, περιλαμβανομένων των δικαστηρίων του, δεν έχουν τη δυνατότητα να μην εφαρμόσουν τις κατώτατες τιμές που προβλέπει ο εκ του νόμου καθορισθείς πίνακας αμοιβών σε εξαιρετικές περιπτώσεις;
- 2) Εμπίπτει στην έννοια των εξαιρετικών περιστάσεων, στο πλαίσιο της εφαρμογής του επίδικου πίνακα χωρίς παράλληλη εφαρμογή των κατώτατων ορίων που αυτός προβλέπει, η σημαντική δυσαναλογία μεταξύ των υπηρεσιών που έχει πράγματι παράσχει ο δικηγόρος και του ύψους της αμοιβής που δικαιούται να εισπράξει βάσει του πίνακα αμοιβών;

- 3) Συνάδει με το άρθρο 56 ΣΛΕΕ (πρώην άρθρο 49 ΕΚ) η κανονιστική ρύθμιση που διέπει τις αμοιβές των δικηγόρων, ήτοι το βασιλικό διάταγμα 1373/2003 της 7ης Νοεμβρίου 2003;
- 4) Πληροί η κανονιστική αυτή ρύθμιση τις επιταγές αναγκαιότητας και αναλογικότητας που θέτει το άρθρο 15, παράγραφος 3, της οδηγίας 2006/123/ΕΚ (1);
- 5) Εμπίπτει στο άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, το οποίο κατοχυρώνει το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη, το δικαίωμα αποτελεσματικής έννομης προστασίας του ενδιαφερομένου σε περίπτωση που η καθορισθείσα αμοιβή του δικηγόρου αποβαίνει δυσανάλογα υψηλή ή δεν αντιστοιχεί στις παρασχεθείσες υπηρεσίες;
- 6) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως: συνάδουν με το άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών οι διατάξεις του Ley de Enjuiciamiento Civil de España (Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας) που δεν επιτρέπουν στον διάδικο ο οποίος καταδικάστηκε στα δικαστικά έξοδα να αμφισβητήσει το ποσό της δικηγορικής αμοιβής διότι θεωρεί ότι είναι υπερβολικά υψηλό και ότι δεν αντιστοιχεί στις παρασχεθείσες υπηρεσίες;

(1) Οδηγία 2006/123/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006 σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά (ΕΕ L 376 της 27.12.2006, σ. 36).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Högsta domstolen (Σουηδία) στις 22 Μαΐου 2013 — C More Entertainment κατά Linus Sandberg

(Υπόθεση C-279/13)

(2013/C 207/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Högsta domstolen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: C More Entertainment AB

Εναγόμενος: Linus Sandberg

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Περιλαμβάνει η έννοια της παρουσιάσεως στο κοινό, κατά το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας, πράξη συνιστάμενη στην παροχή, σε μια ιστοσελίδα στην οποία μπορεί να έχει πρόσβαση οποιοσδήποτε, ενός δυνάμενου να ενεργοποιηθεί υπερσύνδεσμος προς ένα έργο το οποίο μεταδίδεται από τον κάτοχο του δικαιώματος του δημιουργού επί του έργου αυτού;

- 2) Έχει σημασία για την απάντηση στο πρώτο ερώτημα ο τρόπος κατά τον οποίο πραγματοποιείται η σύνδεση;
- 3) Είναι συναφώς σημαντικό το αν η πρόσβαση στο έργο για την οποία χρησιμεύει ο υπερσύνδεσμος είναι κατά ορισμένο τρόπο περιορισμένη;
- 4) Μπορούν τα κράτη μέλη να παρέχουν στον δημιουργό ευρύτερο αποκλειστικό δικαίωμα, προβλέποντας ότι η παρουσίαση στο κοινό περιλαμβάνει περισσότερες πράξεις από αυτές που διαλαμβάνονται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29;
- 5) Μπορούν τα κράτη μέλη να παρέχουν στον κάτοχο του δικαιώματος του δημιουργού ευρύτερο αποκλειστικό δικαίωμα, προβλέποντας ότι η παρουσίαση στο κοινό περιλαμβάνει περισσότερες πράξεις από αυτές που διαλαμβάνονται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας (Κύπρος) στις 27 Μαΐου 2013 — Σωτήρης Παπασάββας κατά Φιλελεύθερου Δημόσιας Εταιρείας Λτδ, Τάκη Κουνναφή και Γιώργου Σέρτη

(Υπόθεση C-291/13)

(2013/C 207/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Σωτήρης Παπασάββας

Εναγόμενοι: Φιλελεύθερος Δημόσια Εταιρεία Λτδ, Τάκης Κουνναφή, Γεώργιος Σέρτης

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχοντας υπόψη ότι οι νόμοι περί δυσφήμισης των κρατών μελών επηρεάζουν την ικανότητα παροχής υπηρεσιών πληροφόρησης με ηλεκτρονικά μέσα τόσο δε σε εθνικό επίπεδο όσο και εντός της ΕΕ, αυτοί οι νόμοι θα μπορούσαν να θεωρηθούν ως περιορισμοί στην παροχή υπηρεσιών πληροφόρησης για σκοπούς εφαρμογής της Οδηγίας 2000/31/ΕΚ;
- 2) Εάν η απάντηση στο ερώτημα 1 πιο πάνω είναι καταφατική, κατά πόσο οι πρόνοιες των Άρθρων 12, 13 και 14 της Οδηγίας 2000/31/ΕΚ, αναφορικά με το θέμα της ευθύνης, τυγχάνουν εφαρμογής σε ιδιωτικές αστικές υποθέσεις, όπως η αστική ευθύνη για δυσφήμιση ή περιορίζονται στην αστική ευθύνη σε υποθέσεις εμπορικών/καταναλωτικών συναλλαγών;

- 3) Λαμβάνοντας υπόψη το σκοπό των Άρθρων 12, 13 και 14 της Οδηγίας 2000/31/EK σχετικά με την ευθύνη των φορέων παροχής υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας και έχοντας κατά νου ότι σε πολλά κράτη μέλη, η έκδοση ενδιάμεσων απαγορευτικών διαταγμάτων, τα οποία παραμένουν σε ισχύ μέχρι την πλήρη ολοκλήρωση της δίκης, προϋποθέτει την ύπαρξη αγωγής, κατά πόσο τα εν λόγω άρθρα δημιουργούν ατομικά δικαιώματα τα οποία μπορούν να προβληθούν ως θέσμιες υπερασπίσεις σε αστική αγωγή για δυσφήμιση, ή θα πρέπει να επενεργούν ως κώλυμα εκ του νόμου στην έγερση τέτοιων αγωγών;
- 4) Κατά πόσο ο ορισμός της «υπηρεσίας της κοινωνίας της πληροφορίας» και «φορέας παροχής υπηρεσιών», που αναφέρεται στο Άρθρο 2 της Οδηγίας 2000/31/EK και στο Άρθρο 1(2) της Οδηγίας 98/34/EK, όπως τροποποιήθηκε από την Οδηγία 98/48/EK, καλύπτει υπηρεσίες πληροφόρησης μέσω διαδικτύου για τις οποίες η αμοιβή για την υπηρεσία δεν παρέχεται απευθείας από τον αποδέκτη, αλλά επιτυγχάνεται έμμεσα μέσω των εμπορικών διαφημίσεων που αναρτούνται στην ιστοσελίδα;
- 5) Λαμβάνοντας υπόψη τον ορισμό του «φορέα παροχής υπηρεσιών πληροφόρησης», ο οποίος καθορίζεται στο Άρθρο 2 της Οδηγίας 2000/31/EK και στο Άρθρο 1(2) της Οδηγίας 98/34/EK, όπως τροποποιήθηκε από την Οδηγία 98/48/EK, κατά πόσο τα ακόλουθα ή οποιοδήποτε από αυτά, θα μπορούσε να θεωρηθεί ως «απλή μετάδοση» ή «αποθήκευση σε κρυφή μνήμη» ή «φιλοξενία» για τους σκοπούς των άρθρων 12, 13 και 14 της Οδηγίας 2000/31/EK:
- Μια εφημερίδα που λειτουργεί δωρεάν ιστοσελίδα στην οποία αναρτάται η ηλεκτρονική έκδοση της έντυπης εφημερίδας με όλα τα δημοσιεύματα και διαφημίσεις της, σε μορφή PDF ή σε άλλη παρόμοια ηλεκτρονική μορφή.
 - Μια ηλεκτρονική εφημερίδα στην οποία η πρόσβαση είναι ελεύθερη, αλλά ο παροχέας λαμβάνει χρήματα από τις εμπορικές διαφημίσεις που αναρτούνται στην ιστοσελίδα. Οι πληροφορίες που περιέχονται στην ηλεκτρονική εφημερίδα προέρχονται από τους υπαλλήλους της εφημερίδας και/ή ανεξάρτητους δημοσιογράφους.
 - Ιστοσελίδα με συνδρομή στην οποία παρέχεται το i) ή ii) ανωτέρω.

Αναίρεση που άσκησε στις 30 Μαΐου 2013 η El Corte Inglés, SA κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 20 Μαρτίου 2013 στην υπόθεση T-571/11, El Corte Inglés κατά ΓΕΕΑ — Chez Gerard (CLUB GOURMET)

(Υπόθεση C-301/13 P)

(2013/C 207/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: El Corte Inglés, SA (εκπρόσωποι: J. L. Rivas Zurdo και E. Seijo Veigueta, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)(ΓΕ-ΕΑ)

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Μαρτίου 2013 στην υπόθεση T-571/11 στο σύνολό της
- Να καταδικάσει τους αντιδίκους στα δικαστικά έξοδα

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

- 1) Παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Η αρχή της ασφάλειας δικαίου απαιτεί «σαφή διατύπωση που να παρέχει τη δυνατότητα στους ενδιαφερομένους να γνωρίζουν σαφώς και επακριβώς τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους». Η αρχή αυτή συνδέεται με την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, επισημαίνοντας την ανάγκη αιτιολογήσεως των διοικητικών αποφάσεων που διαφέρουν από τις προηγούμενες όταν αυτές μπορούν να δημιουργήσουν δικαιολογημένη εμπιστοσύνη στους αποδέκτες τους.

Η γραμμή εφαρμογής των ισπανικών σημάτων σλόγκαν (καταχωρηθέντων ενώ ισχυε η Instrucción του 1997) από τα ισπανικά δικαστήρια αντίκειται σαφώς στις κοινοτικές διοικητικές πράξεις στο πλαίσιο της διαδικασίας ανακοπής B 877.714 και στην απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Μαρτίου 2013, στην υπόθεση T-571/11. Το Τμήμα Ανακοπών, έχοντας αμφιβολίες σχετικά με την παρουσίαση του προγενεστέρου σήματος, θα έπρεπε να τις έχει παραμερίσει ζητώντας από το ισπανικό γραφείο διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας και σημάτων μία διευκρίνιση σχετικά με την ακραία αυτή περίπτωση ή ακόμη να ζητήσει από τον εν λόγω διάδικο να υπερασπιστεί τον εαυτό του.

- 2) Προδήλως εσφαλμένη εκτίμηση του ιστορικού της διαφοράς

Κατά την απόφαση, είναι αποδεδειγμένο ότι το αντιπασσόμενο σήμα έχει καταχωριστεί στην κλάση 35, προστατεύοντας υπηρεσίες προσδιοριζόμενες ως «διαφημιστικό σύνθημα», χρησιμοποιούμενο ως σλόγκαν κατά την εμπορία, την χρήση ή την εκμετάλλευση προϊόντων των κλάσεων 29, 30, 31, 32, 33 και 42· και ότι το ΓΕΕΑ γνώριζε την ύπαρξη της αποφάσεώς του της 17.7.2006, με την οποία έλαβε υπόψη την Instrucción de examen (οδηγία εξέτασης) του ισπανικού γραφείου διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας και σημάτων της 11ης Νοεμβρίου 1997 περί των σημάτων σλόγκαν (παράρτημα 4), και τις αποφάσεις του ισπανικού Tribunal Supremo της 25ης Φεβρουαρίου 2004 και της 30ής Μαΐου 2008.

Η απαίτηση να προβάλλει και να αποδεικνύει ο αντίδικος ότι η προστασία του προγενεστέρου σήματος εκτείνεται στα ίδια προϊόντα με αυτά που αφορά η αίτηση καταχωρίσεως, αποτελεί προδήλως εσφαλμένη εκτίμηση, διότι αυτό προϋποθέτει πανομοιότυπη εφαρμογή. Κατόπιν τούτου, λόγω της εσφαλμένης εκτιμήσεως κάποιων αποδείξεων και πραγματικών περιστατικών, δεν δόθηκε λύση στο κύριο ζήτημα: αυτό του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 (1).

3) Ελλιπής αιτιολογία της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης

Με την αναιρεσιβαλλομένη απόφαση αναγνωρίζεται η σημασία (σκέψη 35) της απόφασης Atomic⁽²⁾, η οποία εφαρμόζεται αν το ΓΕΕΑ διαθέτει ήδη στοιχεία για το εθνικό δίκαιο (σκέψη 41), όμως αυτό αποτελεί αντίφαση διότι τότε αυτό δεν εφαρμόζεται αυτεπαγγέλτως.

Στη σκέψη 45 αναφέρεται ότι ενώπιον του ΓΕΕΑ δεν μπορούν να προβληθούν επιχειρήματα και πραγματικά περιστατικά που προβλήθηκαν ενώπιον του ΓΕΕΑ στο πλαίσιο άλλων διαδικασιών, πλην όμως δεν αιτιολογείται γιατί αυτό πρέπει να είναι έτσι.

Η παράλειψη οιασδήποτε εξετάσεως της μεταξύ των σημάτων συγκρίσεως, σοβαρός λόγος προσφυγής (σκέψη 55 της αποφάσεως), στερεί την προσφεύγουσα της δυνατότητας να αμυνθεί.

4) Κίνδυνος συγχύσεως

Το Γενικό Δικαστήριο προσέβαλε το δικαίωμα άμυνας της μη εμφανιζόμενου σχετικά με τον κίνδυνο συγχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009. Μεταξύ των λόγων της προσφυγής, σκέψεις 19 έως 22, περιλαμβάνεται κυρίως η ελλιπής εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως. Σύμφωνα με τη νομολογία, ο κίνδυνος συγχύσεως του κοινού πρέπει να εκτιμάται σφαιρικός λαμβάνοντας υπόψη όλους τους λυσιτελείς παράγοντες της συγκεκριμένης περιπτώσεως.

(¹) Του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

(²) Απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Απριλίου 2005, T-318/03, Atomic Austria κατά ΓΕΕΑ — Fábricas Agrupadas de Muñecas de Onil (ATOMIC BLITZ), Συλλογή 2005, σ. II-1319

Αίτηση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία) στις 4 Ιουνίου 2013 — Haeger & Schmidt GmbH κατά Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard), Jacques Lorio, Dominique Miquel, en qualité de liquidateur de Safram intercontinental SARL, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA, Axa Corporate Solutions SA

(Υπόθεση C-305/13)

(2013/C 207/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσα: Haeger & Schmidt GmbH

Αναρρεσίβηλοι: Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard), Jacques Lorio, Dominique Miquel, en qualité de liquidateur de Safram intercontinental SARL, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA, Axa Corporate Solutions SA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μπορεί και υπό ποιες προϋποθέσεις η σύμβαση παραγγελίας μεταφοράς, με την οποία παραγγέλας αναθέτει σε παραγγελιοδόχο, που ενεργεί στο όνομά του και υπ' ευθύνη του, την οργάνωση μεταφοράς εμπορευμάτων που θα εκτελεσθεί από έναν ή πλείονες μεταφορείς για λογαριασμό του παραγγελέα, να έχει ως κύριο αντικείμενο τη μεταφορά εμπορευμάτων κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 4, τελευταία περίοδος της Συμβάσεως της Ρώμης της 19ης Ιουνίου 1980 για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές (¹);
- 2) Σε περίπτωση κατά την οποία η σύμβαση παραγγελίας μεταφοράς μπορεί να χαρακτηριστεί ως σύμβαση μεταφοράς εμπορευμάτων κατά την έννοια του προμνημονευθέντος άρθρου 4, παράγραφος 4, πλην όμως δεν έχει εφαρμογή το ειδικό τεκμήριο περί καθορισμού του εφαρμοστέου δικαίου, ελλείψει της συμπτώσεως συνδέσμων που απαιτεί η διάταξη αυτή, έχει η πρώτη περίοδος της εν λόγω διατάξεως, κατά την οποία η σύμβαση μεταφοράς εμπορευμάτων δεν υπάγεται στο τεκμήριο της παραγράφου 2, την έννοια ότι το δικαστήριο καλείται πλέον να αναζητήσει το εφαρμοστέο δίκαιο όχι βάσει του τεκμηρίου αυτού, του οποίου η εφαρμογή έχει οριστικώς αποκλεισθεί, αλλά κατ' εφαρμογήν της γενικής αρχής καθορισμού που θέτει το άρθρο 4, παράγραφος 1, δηλαδή προσδιορίζοντας τη χώρα με την οποία συνδέεται στενότερα η σύμβαση, χωρίς να λάβει ειδικώς υπόψη αυτήν της εγκαταστάσεως του συμβαλλομένου που οφείλει να εκπληρώσει τη χαρακτηριστική παροχή της συμβάσεως;
- 3) Εάν υποτεθεί ότι η σύμβαση παραγγελίας μεταφοράς υπάγεται στο γενικό τεκμήριο του άρθρου 4, παράγραφος 2, μπορεί να γίνει δεκτό, σε περίπτωση κατά την οποία ο αρχικός παραγγελέας συνεβλήθη με πρώτο παραγγελιοδόχο, ο οποίος εν συνέχεια σύναψε σύμβαση με δεύτερο, ότι το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές σχέσεις μεταξύ του παραγγελέα και του δεύτερου αυτού παραγγελιοδόχου καθορίζεται βάσει του τόπου εγκαταστάσεως του πρώτου παραγγελιοδόχου, καθόσον το δίκαιο της κατ' αυτόν τον τρόπο προσδιοριζόμενης χώρας θεωρείται γενικώς εφαρμοστέο στο σύνολο της πράξεως παραγγελίας μεταφοράς;

(¹) Σύμβαση για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές, η οποία άνοιξε προς υπογραφή στη Ρώμη στις 19 Ιουνίου 1980 (ΕΕ 1988, C 27, σ. 34).

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Προσφυγή της 18ης Μαρτίου 2013 — EPAW κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-168/13)

(2013/C 207/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: European Platform Against Windfarms (EPAW) (Kingscourt, Ιρλανδία) (εκπρόσωπος: C. Kiss, lawyer)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την ανακοίνωση της Επιτροπής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών, «Ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές: σημαντικός παράγοντας στην ευρωπαϊκή αγορά ενέργειας», COM(2012) 271·

— να ακυρώσει την απάντηση της Επιτροπής, μέσω της ΓΔ Ενέργειας με αρ. AG/ss ener.c.1(2012)1664829 και ημερομηνία 21 Ιανουαρίου 2013, στην αίτηση εσωτερικής επανεξέτασης που υπέβαλε η EPAW.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1) Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η ανακοίνωση της Επιτροπής COM(2012) 271 είναι παράνομη.

— Στην ανακοίνωση της Επιτροπής COM(2012) 271 δεν προβλέπεται συμμετοχή του κοινού στην στρατηγική για την ανανεώσιμη ενέργεια κατά τα προβλεπόμενα στη σύμβαση του Århus.

2) Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η ανακοίνωση της Επιτροπής COM(2012) 271 είναι παράνομη.

— Η ανακοίνωση της Επιτροπής COM(2012) 271 δεν συμμορφώνεται προς τον κανονισμό Århus [κανονισμός (ΕΚ) 1367/2006].

3) Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι το έγγραφο της Επιτροπής με αρ. AG/ss ener.c.1(2012)1664829 είναι παράνομο.

— Η Επιτροπή με το έγγραφο αυτό παράνομα κρίνει ότι, προκειμένου να είναι δυνατή η επανεξέταση διοικητικής πράξεως μέσω αιτήσεως εσωτερικής επανεξέτασης κατά

τον κανονισμό (ΕΚ) 1367/2006, πρέπει η πράξη να είναι ατομικού περιεχομένου και να είναι πράξη θεσμικού οργάνου της Ένωσης με δεσμευτικά νομικά αποτελέσματα.

Προσφυγή της 8ης Απριλίου 2013 — Square κατά ΓΕΕΑ — Caisse régionale de crédit agricole mutuel Pyrénées Gascogne (SQUARE)

(Υπόθεση T-213/13)

(2013/C 207/60)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Square, Inc. (San Francisco, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: M. Graf, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενόπιον του τμήματος προσφυγών: Caisse régionale de crédit agricole mutuel Pyrénées Gascogne (Serres-Castet, Γαλλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 31ης Ιανουαρίου 2013 στη διαδικασία R 775/2012-1·

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Διεθνής καταχώριση, για την Ευρωπαϊκή Ένωση, του λεκτικού σήματος SQUARE για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 35 και 38 –διεδνές σήμα, για την Ευρωπαϊκή Ένωση, υπ' αριθ. W 1 032 395

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Caisse régionale de crédit agricole mutuel Pyrénées Gascogne

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Εθνικό λεκτικό σήμα SQUARE-énergie για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 31, 35, 36, 38, 41, 42 και 44

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Έκανε δεκτή την ανακοπή

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απέρριψε την προσφυγή

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009

Προσφυγή της 23ης Απριλίου 2013 — Atmeh κατά ΓΕΕΑ — Fretier (MONTALE MTL MONTALE Dezign)

(Υπόθεση T-239/13)

(2013/C 207/61)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Ammar Atmeh (Diera-Duba, Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα) (εκπρόσωπος: A. Berthet, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Sylvie Fretier (Παρίσι, Γαλλία)

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει παραδεκτή την παρούσα προσφυγή·
- να μεταρρυθμίσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 14ης Φεβρουαρίου 2013 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις R 1482/2011-4 και R 1571/2011-4 και να αναστείλει τη διαδικασία ακυρώσεως ως προς το κοινοτικό σήμα MONTALE MTL MONTALE Dezign υπ' αριθ. 003 874 807 που κατατέθηκε στις 16 Ιουνίου 2004 από τον Ammar Atmeh, εν αναμονή οριστικής αποφάσεως επί της αιτήσεως της Sylvie Fretier περί αναγνωρίσεως της ακυρότητας και εκπτώσεως του δικαιούχου εκ των δικαιωμάτων του, που εκκρεμεί ενώπιον του Tribunal de Grande Instance de Paris·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: Εικονιστικό σήμα που περιλαμβάνει τα λεκτικά στοιχεία «MONTALE MTL MONTALE Dezign» για προϊόντα και υπηρεσίες της κλάσεως 3 — Κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 3 874 807

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Ο προσφεύγων

Αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: Sylvie Fretier

Αιτιολογία της αιτήσεως κηρύξεως της ακυρότητας: Εικονιστικό εθνικό σήμα που περιλαμβάνει τα λεκτικά στοιχεία «PIERRE MONTALE MONTALE M» και εικονιστικό εθνικό σήμα και διεθνής καταχώριση που περιλαμβάνει τα λεκτικά στοιχεία «MTL MONTALE» για προϊόντα της κλάσεως 3

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Δέχεται την αίτηση αναγνωρίσεως της ακυρότητας

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή που ασκήθηκε από τον προσφεύγοντα και απορρίπτει ως απαράδεκτη την προσφυγή που ασκήθηκε από τη Sylvie Fretier

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του κανόνα 20 του κανονισμού 2868/95 και παραβίαση της αρχής της ορθής απονομής της δικαιοσύνης

Προσφυγή της 25ης Απριλίου 2013 — Aldi Einkauf κατά ΓΕΕΑ — Alifoods (Alifoods)

(Υπόθεση T-240/13)

(2013/C 207/62)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (Έσσεν, Γερμανία) (εκπρόσωποι: οι δικηγόροι N. Lützenrath, U. Rademacher, L. Kolks και C. Fürsen)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Alifoods, SA (Αλικάντε, Ισπανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 25ης Φεβρουαρίου 2013 στην υπόθεση R 407/2012-4,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Alifoods, SA.

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα που περιλαμβάνει το λεκτικό στοιχείο «Alifoods», για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 29, 32 και 35 — αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος αριθ. B 1 825 Φεβρουαρίου.

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία της ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα.

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το διεθνές και το κοινοτικό λεκτικό σήμα «ALDI» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 3, 4, 9, 16, 24, 25, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 38, 40, 41, 42.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 25ης Απριλίου 2013 — Ελληνική Δημοκρατία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-241/13)

(2013/C 207/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Ι. Χαλκιάς, Σ. Παπαϊωάννου και Α. Βασιλοπούλου)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να γίνει δεκτή η προσφυγή·
- Να ακυρωθεί η εκτελεστική απόφαση της Επιτροπής της 26ης Φεβρουαρίου 2013, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΓΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ), κοινοποιηθείσα με αριθμό C (2013)981 και δημοσιευθείσα στο L 67/2013, στο κεφάλαιο που αφορά την Ελληνική Δημοκρατία·

— Να καταδικασθεί η Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Για τις δημοσιονομικές διορθώσεις που επιβάλλει η προσβαλλόμενη εκτελεστική απόφαση της Επιτροπής της 26ης Φεβρουαρίου 2013, για τον αποκλεισμό από την χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη, στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΓΠΕ), τμήμα «Εγγυήσεων», του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ), κοινοποιηθείσα με αριθμό C (2013)981 και δημοσιευθείσα στο L 67/2013 κατά το μέρος που αφορά δημοσιονομικές διορθώσεις σε βάρος της Ελληνικής Δημοκρατίας στις ενισχύσεις του άρθρου 69 του Καν. 1782/2003, στους τομείς των βοοειδών, των αιγοπροβάτων και του καπνού κατά τα έτη υποβολής δηλώσεων 2006 και 2007, η Ελληνική Δημοκρατία προβάλλει τους εξής λόγους ακύρωσης:

Με τον πρώτο λόγο ακύρωσης η Ελληνική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι η επιβληθείσα διόρθωση για τις διαπιστωθείσες αδυναμίες ως

προς την εφαρμογή του άρθρου 69 του Καν. 1782/2003 ⁽¹⁾ είναι μη νόμιμη και ακυρωτέα διότι α) παραβιάζει τη διάταξη του άρθρου 69 Καν. 1782/2003, η οποία εφαρμόζεται προαιρετικά από τα κράτη μέλη και παρέχει ευρύτατη διακριτική ευχέρεια ως προς τον καθορισμό των δικαιούχων της πρόσθετης ενίσχυσης, των κριτηρίων επιλεξιμότητας και των ειδικότερων όρων και προϋποθέσεων για την καταβολή της πρόσθετης ενίσχυσης, β) η αποτυχημένη εφαρμογή του άρθρου 69 του Καν. 1782/2003 δεν έχει ως αποτέλεσμα την πρόκληση ζημίας στο Ταμείο, όπως απαιτείται από το άρθρο 31 του Καν. 1290/2005 ⁽²⁾ για τη νόμιμη επιβολή δημοσιονομικής διόρθωσης.

Με το δεύτερο λόγο ακύρωσης, η Ελληνική Δημοκρατία προβάλλει ότι η επιβληθείσα διόρθωση για ελλείψεις σε βασικούς ελέγχους στον τομέα του καπνού είναι μη νόμιμη και ακυρωτέα διότι: α) η κρίση της Επιτροπής, ότι οι επιτόπιοι έλεγχοι δεν ήταν σύμφωνοι με τον Καν. 796/2004 ⁽³⁾, στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 23 του κανονισμού αυτού, σε πλημμελή εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και εμπεριέχει ελλείψεις και αναφαρτίκες αιτιολογίες και β) η κρίση της Επιτροπής ότι δεν διενεργήθηκαν οι βασικοί έλεγχοι στις μεταποιητικές επιχειρήσεις στηρίζεται σε πλάνη περί τα πράγματα.

- (¹) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 2019/93, (ΕΚ) αριθ. 1452/2001, (ΕΚ) αριθ. 1453/2001, (ΕΚ) αριθ. 1454/2001, (ΕΚ) αριθ. 1868/94, (ΕΚ) αριθ. 1251/1999, (ΕΚ) αριθ. 1254/1999, (ΕΚ) αριθ. 1673/2000, (ΕΟΚ) αριθ. 2358/71 και (ΕΚ) αριθ. 2529/2001
- (²) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1290/2005 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 2005, για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής
- (³) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 796/2004 της Επιτροπής της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή της πολλαπλής συμμόρφωσης, της διαφοροποίησης και του ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης και ελέγχου, που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 του Συμβουλίου, για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς

Προσφυγή της 29ης Απριλίου 2013 — Castell Maciá κατά ΓΕΕΑ — PJ Hungary (PEPE CASTELL)

(Υπόθεση T-242/13)

(2013/C 207/64)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: José Castell Maciá (Elche, Ισπανία) (εκπρόσωπος: G. Marín Raigal, P. López Ronda, H. Mosback και G. Maciás Bonilla, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: PJ Hungary Szolgálató kft (PJ Hungary kft) (Βουδαπέστη, Ουγγαρία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 7ης Φεβρουαρίου 2013, η οποία εκδόθηκε επί της προσφυγής αριθ. R 1401/2012-1, να απορρίψει την ανακοπή που ασκήθηκε και να κάνει δεκτή την αίτηση καταχώρισεως του κοινοτικού σήματος αριθ. 6 798 862 «PEPE CASTELL», η δε ασκήσασα την ανακοπή να καταδικαστεί και στις δύο περιπτώσεις στα δικαστικά έξοδα·
- Να καταδικάσει το ΓΕΕΑ, ως καθού, στα δικαστικά του έξοδα και στα έξοδα της προσφεύγουσας στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής,
- Κατά περίπτωση, να καταδικάσει την αντίδικο ενόπιον του τμήματος προσφυγών στα δικά του δικαστικά έξοδα και στα έξοδα της προσφεύγουσας στο πλαίσιο της παρούσας δίκης.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Λεκτικό σήμα «PEPE CASTELL» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 16, 25 και 39 — Αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος αριθ. 6 798 862

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: PJ Hungary Szolgálató kft

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Εικονιστικό σήμα περιέχον τα λεκτικά στοιχεία «Pepe Jeans FOOTWEAR» για προϊόντα της κλάσεως 25

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: αποδοχή της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του Κανονισμού 207/2009

Προσφυγή της 2ας Μαΐου 2013 — MHCS κατά ΓΕΕΑ — Ambra (DORATO)

(Υπόθεση T-249/13)

(2013/C 207/65)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: MHCS (Epernay, Γαλλία) (εκπρόσωποι: P. Boutron, N. Moya Fernández και L-E. Balleydier, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικο ενόπιον του τμήματος προσφυγών: Ambra S.A. (Βαρσοβία, Πολωνία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει παραδεκτή την υπό κρίση προσφυγή και τα επισυναπτόμενα έγγραφα·
- να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ και την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικο ενόπιον του τμήματος προσφυγών

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα που αναπαριστά ετικέτα λαιμού φιάλης και περιέχει το λεκτικό στοιχείο «DORATO» για προϊόντα της κλάσεως 33 — Αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος αριθ. 9 131 228

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Εικονιστικά σήματα που αναπαριστούν ετικέτα λαιμού φιάλης για προϊόντα της κλάσεως 33

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 2ας Μαΐου 2013 — Naazneen Investments κατά ΓΕΕΑ — Energy Brands (SMART WATER)

(Υπόθεση T-250/13)

(2013/C 207/66)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Naazneen Investments Ltd (Λεμεσός, Κύπρος) (εκπρόσωποι: P. Goldenbaum, I. Rohr και T. Melchert, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικο ενόπιον του τμήματος προσφυγών: Energy Brands, Inc. (Νέα Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ στην υπόθεση R 1101/2011-2,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά του έξοδα, καθώς και στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα ως προς το οποίο ζητείται η έκπτωση του δικαιούχου εκ των δικαιωμάτων του: Το λεκτικό σήμα «SMART WATER» — Αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 781 153

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Αιτούσα την έκπτωση του δικαιούχου του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Κήρυξε έκπτωτο την δικαιούχο του καταχωρισμένου κοινοτικού σήματος

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι ισχυρισμοί: Παράβαση του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 6ης Μαΐου 2013 — Orthogen κατά ΓΕΕΑ — Arthrex Medizinische Instrumente (IRAP)

(Υπόθεση T-253/13)

(2013/C 207/67)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Orthogen AG (Ντίσελντορφ, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Finger και S. Krüger, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Arthrex Medizinische Instrumente GmbH (Karlsfeld, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 21ης Φεβρουαρίου 2013, στην υπόθεση R 382/2012-1,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων και των εξόδων της διαδικασίας προσφυγής

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: λεκτικό σήμα «IRAP» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 1, 5, 10, 42 και 44 — Αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 3 609 121

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: η προσφεύγουσα

Αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: η Arthrex Medizinische Instrumente GmbH

Αιτιολογία της αιτήσεως κηρύξεως της ακυρότητας: απόλυτος λόγος ακυρότητας: το «IRAP» αποτελεί συνήθη συντομογραφία για συγκεκριμένη πρωτεΐνη η οποία διαδραματίζει καθοριστικό ρόλο σε ορισμένες ιατρικές και κτηνιατρικές θεραπείες

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: αποδοχή της αιτήσεως για κήρυξη της ακυρότητας

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι:

— παράβαση του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009

— παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009

Προσφυγή της 6ης Μαΐου 2013 — Stayer Ibérica κατά ΓΕΕΑ — Korporaciya «Masternet» (STAYER)

(Υπόθεση T-254/13)

(2013/C 207/68)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Stayer Ibérica, SA (Pinto, Ισπανία) (εκπρόσωπος: S. Rizzo, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: ЗАО Korporaciya «Masternet» (Μόσχα, Ρωσία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον έκανε εν μέρει δεκτή την προσφυγή και κήρυξε άκυρη την υπ' αριθ. 4675881 καταχώριση κοινοτικού σήματος για τα εξής προϊόντα:
 - Κλάση 7: εξοπλισμός και εργαλεία, τμήματα μηχανών κοπής και γυαλισματος διαμαντιών, στελέχη και κοπτικοί τροχοί για τα ακόλουθα υλικά: μάρμαρο, πέτρα, γρανίτης, άργιλο, πλάκες, πλακάκια, τούβλα, και, γενικά, εργαλεία κοπής ως εξοπλισμός που περιλαμβάνεται στην κλάση 7.
 - Κλάση 8: Χειροκίνητα λειαντικά μέσα (τροχοί και τροχοί λειανσης).
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: Το εικονιστικό σήμα «STAYER» — Καταχώριση κοινοτικού σήματος 4 675 881

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αιτιολογία της αιτήσεως κηρύξεως της ακυρότητας: Άρθρο 53, παράγραφος 1, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Απόρριψη της αιτήσεως κηρύξεως της ακυρότητας στο σύνολό της

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Μερική αποδοχή της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση των άρθρων 76, παράγραφος 2, 15 και 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 8ης Μαΐου 2013 — Δημοκρατία της Πολωνίας κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-257/13)

(2013/C 207/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωπος: B. Majczyna)

Καθής: Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση της Επιτροπής, της 26ης Φεβρουαρίου 2013 [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2013) 981], για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) (ΕΕ L 67, σ. 20), καθώς και αποκλείει από τη χρηματοδότηση ποσά 28 763 238,60 ευρώ και 5 688 440,96 ευρώ που δαπάνησε ο επιφορτισμένος σχετικά από τη Δημοκρατία της Πολωνίας οργανισμός·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1) Ο πρώτος λόγος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 1258/1999⁽¹⁾ και του άρθρου 31, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1290/2005⁽²⁾, λόγω της εφαρμογής δημοσιονομικής διορθώσεως βασιζόμενης σε εσφαλμένα πραγματικά στοιχεία και σε εσφαλμένη νομική ερμηνεία.

Η Επιτροπή επέβαλε δημοσιονομική διόρθωση στηριζόμενη σε εσφαλμένα πραγματικά στοιχεία και σε εσφαλμένη νομική ερμηνεία, παρά το γεγονός ότι οι σχετικές δαπάνες στις οποίες πρόβλεψαν οι πολωνικές αρχές ήταν σύμφωνες προς την κοινοτική νομοθεσία. Η Δημοκρατία της Πολωνίας αμφισβητεί τα πραγματικά και νομικά στοιχεία της Επιτροπής περί των προβαλλόμενων πλημμελειών της διαχείρισεως του προγράμματος δράσεως «Πρόωρη συνταξιοδότηση», πρώτον, σχετικά με την προϋπόθεση ασκήσεως οικονομικών δραστηριοτήτων κατά την περίοδο που προηγείται της μεταβιβάσεως της επιχειρήσεως για να γίνει δεκτή η πρόωρη συνταξιοδότηση, δεύτερον, σχετικά με το ότι οι πολωνικές αρχές εσφαλμένως δέχονταν σχετική δήλωση ως απόδειξη της ασκήσεως επαγγελματικής δραστηριότητας και, τρίτον, σχετικά με τη μη επιβολή κυρώσεων σε βάρος των ατόμων που αναλαμβάνουν την οικεία επιχείρηση σε περίπτωση μη πληρώσεως της προϋποθέσεως ασκήσεως γεωργικής δραστηριότητας επί πενταετία.

2) Ο δεύτερος λόγος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 4, τέταρτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 1258/1999 και του άρθρου 31, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1290/2005, καθώς επίσης σε παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, λόγω της επιβολής υπερβολικά υψηλής κατ' αποκοπήν διορθώσεως σε συνάρτηση με το ενδεχόμενο προκλήσεως οικονομικής ζημίας σε βάρος του προϋπολογισμού της Ένωσης.

Καμία από τις προβαλλόμενες παραβάσεις δεν προκαλούσε ή ήταν πιθανό να προκαλέσει οικονομική ζημία στην Ένωση και, εν πάση περιπτώσει, ο κίνδυνος προκλήσεως ζημιών ήταν απολύτως αμελητέος.

3) Ο τρίτος λόγος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, λόγω ελλείψεως επαρκούς αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως.

Η Επιτροπή δεν προσκόμισε καμία απόδειξη και δεν επικαλέστηκε καμία νομική ή πραγματική διαπίστωση που να στηρίζει τα συμπεράσματά της κατόπιν των επισκέψεων ελέγχου σε τρία αγροκτήματα.

4) Ο τέταρτος λόγος στηρίζεται σε παραβίαση της αρχής της επικουρικότητας.

Η Επιτροπή παραβίασε κατάφωρα την αρχή της επικουρικότητας, η οποία ισχύει στο πλαίσιο της πολιτικής για την προώθηση της γεωργικής αναπτύξεως, και έθεσε απαιτήσεις όσον αφορά την εφαρμογή των προγραμμάτων γεωργικής αναπτύξεως, αναμειγνύομενη με τον τρόπο αυτόν στη διακριτική ευχέρεια που έχουν τα κράτη μέλη σχετικά με τους τρόπους για την επίτευξη των σκοπών που ορίζουν οι εφαρμοστέες προγραμματικές διατάξεις.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1258/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί χρηματοδοτήσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ L 160, σ. 103).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1290/2005 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 2005, για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ L 209, σ. 1).

Προσφυγή της 3ης Μαΐου 2013 — Matratzen Concord κατά ΓΕΕΑ — KBT (ARKTIS)

(Υπόθεση T-258/13)

(2013/C 207/70)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Matratzen Concord GmbH (Κολωνία, Γερμανία) (εκπρόσωπος: ο δικηγόρος I. Selting)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: KBT & Co. Ernst Kruchen agenzia commerciale società in accomandita (Λοκάρνο, Ελβετία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 4ης Μαρτίου 2013 στην υπόθεση R 2133/2011-4,
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων που προέκυψαν κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα ως προς το οποίο ζητείται η έκπτωση του δικαιούχου εκ των δικαιωμάτων του: Το λεκτικό σήμα «ARKTIS» για προϊόντα των κλάσεων 20 και 24 — κοινοτικό σήμα αριθ. 2 818 680.

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Η εταιρία KBT & Co. Ernst Kruchen agenzia commerciale società in accomandita.

Αιτούσα την έκπτωση του δικαιούχου του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα.

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Η αίτηση έγινε εν μέρει δεκτή.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 7ης Μαΐου 2013 — Γαλλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-259/13)

(2013/C 207/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: E. Belliard, D. Colas και C. Candat)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει εν μέρει την απόφαση της Επιτροπής 2013/123/ΕΕ, της 26 Φεβρουαρίου 2013, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), καθόσον αποκλείει τις πραγματοποιηθείσες από τη Γαλλική Δημοκρατία δαπάνες στο πλαίσιο της ενισχύσεως «Αντισταθμιστικές αποζημιώσεις των φυσικών μειονεκτημάτων» (ICHN) του σχεδίου αγροτικής αναπτύξεως του εξαγωγικού 2007-2013 για τα οικονομικά έτη 2008 και 2009·
- επικουρικώς, να ακυρώσει εν μέρει την απόφαση 2013/123/ΕΕ, αφενός, καθόσον αποκλείει από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης το μέρος των δαπανών τις οποίες πραγματοποίησε η Γαλλική Δημοκρατία στο πλαίσιο της ενισχύσεως ICHN για τα προβατοειδή που δεν έχουν δηλωθεί στην ενίσχυση προβατοειδών και, αφετέρου, καθόσον αποκλείει από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης το μέρος των δαπανών τις οποίες πραγματοποίησε η Γαλλική Δημοκρατία στο πλαίσιο της ενισχύσεως ICHN για τα βοοειδή τα οποία αποτέλεσαν το αντικείμενο επιτόπιων ελέγχων βάσει των ελέγχων αναγνωρίσεως ζώων ή των ελέγχων των πριμοδοτήσεων βοοειδών·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 10, παράγραφοι 2 και 4, και του άρθρου 14, παράγραφος 2, του κανονισμού 1975/2006⁽¹⁾, καθόσον η Επιτροπή θεώρησε ότι η Γαλλική Κυβέρνηση δεν τήρησε τις υποχρεώσεις της σε θέματα ελέγχων για τον λόγο ότι δεν προέβη, όσον αφορά τα βοοειδή και τα προβατοειδή για τα οποία είχε ζητηθεί πριμοδότηση ανά προβατίνα, στην καταμέτρηση των ζώων αυτών κατά τους ελέγχους που διενεργήθηκαν επιτοπίως στο πλαίσιο της ενισχύσεως «Αντισταθμιστικές αποζημιώσεις των φυσικών μειονεκτημάτων» (στο εξής: ενίσχυση ICHN). Ο λόγος αυτός διαιρείται σε δύο σκέλη στο πλαίσιο των οποίων η προσφεύγουσα διατείνεται:

— ότι η υποχρέωση καταμετρήσεως των ζώων κατά τους επιτόπιους ελέγχους στο πλαίσιο της ενισχύσεως ICHN αντιβαίνει προς τη συνέχεια που χαρακτηρίζει το κριτήριο του ποσοστού πυκνότητας και προς την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως και

— ότι η Επιτροπή ερμήνευσε το άρθρο 10, παράγραφοι 2 και 4, και το άρθρο 14, παράγραφος 2, του κανονισμού 1975/2006 εσφαλμένως θεωρώντας ότι το γαλλικό σύστημα ελέγχου δεν ήταν προσηκόν για την εξακρίβωση της τηρήσεως του κριτηρίου πυκνότητας των ζώων.

- 2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 2, του κανονισμού 1082/2003 ⁽²⁾ και του άρθρου 26, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 796/2004 ⁽³⁾, περί των λεπτομερειών των ελέγχων στο πλαίσιο της αναγνώρισης των βοοειδών ή των πρωμοδοτήσεων για τα βοοειδή, καθόσον η Επιτροπή θεώρησε ότι τα άρθρα 10, παράγραφοι 2 και 4, και 14, παράγραφος 2, του κανονισμού 1975/2006 επιβάλλουν την καταμέτρηση των ζώων κατά τη διεξαγωγή επιτόπιου ελέγχου προς εξακρίβωση του κριτηρίου του ποσοστού πυκνότητας.
- 3) Ο τρίτος λόγος αντλείται, επικουρικώς, από τη μη σύννομη επέκταση εκ μέρους της Επιτροπής της εφαρμογής της κατ' αποκοπή διορθώσεως στις εκμεταλλεύσεις προβατοειδών που δεν είναι επιλέξιμες για την πρωμοδότηση ανά προβατίνα και στις εκμεταλλεύσεις βοοειδών που ελέγχθηκαν στο πλαίσιο της αναγνώρισης των βοοειδών ή των πρωμοδοτήσεων βοοειδών.

- (1) Κανονισμός (ΕΚ) 1975/2006 της Επιτροπής, της 7ης Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση λεπτομερών διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1698/2005 του Συμβουλίου όσον αφορά την εφαρμογή διαδικασιών ελέγχου καθώς και την πολλαπλή συμμόρφωση σε σχέση με μέτρα στήριξης της αγροτικής ανάπτυξης (ΕΕ L 368, σ. 74).
- (2) Κανονισμός (ΕΚ) 1082/2003 της Επιτροπής, της 23ης Ιουνίου 2003, για τη θέσπιση των λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1760/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τους ελάχιστους διενεργητέους ελέγχους στο πλαίσιο του συστήματος αναγνώρισης και καταγραφής των βοοειδών (ΕΕ L 156, σ. 9).
- (3) Κανονισμός (ΕΚ) 796/2004 της Επιτροπής, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή της πολλαπλής συμμόρφωσης, της διαφοροποίησης και του ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης και ελέγχου που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) 1782/2003 του Συμβουλίου για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς (ΕΕ L 141, σ. 18).

Προσφυγή της 15ης Μαΐου 2013 — Skysoft Computersysteme κατά ΓΕΕΑ — Sky Broadcasting και Sky IP International (SKYSOFT)

(Υπόθεση T-262/13)

(2013/C 207/72)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Skysoft Computersysteme GmbH (Kleinmachnow, Γερμανία) (εκπρόσωποι: P. Ehrlinger και T. Hagen, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικοι ενώπιον του τμήματος προσφυγών: British Sky Broadcasting Group plc και Sky IP International Ltd (Isleworth, Ηνωμένο Βασίλειο)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσαλλόμενη απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 20ης Μαρτίου 2013, καθόσον με αυτήν απορρίφθηκε η προσφυγή της κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών του ΓΕΕΑ της 30ής Σεπτεμβρίου 2011 και δεν απορρίφθηκε η ανακοπή της παρεμβαίνουσας,

— να καταδικάσει την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων εκείνων της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών,

— να υποχρεώσει το ΓΕΕΑ να προσκομίσει τα παραρτήματα που κατέθεσαν η παρεμβαίνουσα και η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της διαδικασίας ανακοπής.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «SKYSOFT» — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος αριθ. 4 782 645 για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 35, 37, 38 και 42

Δικαιούχοι του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Οι αντίδικοι ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το λεκτικό σήμα «SKY» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 16, 18, 25, 28, 35, 38 41 και 42

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Αποδοχή της ανακοπής για όλα τα κρίσιμα προϊόντα και τις υπηρεσίες

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου

Προσφυγή της 8ης Μαΐου 2013 — Lausitzer Fruchteverarbeitung κατά ΓΕΕΑ — Rivella International (holzmittel)

(Υπόθεση T-263/13)

(2013/C 207/73)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Lausitzer Fruchteverarbeitung GmbH (Sohland, Γερμανία) (εκπρόσωπος: A. Weiß, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Rivella International AG (Rothrist, Ελβετία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 21ης Φεβρουαρίου 2013 στην υπόθεση R 1968/2011-1·
- να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση κατά τρόπον ώστε να απορριφθεί η ανακοπή την οποία άσκησε η ανακόπτουσα·
- να καταδικάσει το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων που αφορούν τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών ή να καταδικάσει την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων που αφορούν τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα, το οποίο περιλαμβάνει το λεκτικό στοιχείο «holz-michel», για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 21, 24, 32, 33 και 38 — Αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος αριθ. 8 904 278

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η Rivella International AG

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Η διεθνής καταχώριση των εικονιστικών σημάτων, τα οποία περιλαμβάνουν τα λεκτικά στοιχεία «Michel» και «Michel POWER», για προϊόντα των κλάσεων 29, 30, 32 και 33

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Αποδοχή της προσφυγής και απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως κοινοτικού σήματος

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009

Προσφυγή της 20ής Μαΐου 2013 — Polo/Lauren κατά ΓΕΕΑ — FreshSide (απεικόνιση αγοριού που κρατάει ξυλόσφυρα πάνω σε ποδήλατο)

(Υπόθεση T-265/13)

(2013/C 207/74)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: The Polo/Lauren Company, LP (Νέα Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: S. Davies, Solicitor, J. Hill, Barrister και R. Black, Solicitor)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: FreshSide Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 1ης Μαρτίου 2013, στην υπόθεση R 15/2012-2,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα που αναπαριστά ένα αγόρι που κρατάει ξυλόσφυρα πάνω σε ποδήλατο για προϊόντα των κλάσεων 18, 25 και 28 — Αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος αριθ. 8 766 917

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το εικονιστικό σήμα που αναπαριστά παίκτη του πόλο επί αλόγου για προϊόντα των κλάσεων 9, 18, 20, 21, 24 και 25

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφοι 1, στοιχείο β', και 5 του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου

Προσφυγή της 21ης Μαΐου 2013 — Ιταλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-268/13)

(2013/C 207/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: S.Fiorentino, avvocato dello Stato, G. Palmieri)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής C(2013) 1264 τελικό, της 7ης Μαρτίου 2013, που κοινοποιήθηκε στις 11 Μαρτίου 2013, για τους τρεις λόγους ακυρώσεως που αναπτύσσονται στην προσφυγή,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα προσφυγή, η Ιταλική Κυβέρνηση προσβάλλει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής C(2013) 1264 τελικό, της 7ης Μαρτίου 2013, που κοινοποιήθηκε στις 11 Μαρτίου 2013, με την οποία, σε εκτέλεση της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο στις 17 Νοεμβρίου 2011 στην υπόθεση C-469/09, η Επιτροπή διέταξε την Ιταλική Δημοκρατία να καταβάλει το ποσό των 16 533 000 ευρώ ως χρηματική ποινή.

Με την απόφαση αυτή, το Δικαστήριο είχε, μεταξύ άλλων, υποχρεώσει την Ιταλική Δημοκρατία να καταβάλει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, στον λογαριασμό «Ίδιοι πόροι της Ευρωπαϊκής Ένωσης», χρηματική ποινή το ύψος της οποίας να αντιστοιχεί στο πολλαπλάσιο του βασικού ποσού των 30 εκατομμυρίων ευρώ επί το ποσοστό των ασύμβατων παρανόμων ενισχύσεων, υπολογιζόμενο σε σχέση με το σύνολο των ποσών που δεν έχουν ακόμη ανακτηθεί κατά την ημερομηνία εκδόσεως της εν λόγω αποφάσεως, αυτό δε ανά εξαμηνιο καθυστερήσεως της εφαρμογής των αναγκαίων μέτρων για τη συμμόρφωσή της προς την απόφαση της 1ης Απριλίου 2004, C-99/02, Επιτροπή κατά Ιταλίας.

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 260, παράγραφοι 1 και 3, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ: παράβαση της εκτελεστέας αποφάσεως (απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Νοεμβρίου 2011, C-469/09, Επιτροπή κατά Ιταλίας), λόγω της εσφαλμένης ερμηνείας της σκέψεως της αποφάσεως αυτής η οποία, για τον υπολογισμό της χρηματικής ποινής, έλαβε ως σημείο αναφοράς τα «ποσά που δεν έχουν ακόμη ανακτηθεί κατά την ημερομηνία εκδόσεως της παρούσας αποφάσεως».

— Η Ιταλική Κυβέρνηση φρονεί ότι η σκέψη αυτή της εκτελεστέας αποφάσεως πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η ημερομηνία που πρέπει να ληφθεί υπόψη δεν είναι η ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως, αλλά η ημερομηνία της περατώσεως του σταδίου της διαδικασίας που αφορά τη συλλογή των αποδεικτικών μέσων, ήτοι το χρονικό σημείο κατά το οποίο αποκρυσταλλώθηκε η διαδικαστική πραγματική κατάσταση βάσει της οποίας το Δικαστήριο οριοθέτησε τη διαφορά. Συγκεκριμένα, η Ιταλική Κυβέρνηση φρονεί ότι πρέπει να ληφθούν συναφώς υπόψη τα μέτρα ανακτήσεως που αυτή έλαβε κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, αλλά μετά την περάτωση της αποδεικτικής διαδικασίας, προκειμένου να μειωθεί η εξαμηνιαία χρηματική ποινή.

2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 260, παράγραφοι 1 και 3, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ: παράβαση της εκτελεστέας αποφάσεως, λόγω εσφαλμένης ερμηνείας της σκέψεως της αποφάσεως αυτής που προβλέπει ότι δεν πρέπει, για τον υπολογισμό της χρηματικής ποινής που οφείλεται για κάθε εξαμηνιο, να ληφθούν υπόψη τα ποσά που αφορούν τις ενισχύσεις «των οποίων η ανάκτηση δεν έχει ακόμη πραγματοποιηθεί ή δεν έχει αποδειχθεί κατά τη λήξη της οικείας περιόδου».

— Η Ιταλική Κυβέρνηση φρονεί ότι η σκέψη αυτή της εκτελεστέας αποφάσεως πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, όσον αφορά την προαναφερθείσα εκτίμηση, αυτό που έχει σημασία είναι η προσκόμιση του αποδεικτικού εγγράφου κατά τη διάρκεια του εξαμηνίου αναφοράς και όχι το γεγονός ότι το έγγραφο αυτό είχε γνωστοποιηθεί στην Επιτροπή

πριν από τη λήξη του εξαμηνίου αυτού. Συγκεκριμένα, η Ιταλική Κυβέρνηση εκτιμά ότι η αντίθετη ερμηνεία της Επιτροπής, κατά την οποία η Ιταλική Δημοκρατία είχε την υποχρέωση να προσκομίσει τις αποδείξεις όσον αφορά τον υπολογισμό της εξαμηνιαίας χρηματικής ποινής μέχρι την τελευταία ημέρα του σχετικού εξαμηνίου, αποκλείοντας έτσι από τον υπολογισμό τα ποσά των οποίων η ανάκτηση, ενώ πραγματοποιήθηκε κατά την περίοδο αυτή, γνωστοποιήθηκαν μόνο αργότερα στην Επιτροπή, είναι αντίθετη προς την αρχή της έντιμης συνεργασίας και δεν δικαιολογείται από τον σκοπό της απαιτήσεως που επέβαλε το Δικαστήριο, καταλήγει δε στην πράξη στη ανεπίτρεπτη συντόμηση του χρόνου που έχουν στη διάθεσή τους οι Ιταλικές αρχές για να συμμορφωθούν προς την απαίτηση αυτή και να μειώσουν έτσι το ύψος της εξαμηνιαίας χρηματικής ποινής.

3) Ο τρίτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 260, παράγραφοι 1 και 3, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ: παράβαση της εκτελεστέας αποφάσεως, όσον αφορά τις απαιτήσεις έναντι των επιχειρήσεων που έχουν τεθεί υπό καθεστώς «πτωχευτικού συμβιβασμού» ή «αναγκαστικής διαχείρισης».

— Συγκεκριμένα, η απόφαση δεν αφαιρεί από την ενίσχυση που εξακολουθεί να οφείλεται κατά τη λήξη του εξαμηνίου αναφοράς τις απαιτήσεις έναντι των επιχειρήσεων αυτών που αναγγέλθηκαν κατά τις σχετικές πτωχευτικές διαδικασίες, μολονότι, κατά την Ιταλική Κυβέρνηση, πρόκειται για απαιτήσεις για την είσπραξη των οποίων το κράτος μέλος επέδειξε την αναγκαία επιμέλεια και οι οποίες, κατά συνέπεια, πρέπει να εξαιρεθούν από το ποσό των ενισχύσεων που εξακολουθούν να οφείλονται σύμφωνα με το διατακτικό της εκτελεστέας αποφάσεως

Αναίρεση που άσκησε στις 19 Μαΐου 2013 ο Markus Brune κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 21 Μαρτίου 2013 στην υπόθεση F-94/11, Brune κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-269/13 P)

(2013/C 207/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικο

Αναιρεσείων: Markus Brune (εκπρόσωπος: H. Mannes, Rechtsanwalt)

Αναιρεσίβλητη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του αναιρεσείοντος

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να αναρέσει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 21ης Μαρτίου 2013 στην υπόθεση F-94/11·

— επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης·

— να καταδικάσει την αναιρεσίβλητη στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών διαδικασίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη των αιτημάτων του, ο αναιρεσείων προβάλλει τους εξής λόγους:

1) Σφάλμα εκτιμήσεως κατά τον έλεγχο της υποχρέωσης επαναλήψεως της προφορικής δοκιμασίας

— Κατά τον αναιρεσείοντα, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης δεν έλαβε υπόψη του ότι η νέα προφορική δοκιμασία που οργανώθηκε προς εκτέλεση της αποφάσεως της 29ης Σεπτεμβρίου 2010, F-5/08, Brune κατά Επιτροπής (στο εξής: απόφαση Brune) αντιβαίνει τόσο στις αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της αντικειμενικής βαθμολογήσεως όσο και στο άρθρο 266 ΣΛΕΕ.

— ο αναιρεσείων υποστηρίζει επίσης ότι η αιτιολογία της αποφάσεως πάσχει, καθόσον το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης έχει υποπέσει σε πλάνη τόσο περί το δίκαιο όσο και περί τα πραγματικά περιστατικά, όπως προκύπτει από τις αντιφάσεις στο σκεπτικό του — ιδίως όσον αφορά τις προϋποθέσεις του άρθρου 266 ΣΛΕΕ, την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεως και την απαίτηση εφαρμογής ενιαίων κριτηρίων αξιολογήσεως.

2) Σφάλμα του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης, στο μέτρο που δεν έλαβε υπόψη εναλλακτικές λύσεις

— Κατά τον αναιρεσείοντα, κακώς το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης απέρριψε διάφορες εναλλακτικές λύσεις για την εκτέλεση της αποφάσεως Brune, οι οποίες μπορούσαν να εφαρμοστούν εν προκειμένω και ήταν σύμφωνες με την πάγια νομολογία.

— ο αναιρεσείων υποστηρίζει επίσης ότι κατά την εξέταση των εναλλακτικών λύσεων ερμηνεύθηκαν εσφαλμένως οι αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της αντικειμενικής βαθμολογήσεως, το άρθρο 27 του ΚΥΚ και η προκήρυξη του διαγωνισμού.

3) Επικουρικώς: πλάνη εκτιμήσεως ως προς τα διαδικαστικά σφάλματα που έγιναν κατά την προετοιμασία της νέας δοκιμασίας

— Κατά τον αναιρεσείοντα, η απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης πάσχει, καθόσον αυτό δεν εκτίμησε ορθώς τα πραγματικά περιστατικά και τις υποχρεώσεις της αναιρεσίβλητης στο πλαίσιο της οργανώσεως διαγωνισμών, ιδίως όσον αφορά την προθεσμία κλήσεως των υποψηφίων και τις πληροφορίες σχετικά με τη σύνθεση της επιτροπής του διαγωνισμού και το εφαρμοστέο δίκαιο.

— ο αναιρεσείων υποστηρίζει επίσης ότι κακώς δεν εξετάστηκε στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση το ζήτημα αν συντρέχει περίπτωση άνισης μεταχειρίσεως λόγω της παροχής πρόσθετων πληροφοριών σε μίαν άλλη υποψήφιο στο πλαίσιο παράλληλης διαδικασίας.

— πάντοτε κατά τον αναιρεσείοντα, ως προς την αιτίαση περί μεροληψίας της επιτροπής του διαγωνισμού, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης περιορίστηκε στο συμπέρασμα ότι δεν υπήρχαν αποδείξεις διακρίσεως εις βάρος του κατά την αρχική δοκιμασία, χωρίς όμως να ελέγξει την αμεροληψία της επιτροπής στο πλαίσιο της νέας δοκιμασίας.

4) Εσφαλμένη εκτίμηση του επί του παραδεκτού του τρίτου, του τέταρτου και του πέμπτου λόγου που προβλήθηκαν πρωτοδικώς

— Κατά τον αναιρεσείοντα, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης δεν έλαβε υπόψη ότι θα μπορούσε να προβεί σε γενικές διαπιστώσεις, έστω και αν δεν συνεπάγονται συγκεκριμένες υποχρεώσεις για το οικείο θεσμικό όργανο της Ένωσης.

— ο αναιρεσείων υποστηρίζει επίσης ότι, στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το αίτημά του σχετικά με αποκατάσταση της ζημίας του ερμηνεύθηκε υπό την έννοια ότι δεν είχε ζητήσει αποζημίωση, μολονότι κατά την επ' ακροατηρίου κατέστη σαφές ότι περί αυτού επρόκειτο.

— πάντοτε κατά τον αναιρεσείοντα, δεν ελήφθη υπόψη ότι από το άρθρο 266 ΣΛΕΕ απορρέει υποχρέωση ανορθώσεως, ακόμη και αυτεπαγγέλτως (δηλαδή χωρίς να έχει διατυπωθεί ρητώς σχετικό αίτημα), της ζημίας που έχει προκληθεί.

5) Αντίθετη προς την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεως απόφαση επί των δικαστικών εξόδων

Κατά τον αναιρεσείοντα, η απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης συνεπάγεται διαφορετική μεταχείρισή του σε σχέση με τον προσφεύγοντα στην υπόθεση (F-42/11, Honnefelder κατά Επιτροπής), καθόσον δεν προσμετρήθηκε στην περίπτωση του μία περίπτωση η οποία, στην υπόθεση Honnefelder κρίθηκε ότι είχε σημασία από πλευράς του άρθρου 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας.

Προσφυγή της 21ης Μαΐου 2013 — SACBO κατά Επιτροπής και TEN — T EA

(Υπόθεση T-270/13)

(2013/C 207/77)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Società per l'aeroporto civile di Bergamo-Orio al Serio SpA (SACBO SpA) (Grassobbio (BG), Ιταλία) (εκπρόσωποι: οι δικηγόροι M. Muscardini και G. Greco)

Καθών: Εκτελεστικός Οργανισμός του Διερωπαϊκού Δικτύου Μεταφορών, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος κατά το οποίο δεν εγκρίνει ορισμένες εξωτερικές δαπάνες, με αποτέλεσμα την επιβολή μείωσης της οφειλόμενης συγχρηματοδότησης και την αναζήτηση ποσού 158 517,54 ευρώ, με κάθε άλλη έννομη συνέπεια,

— να καταδικάσει τους καθών στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακύρωσης και κύρια επιχειρήματα

Η υπό κρίση προσφυγή έχει ασκηθεί κατά της απόφασης του Εκτελεστικού Οργανισμού του Διερωπαϊκού Δικτύου Μεταφορών [Trans-European Transport Network Executive Agency (TEN-T EA)] της 18ης Μαρτίου 2013, η οποία αφορά την «Περάτωση της δράσης 2009-IT-91407-S- “Μελέτη για τη διατροπική ανάπτυξη του αερολιμένα του Bergamo-Orio al Serio” — Απόφαση της Επιτροπής C(2010) 4456 (!)», κατά το μέρος κατά το οποίο δεν εγκρίνει τις δαπάνες για τις δραστηριότητες 1, 2.1, 4, 5, 6 και 7, οι οποίες έχουν καταβληθεί ήδη προ πολλού, και επομένως δεν επιτρέπει την καταβολή επιδοτήσεων γι' αυτές και διατάσσει την επιστροφή ποσού 158 517,54 ευρώ.

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους ακύρωσης.

1) Πρώτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 13, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 680/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 2007, καθώς και των άρθρων III.4.2.2 και III.4.2.3 της απόφασης (2010) 4456 της Επιτροπής, της 24ης Ιουνίου 2010.

— Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται συναφώς ότι δεν διεξήχθη η διαδικασία «καταγγελίας», την οποία προβλέπει το άρθρο III.4.2.3 της απόφασης έγκρισης της χρηματοδότησης.

2) Δεύτερος λόγος: Παράβαση του άρθρου 17, παράγραφοι 2 και 6, της οδηγίας 2004/17/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, του άρθρου 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ και του άρθρου 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και παράβαση του άρθρου II.2.3 της απόφασης (2010) 4456 της Επιτροπής, της 24ης Ιουνίου 2010.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται συναφώς τα εξής:

— Η αιτιολογία είναι αντιφατική, καθόσον εκτίθεται αφενός ότι υπήρξε αδικαιολόγητη «κατάτμηση των συμβάσεων» και αφετέρου ότι «το αντικείμενο των συμβάσεων ήταν τόσο συναφές», ώστε οι συμβάσεις αυτές έπρεπε να αποτελέσουν αντικείμενο ενιαίας διαδικασίας για τη σύναψή τους.

— Ο ισχυρισμός ότι ήταν ανεπίτρεπτη η κατάτμηση μιας ενιαίας σύμβασης έργου είναι εσφαλμένος, καθόσον ανασκευάζεται από το περιεχόμενο της απόφασης (2010) 4456 της Επιτροπής, της 24ης Ιουνίου 2010.

— Δεν υπήρξε καμία κατάτμηση των συμβάσεων ούτε καμία «υποδιαίρεση των σχεδιαζόμενων έργων».

— Η οδηγία 2004/17/ΕΚ δεν έχει εφαρμογή στις συμβάσεις που υπολείπονται του προβλεπόμενου ορίου, εφόσον δεν υπάρχει διασυνοριακό συμφέρον.

3) Τρίτος λόγος: Παράβαση του άρθρου I.3.1 της απόφασης (2010) 4456 της Επιτροπής, της 24ης Ιουνίου 2010, του άρθρου 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του άρθρου 296 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται συναφώς τα εξής:

— Η αιτιολογία είναι αντιφατική, καθόσον προσκρούει σε όσα έχουν ήδη γίνει δεκτά και εγκριθεί από τον ΤΕΝ-Τ ΕΑ σε σχέση με το SAP και το ASR.

— Οι δραστηριότητες της SACBO είναι σύμφωνες με τις δραστηριότητες για τις οποίες προβλέπεται η συγχρηματοδότηση.

4) Τέταρτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 40, παράγραφος 2, στοιχεία β', γ' και δ', της οδηγίας 2004/17/ΕΚ.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται συναφώς τα εξής:

— Η οδηγία 2004/17/ΕΚ δεν έχει εφαρμογή στις συμβάσεις για τις οποίες προβλέπεται συγχρηματοδότηση, ενόψει του ότι το αντικείμενό τους είναι «μελέτη» και «έρευνα».

— Η σύναψη των συμβάσεων κατόπιν διαγωνισμού ήταν αδύνατη λόγω των χρονικών περιορισμών που επέβαλλε η απόφαση συγχρηματοδότησης.

5) Πέμπτος λόγος: Παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η καθής παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας, καθόσον εφάρμοσε αυστηρότερη ρύθμιση στην κατά την άποψή της διαπραχθείσα παράβαση από ό,τι προβλέπεται για την περίπτωση καταγγελίας της συγχρηματοδότησης.

(¹) «Closure of Action n° 2009-IT-91407-S- “STUDY FOR BERGAMO-ORIO AL SERIO AIRPORT DEVELOPMENT INTERMODALITY” — Commission Decision C(2010) 4456».

Προσφυγή της 21ης Μαΐου 2013 — Max Mara Fashion Group κατά ΓΕΕΑ — Mackays Stores (M&Co.)

(Υπόθεση T-272/13)

(2013/C 207/78)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Max Mara Fashion Group Srl (Torino, Ιταλία)
(εκπρόσωπος: F. Terrano, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς
(εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Mackays Stores Ltd
(Renfrew, Ηνωμένο Βασίλειο)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 7ης Μαρτίου 2013, στην υπόθεση R 1199/2012-2,

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «M&Co.» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 25 και 35 — Αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος αριθ. 9 128 679

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Τα εικονιστικά σήματα που περιέχουν το λεκτικό στοιχείο «MAX&Co.» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 18, 24, 25, 35, 42

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου

Προσφυγή της 17ης Μαΐου 2013 — Sarafraz κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-273/13)

(2013/C 207/79)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Mohammad Sarafraz (Τεχεράνη, Ιράν) (εκπρόσωπος: T. Walter, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Συμβούλιο

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΕ) 206/2013 του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2013, για την εφαρμογή του άρθρου 12, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 359/2011 για περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και οργανισμών λόγω της κατάστασης στο Ιράν, κατά το μέρος που αυτός αφορά τον Mohammad Sarafraz ·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

- 1) Ο πρώτος λόγος αφορά την προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας του προσφεύγοντος
 - Το Συμβούλιο προσέβαλε το δικαίωμα του προσφεύγοντος σε αποτελεσματική δικαστική προστασία και ιδίως δεν τήρησε την υποχρέωση αιτιολογήσεως, καθόσον δεν παρέσχε καμία επαρκή αιτιολογία για την καταχώριση του ονόματος του προσφεύγοντος στο παράρτημα του προσαλλομένου κανονισμού·
 - το Συμβούλιο προσέβαλε το δικαίωμα ακρόασης του προσφεύγοντος, καθόσον δεν παρέσχε στον προσφεύγοντα την προβλεπόμενη με το άρθρο 12, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 359/2011⁽¹⁾ δυνατότητα να διατυπώσει τις παρατηρήσεις του επί της καταχώρισης του ονόματός του στον κατάλογο κυρώσεων και να προκαλέσει τη διενέργεια εξέτασης από το Συμβούλιο.
- 2) Ο δεύτερος λόγος αφορά την έλλειψη νομικής βάσεως για την καταχώριση του ονόματος του προσφεύγοντος στον κατάλογο κυρώσεων

— Από τους λόγους που παρέθεσε το Συμβούλιο για την καταχώριση του ονόματος του προσφεύγοντος στον κατάλογο κυρώσεων δεν προκύπτει η νομική βάση στην οποία στηρίχθηκε το Συμβούλιο·

— το Συμβούλιο, καθόσον καταχώρισε το όνομα του προσφεύγοντος στον κατάλογο του παραρτήματος του επίμαχου κανονισμού, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών·

— συγκεκριμένα, ο μοναδικός επακριβώς καθορισμένος λόγος που επικαλέσθηκε το Συμβούλιο στον κατάλογο κυρώσεων δεν δικαιολογεί την καταχώριση του ονόματος του προσφεύγοντος στον κατάλογο κυρώσεων.

- 3) Ο τρίτος λόγος αφορά την παραβίαση της αρχής της άπαξ εκδικάσεως της ίδιας εγκληματικής πράξεως (ne bis in idem)
 - Ο μοναδικός επακριβώς καθορισμένος λόγος που επικαλέσθηκε το Συμβούλιο για την καταχώριση του ονόματος του προσφεύγοντος στον κατάλογο κυρώσεων έχει αποτελέσει αντικείμενο κυρώσεων από τις βρετανικές αρχές στο πλαίσιο της εποπτείας των μέσων επικοινωνίας·
 - το Συμβούλιο δεν ισχυρίστηκε ότι, παρά τη συγκεκριμένη κύρωση ή μετά την επιβολή της, στοιχειοθετήθηκαν άλλες παραβάσεις ικανές να δικαιολογήσουν την καταχώριση του ονόματος του προσφεύγοντος στον κατάλογο κυρώσεων.
- 4) Ο τέταρτος λόγος αφορά την προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων του προσφεύγοντος στην ελευθερία ραδιοτηλεοπτικής μεταδόσεως, στην ελευθερία εκφράσεως και την προσβολή του δικαιώματος ιδιοκτησίας
 - η καταχώριση του ονόματος του προσφεύγοντος στον κατάλογο συνιστά αδικαιολόγητη και δυσανάλογη προσβολή της ελευθερίας μεταδόσεως πληροφοριών και της ελευθερίας της εκφράσεως, η οποία αποσκοπούσε κατά βάση στην παρακώλυση της μεταδόσεως πληροφοριών από και προς την Ευρώπη, από τον προσφεύγοντα ή τον ραδιοτηλεοπτικό φορέα στον οποίο αυτός εργάζεται·
 - η καταχώριση του ονόματος του προσφεύγοντος στον κατάλογο κυρώσεων συνιστά αδικαιολόγητη και δυσανάλογη προσβολή άλλων προστατευόμενων θεμελιωδών δικαιωμάτων (δικαίωμα ιδιοκτησίας, επαγγελματική ελευθερία, ελευθερία κυκλοφορίας). Προς στήριξη της προσφυγής ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 359/2011 του Συμβουλίου, της 12ης Απριλίου 2011, για περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και οργανισμών λόγω της κατάστασης στο Ιράν (ΕΕ L 100, σ. 1).

Προσφυγή της 17ης Μαΐου 2013 — Emadi κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-274/13)

(2013/C 207/80)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Hamid Reza Emadi (Τεχεράνη, Ιράν) (εκπρόσωπος: Rechtsanwalt T. Walter)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΕ) 206/2013 του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2013, για την εφαρμογή του άρθρου 12, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 359/2011 για περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και οργανισμών λόγω της κατάστασης στο Ιράν, κατά το μέρος που αυτός αφορά τον Hamid Reza Emadi·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακύρωσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους ακύρωσης.

- 1) Ο πρώτος λόγος αφορά την προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας του προσφεύγοντος
 - Το Συμβούλιο προσέβαλε το δικαίωμα του προσφεύγοντος σε αποτελεσματική δικαστική προστασία και ιδίως δεν τήρησε την υποχρέωση αιτιολογήσεως, καθόσον δεν παρέσχε καμία επαρκή αιτιολογία για την καταχώριση του ονόματος του προσφεύγοντος στο παράρτημα του προσβαλλομένου κανονισμού·
 - το Συμβούλιο προσέβαλε το δικαίωμα ακρόασης του προσφεύγοντος, καθόσον δεν παρέσχε στον προσφεύγοντα την προβλεπόμενη με το άρθρο 12, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 359/2011 ⁽¹⁾ δυνατότητα να διατυπώσει τις παρατηρήσεις του επί της καταχώρισης του ονόματός του στον κατάλογο κυρώσεων και να προκαλέσει τη διενέργεια εξετάσεως από το Συμβούλιο.
- 2) Ο δεύτερος λόγος αφορά την έλλειψη νομικής βάσεως για την καταχώριση του ονόματος του προσφεύγοντος στον κατάλογο κυρώσεων
 - Από τους λόγους που παρέθεσε το Συμβούλιο για την καταχώριση του ονόματος του προσφεύγοντος στον κατάλογο κυρώσεων δεν προκύπτει η νομική βάση στην οποία στηρίχθηκε το Συμβούλιο·
 - το Συμβούλιο, καθόσον καταχώρισε το όνομα του προσφεύγοντος στον κατάλογο του παραρτήματος του επίμαχου κανονισμού, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών·
 - συγκεκριμένα, ο μοναδικός επακριβώς καθορισμένος λόγος που επικαλέσθηκε το Συμβούλιο στον κατάλογο κυρώσεων δεν δικαιολογεί την καταχώριση του ονόματος του προσφεύγοντος στον κατάλογο κυρώσεων.
- 3) Ο τρίτος λόγος αφορά την παραβίαση της αρχής της άπαξ εκδίκασης της ίδιας εγκληματικής πράξεως (*ne bis in idem*)
 - Ο μοναδικός επακριβώς καθορισμένος λόγος που επικαλέσθηκε το Συμβούλιο για την καταχώριση του ονόματος του προσφεύγοντος στον κατάλογο κυρώσεων έχει αποτελέσει αντικείμενο κυρώσεων από τις βρετανικές αρχές στο πλαίσιο της εποπτείας των μέσων επικοινωνίας·
 - το Συμβούλιο δεν ισχυρίστηκε ότι, παρά τη συγκεκριμένη κύρωση ή μετά την επιβολή της, στοιχειοθετήθηκαν άλλες

παραβάσεις ικανές να δικαιολογήσουν την καταχώριση του ονόματος του προσφεύγοντος στον κατάλογο κυρώσεων.

- 4) Ο τέταρτος λόγος αφορά την προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων του προσφεύγοντος στην ελευθερία ραδιοηλεκτρονικής μεταδόσεως, στην ελευθερία εκφράσεως και την προσβολή του δικαιώματος ιδιοκτησίας
 - η καταχώριση του ονόματος του προσφεύγοντος στον κατάλογο συνιστά αδικαιολόγητη και δυσανάλογη προσβολή της ελευθερίας μεταδόσεως πληροφοριών και της ελευθερίας της εκφράσεως, η οποία αποσκοπούσε κατά βάση στην παρακώλυση της μεταδόσεως πληροφοριών από και προς την Ευρώπη, από τον προσφεύγοντα ή τον ραδιοηλεκτρονικό φορέα στον οποίο αυτός εργάζεται·
 - η καταχώριση του ονόματος του προσφεύγοντος στον κατάλογο κυρώσεων συνιστά αδικαιολόγητη και δυσανάλογη προσβολή άλλων προστατευόμενων θεμελιωδών δικαιωμάτων (δικαίωμα ιδιοκτησίας, επαγγελματική ελευθερία, ελεύθερη κυκλοφορία).

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 359/2011 του Συμβουλίου, της 12ης Απριλίου 2011, για περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και οργανισμών λόγω της κατάστασης στο Ιράν (ΕΕ L 100, σ. 1)

Προσφυγή της 23ης Μαΐου 2013 — Ιταλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-275/13)

(2013/C 207/81)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: P. Gentili, avvocato dello Stato, και G. Palmieri)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προκήρυξη του γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/249/13, για την κατάρτιση δύο εφεδρικών πινάκων με 37 και 27 επιτυχόντες για την κάλυψη κενών θέσεων διοικητικών υπαλλήλων (AD 7) στους τομείς της μακροοικονομίας και των χρηματοοικονομικών οικονομικών,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακύρωσης και κύρια επιχειρήματα

Η προσφυγή έχει ασκηθεί κατά της προκήρυξης του γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/249/13, για την κατάρτιση δύο εφεδρικών πινάκων με 37 και 27 επιτυχόντες για την κάλυψη κενών θέσεων διοικητικών υπαλλήλων (AD 7) στους τομείς της μακροοικονομίας και των χρηματοοικονομικών οικονομικών.

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει επτά λόγους ακύρωσης.

1) Πρώτος λόγος: Παράβαση των άρθρων 263, 264, 266 ΣΛΕΕ.

— Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη το δεδικασμένο που προκύπτει από την απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-566/10 P, με την οποία κρίθηκαν παράνομες οι προκηρύξεις που προβλέπουν ότι οι υποψήφιοι των γενικών διαγωνισμών της Ένωσης μπορούν να ορίσουν ως δεύτερη γλώσσα μόνο τα αγγλικά, τα γαλλικά ή τα γερμανικά.

2) Δεύτερος λόγος: Παράβαση των άρθρων 342 ΣΛΕΕ και 1 και 6 του κανονισμού 1/58.

— Η προσφεύγουσα υποστηρίζει συναφώς ότι η Επιτροπή, περιορίζοντας σε τρεις γλώσσες τις επιλέξιμες ως δεύτερη γλώσσα των υποψηφίων των γενικών διαγωνισμών της Ένωσης, καθιέρωσε στην πράξη νέο κανονισμό για το γλωσσικό καθεστώς των οργάνων, καταστρατηγώντας την αποκλειστική αρμοδιότητα του Συμβουλίου στον τομέα αυτό.

3) Τρίτος λόγος: Παράβαση των άρθρων 12 ΕΚ (νυν 18 ΣΛΕΕ), 22 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ένωσης, 6, παράγραφος 3, ΕΕ, 1, παράγραφος 2, και 3 του παραρτήματος III του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης των υπαλλήλων (ΚΥΚ), 1 και 6 του κανονισμού 1/58 και 1δ, παράγραφοι 1 και 6, 27, παράγραφος 2, 28, στοιχείο στ', του ΚΥΚ.

— Κατά την προσφεύγουσα, ο γλωσσικός περιορισμός που επέβαλε η Επιτροπή εισάγει δυσμενείς διακρίσεις, διότι οι προαναφερθείσες διατάξεις αφενός απαγορεύουν την επιβολή γλωσσικών περιορισμών στους Ευρωπαίους πολίτες και στους ίδιους τους υπαλλήλους των οργάνων, εφόσον οι περιορισμοί αυτοί δεν προβλέπονται κατά τρόπο γενικό και αντικειμενικό από τους εσωτερικούς κανονισμούς των οργάνων που αναφέρονται στο άρθρο 6 του κανονισμού 1/58 και οι οποίοι έως σήμερα δεν έχουν εκδοθεί, και αφετέρου απαγορεύουν την επιβολή τέτοιων περιορισμών, αν δεν υπάρχει ειδικό και αιτιολογημένο συμφέρον της υπηρεσίας.

4) Τέταρτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 3, ΕΕ, που ανάγει την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης σε θεμελιώδες δικαίωμα που απορρέει από τις κοινές συνταγματικές παραδόσεις των κρατών μελών.

— Η προσφεύγουσα υποστηρίζει συναφώς ότι η Επιτροπή παραβίασε την εμπιστοσύνη των πολιτών σχετικά με τη δυνατότητα να επιλέγουν ως δεύτερη γλώσσα οποιαδήποτε από τις γλώσσες της Ένωσης, όπως ήταν δυνατό έως το 2007 και όπως επιβεβαίωσε το Δικαστήριο με την απόφασή του στην υπόθεση C-566/10 P.

5) Πέμπτος λόγος: Κατάχρηση εξουσίας και παράβαση των ουσιαστών κανόνων που είναι συμφυείς με τη φύση και τον σκοπό των προκηρύξεων διαγωνισμών.

— Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή, περιορίζοντας εκ των προτέρων και γενικώς σε τρεις τις γλώσσες που είναι επιλέξιμες ως δεύτερη γλώσσα, στην πραγματικότητα προέβη σε προκαταρκτικό έλεγχο των γλωσσικών ικανοτήτων των υποψηφίων, και συγκεκριμένα κατά το στάδιο της προκήρυξης και των όρων συμμετοχής, ενώ ο έλεγχος αυτός έπρεπε να διενεργηθεί κατά το στάδιο των δοκιμασιών του διαγωνι-

σμού. Με τον τρόπο αυτό, δίδεται το προβάδισμα στις γλωσσικές γνώσεις έναντι των επαγγελματικών γνώσεων.

6) Έκτος λόγος: Παράβαση των άρθρων 18 και 24, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ, 22 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, 2 του κανονισμού 1/58 και 1δ, παράγραφοι 1 και 6, του ΚΥΚ.

— Η προσφεύγουσα υποστηρίζει συναφώς ότι η Επιτροπή, προβλέποντας ότι οι αιτήσεις συμμετοχής πρέπει υποχρεωτικώς να αποσταλούν στην αγγλική, γαλλική ή γερμανική γλώσσα και ότι η Ερσο θα αποστέλλει στους υποψηφίους στην ίδια γλώσσα τις ανακοινώσεις σχετικά με την πορεία του διαγωνισμού, πρόσβαλε το δικαίωμα των Ευρωπαίων πολιτών να επικοινωνούν στη δική τους γλώσσα με τα όργανα και εισήγαγε άλλη μία διάκριση σε βάρος όσων δεν έχουν γνώση σε βάθος των τριών αυτών γλωσσών.

7) Έβδομος λόγος: Παράβαση των άρθρων 1 και 6 του κανονισμού 1/58, 1δ, παράγραφοι 1 και 6, και 28, στοιχείο στ', του ΚΥΚ, 1, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του παραρτήματος III του ΚΥΚ, και 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ (έλλειψη αιτιολογίας), καθώς και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας. Παραμόρφωση των πραγματικών περιστάσεων.

— Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή αιτιολόγησε τον περιορισμό σε τρεις γλώσσες επικαλούμενη την ανάγκη να είναι οι νεοπροσλαμβανόμενοι αμέσως σε θέση να επικοινωνούν στο εσωτερικό των οργάνων. Η αιτιολογία αυτή συνιστά παραμόρφωση των πραγματικών περιστάσεων, διότι δεν προκύπτει ότι οι τρεις επίμαχες γλώσσες είναι οι πλέον χρησιμοποιούμενες για την επικοινωνία μεταξύ διαφόρων γλωσσικών ομάδων εντός των οργάνων, είναι δε δυσανάλογη προς τον περιορισμό ενός θεμελιώδους δικαιώματος, όπως είναι το δικαίωμα να μην υφίσταται κανείς γλωσσικές διακρίσεις.

Προσφυγή της 15ης Μαΐου 2013 — Now Wireless κατά ΓΕΕΑ — Starbucks (HK) (now)

(Υπόθεση T-278/13)

(2013/C 207/82)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Now Wireless Ltd (Guildford, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: T. Alkin, Barrister)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Starbucks (HK) Ltd (Χονγκ Κονγκ, Κίνα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση,

- να κηρύξει την έκπτωση από τα δικαιώματα επί του κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 1421700 λόγω μη χρήσεως,
- να καταδικάσει την δικαιούχο της καταχώρισεως στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα ως προς το οποίο ζητείται η έκπτωση του δικαιούχου εκ των δικαιωμάτων του: Το εικονιστικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «now» για υπηρεσίες των κλάσεων 35, 41 και 42 — Αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 1 421 700

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αιτούσα την έκπτωση του δικαιούχου του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Κήρυξε εν μέρει έκπτωτη την δικαιούχο του καταχωρισμένου κοινοτικού σήματος

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι ισχυρισμοί: Παράβαση του άρθρου 51, παράγραφοι 1, στοιχείο α', και 2, του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 24ης Μαΐου 2013 — Ezz κ.λπ. κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-279/13)

(2013/C 207/83)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Ahmed Abdelaziz Ezz (Γκίζα, Αίγυπτος), Abia Mohammed Fawzi Ali Ahmed Salama (Κάιρο, Αίγυπτος), Khadija Ahmed Ahmed Kamel Yassin (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο), Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggar (Γκίζα, Αίγυπτος) (εκπρόσωποι: J. Lewis, Queen's Counsel, B. Kennelly, Barrister, και J. Binns, Solicitor)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει, κατά το μέτρο που τους αφορούν, τόσο την απόφαση 2013/144/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 2013, για την τροποποίηση της απόφασης 2011/172/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Αίγυπτο (ΕΕ L 82, σ. 54), όσο και τον κανονισμό (ΕΕ) 270/2011 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 2011, για

περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Αίγυπτο (ΕΕ L 76, σ. 4), των οποίων η ισχύς παρατάθηκε με την ως άνω απόφαση, και

- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως

Προς στήριξη της προσφυγής τους δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, οι προσφεύγοντες στηρίζονται σε έξι λόγους.

- 1) Πρώτον, ότι (α) η απόφαση 2013/144/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου στερείται κατάλληλης νομικής βάσης, καθόσον δεν πληροί την απαίτηση του άρθρου 29 ΣΕΕ, και (β) απαγορευόταν να παραταθεί η ισχύς των μέτρων του κανονισμού (ΕΕ) 270/2011 του Συμβουλίου, καθόσον δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις της διατάξεως που είχε προβληθεί ως νομική του βάση, δηλαδή του άρθρου 215, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.
- 2) Δεύτερον, ότι δεν πληρούται το κριτήριο για τη λήψη περιοριστικών μέτρων το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 1 της απόφασης 2013/144/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου και στο άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΕ) 270/2011 του Συμβουλίου. Επιπλέον, κατά τους προσφεύγοντες, η αιτιολογία στην οποία στηρίχθηκε το καθού για να λάβει περιοριστικά μέτρα εναντίον τους είναι εντελώς αόριστη, ασαφής, ατεκμηρίωτη και ανεπαρκής προς δικαιολόγηση τέτοιων μέτρων.
- 3) Τρίτον, ότι το καθού προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας των προσφευγόντων και το δικαίωμά τους σε δικαστική προστασία, καθόσον (α) τα περιοριστικά μέτρα δεν προβλέπουν καμία διαδικασία ούτε για την κοινοποίηση στους προσφεύγοντες των αποδεικτικών στοιχείων που θεμελιώνουν την απόφαση περί δέσμευσης των κεφαλαίων τους ούτε για την παροχή σε αυτούς της δυνατότητας να διατυπώσουν τις παρατηρήσεις τους κατά τρόπο ώστε αυτές να μπορούν να ληφθούν υπόψη· (β) ως λόγος προβλήθηκε συναφώς μια γενική, ανυποστήρικτη και αόριστη αναφορά σε ένδικες διαδικασίες οι οποίες έχουν κινηθεί εναντίον τους, και (γ) το καθού παρέλειψε να δώσει επαρκείς πληροφορίες ώστε να μπορέσουν στην πράξη οι προσφεύγοντες να λάβουν θέση επ' αυτών, οπότε ο δικαστής της Ένωσης δεν είναι σε θέση να ελέγξει αν η απόφαση του Συμβουλίου υπήρξε βάσιμη και στηριζόταν σε αποχρώσεως ενδείξεις.
- 4) Τέταρτον, ότι το καθού δεν εξήγησε ικανοποιητικά για ποιον λόγο έπρεπε να εφαρμοστούν περιοριστικά μέτρα έναντι των προσφευγόντων, κατά παράβαση της υποχρέωσής του να εκθέτει με σαφήνεια τους πραγματικούς και συγκεκριμένους λόγους που δικαιολογούν την απόφασή του, όπως, παραδείγματος χάρι, τους λόγους για τους οποίους έκρινε, σε καθεμία από τις επίμαχες περιπτώσεις, ότι οι προσφεύγοντες είχαν υπεξαίρεσει χρήματα του Αιγυπτιακού Δημοσίου.
- 5) Πέμπτον, ότι το καθού προσέβαλε αδικαιολόγητα και δυσανάλογα την ιδιοκτησία και τη φήμη των προσφευγόντων.
- 6) Έκτον, ότι στηρίζεται σε πρόδηλο σφάλμα εκτίμησης η απόφαση του καθού να περιλάβει τα ονόματα των προσφευγόντων στον κατάλογο των προσώπων έναντι των οποίων πρέπει να εφαρμοστούν περιοριστικά μέτρα.

Προσφυγή της 22ας Μαΐου 2013 — Iglotex κατά ΓΕΕΑ — Iglu Foods Group (IGLOTEX)

(Υπόθεση T-282/13)

(2013/C 207/84)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Iglotex S.A. (Skórcz, Πολωνία) (εκπρόσωποι: I. Helbig, P. Hansmersmann και S. Rengshausen, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Iglu Foods Group Ltd (Feltham, Ηνωμένο Βασίλειο)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση,
- να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος ανακοπών,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «IGLOTEX» — Αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος αριθ. 9 283 367 για προϊόντα των κλάσεων 29 και 30

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το λεκτικό σήμα «IGLO» για προϊόντα των κλάσεων 29 και 30 — Αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος αριθ. 5 740 238

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Αποδοχή της ανακοπής για όλα τα επίμαχα προϊόντα

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου

Αναίρεση που άσκησε στις 22 Μαΐου 2013 ο Luigi Marcuccio κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 11 Μαρτίου 2013 στην υπόθεση F-131/12, Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-283/13 P)

(2013/C 207/85)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του αναιρεσείοντος

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναρρέσει στο σύνολό της και άνευ ουδεμίας εξαιρέσεως την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη·
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί της ουσίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι αναιρέσεως και τα κύρια επιχειρήματα είναι όμοια με τα ήδη προβληθέντα στην υπόθεση T-203/13 P, Marcuccio κατά Επιτροπής.

Αναίρεση που άσκησε στις 22 Μαΐου 2013 ο Luigi Marcuccio κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 11 Μαρτίου 2013 στην υπόθεση F-17/12, Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-284/13 P)

(2013/C 207/86)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του αναιρεσείοντος

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναρρέσει στο σύνολό της και άνευ ουδεμίας εξαιρέσεως την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη·
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί της ουσίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι αναιρέσεως και τα κύρια επιχειρήματα είναι όμοια με τα ήδη προβληθέντα στην υπόθεση T-203/13 P, Marcuccio κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 24ης Μαΐου 2013 — Husky CZ κατά ΓΕΕΑ — Husky of Tostock (HUSKY)

(Υπόθεση T-287/13)

(2013/C 207/87)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Husky CZ s.r.o. (Πράγα, Τσεχική Δημοκρατία) (εκπρόσωπος: L. Lorenc, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Husky of Tostock Ltd (Woodbridge, Ηνωμένο Βασίλειο)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 14ης Μαρτίου 2013,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ και την Husky of Tostock στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα ως προς το οποίο ζητείται η έκπτωση του δικαιούχου εκ των δικαιωμάτων του: Το λεκτικό σήμα «HUSKY» για προϊόντα των κλάσεων 3, 9, 14, 16, 18 και 25 — Αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 152 546

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αιτούσα την έκπτωση του δικαιούχου του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Εν μέρει αποδοχή της εκπτώσεως του δικαιούχου του καταχωρισμένου κοινοτικού σήματος

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι ισχυρισμοί: Παράβαση του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 30ής Μαΐου 2013 — Ιταλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-295/13)

(2013/C 207/88)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: P. Gentili, avvocato dello Stato, και G. Palmieri)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει το διορθωτικό στην προκήρυξη γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/177/10, το διορθωτικό στην προκήρυξη γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/178/10 και το διορθωτικό στην προκήρυξη γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/179/10, τα οποία δημοσιεύθηκαν στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* C 82 A, της 21ης Μαρτίου 2013·

— ως εκ τούτου, να ακυρώσει τις διορθωθείσες προκηρύξεις·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα είναι όμοια με τα ήδη προβαλλόμενα στην υπόθεση T-275/13, Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 3ης Ιουνίου 2013 — SACE και SACE BT κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-305/13)

(2013/C 207/89)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: SACE SpA (Ρώμη, Ιταλία), SACE BT SpA (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωποι: M. Siragusa, avvocato, G. Rizza, avvocato)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— Να ακυρώσει στο σύνολό της την απόφαση ή, επικουρικό, να την ακυρώσει εν μέρει,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα,

— να διατάξει οποιοδήποτε άλλο μέτρο θεωρεί κατάλληλο, καθώς και κάθε αναγκαίο αποδεικτικό μέσο.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγουσες προβάλλουν 3 λόγους.

Η παρούσα προσφυγή στρέφεται κατά της αποφάσεως C(2013) 1501 τελικό της Επιτροπής, της 20ής Μαρτίου 2013, με την οποία διατάχθηκε η εν μέρει επιστροφή των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν στην εταιρία βραχυπρόθεσμης ασφάλισης εξαγωγικών πιστώσεων SACE BT. Πρόκειται ειδικότερα για τις εισφορές κεφαλαίου που πραγματοποιήθηκαν το 2009 από τη μητρική εταιρία

που ανήκει στο Δημόσιο (SACE SpA) και για την κάλυψη αντασφάλισης που έλαβε η SACE BT. Κατά την Επιτροπή, και στις δύο περιπτώσεις, η SACE δεν έλαβε υπόψη το προφίλ κινδύνου των επενδύσεων και δεν ενήργησε επομένως ως ιδιώτης επενδυτής σε οικονομία της αγοράς.

1) Πρώτος λόγος ακυρώσεως αντλούμενος από το γεγονός ότι τα επίδικα μέτρα δεν μπορούν να καταλογιστούν στο ιταλικό κράτος.

— Οι προσφεύγουσες προβάλλουν συναφώς ότι τα επίδικα μέτρα δεν ελήφθησαν από το διοικητικό συμβούλιο της SACE SpA κατόπιν οδηγίας των δημοσίων αρχών ή για να ικανοποιηθούν ανάγκες των αρχών αυτών, αλλά κατά την άσκηση της πλήρους εμπορικής και στρατηγικής αυτονομίας της εταιρίας σε πλήρη συμφωνία με τη λογική της αγοράς, κατά τον ίδιο τρόπο που ελήφθησαν όλες οι αποφάσεις της επιχείρησης και δεν υπήρχε κανένας έλεγχος, επιτήρηση, έγκριση ή κατεύθυνση από το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών που ήταν ο μοναδικός μέτοχος κατά το διάστημα εκείνο.

2) Δεύτερος λόγος ακυρώσεως αντλούμενος από το γεγονός ότι το δεύτερο μέτρο προσέδωσε πλεονέκτημα στη SACE BT

— Οι προσφεύγουσες προβάλλουν συναφώς ότι η απόφαση της SACE SpA να παράσχει αντασφαλιστική κάλυψη, αξιοποιώντας τις ευκαιρίες που προσφέρονταν από ένα στάδιο του οικονομικού κύκλου στο οποίο τα ασφαλιστήρια ήταν υψηλά, ελήφθη χωρίς καμία πρόθεση παροχής ενίσχυσης ή υποστήριξης προς τη SACE BT. Εξάλλου, μόνον η μητρική εταιρία άντλησε ένα οικονομικό πλεονέκτημα από τη σχέση αντασφάλισης. Περαιτέρω, οι παρατηρήσεις της Επιτροπής σχετικά με τη θετική συσχέτιση μεταξύ του μεγέθους του κινδύνου και του ποσοστού που ζητήθηκε δεν επιβεβαιώθηκε ούτε από τη σχετική βιβλιογραφία αναφοράς ούτε από την πρακτική στην αγορά ούτε καν όσον αφορά τη SACE BT. Τέλος, η προσπάθεια της Επιτροπής να «εξαγάγει», χωρίς λεπτομερή αιτιολογία, σε διαφορετικά πλαίσια και μέτρα τον φερόμενο ως εμπειρικό κανόνα τον οποίο εφάρμοσε στην περίπτωση του πορτογαλικού συστήματος βραχυπρόθεσμης ασφάλισης εξαγωγικών πιστώσεων, προκειμένου να αποδείξει ότι το ύψος της προμήθειας που καταβλήθηκε στη SACE SpA έπρεπε να είναι ανώτερο τουλάχιστον κατά 10 % από εκείνο που εφάρμοσαν οι ιδιώτες αντασφαλιστές για χαμηλότερη αντασφάλιση και μικρότερο μερίδιο κινδύνου, δεν είναι πειστική.

3) Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από το γεγονός ότι το τρίτο και το τέταρτο μέτρο δεν προσέδωσαν πλεονέκτημα στη SACE BT

— Η SACE SpA, προβαίνοντας στις δύο ανακεφαλαιοποιήσεις του 2009, μολονότι δεν ήταν διαθέσιμες οι μελλοντικές ταμειακές ροές της SACE BT που θα στήριζαν την προοπτική επαρκούς κερδοφορίας, τουλάχιστον μακροπρόθεσμα, διατήρησε την αξία της σημαντικής επένδυσης που είχε πραγματοποιηθεί κατά τη σύσταση της εταιρίας μόλις πριν από πέντε χρόνια. Επιπλέον, η SACE SpA εκτίμησε ότι η εκκαθάριση της θυγατρικής της θα εξέθετε όλον τον όμιλο SACE σε κίνδυνο πιθανής ζημίας, η οποία θα μπορούσε να προέλθει από την απώλεια αξίας ή από την υποβάθμιση της πιστοληπτικής της ικανότητας, πολύ υψηλότερης από το εκτιμώμενο οφειλόμενο κεφάλαιο στο τέλος του 2009. Η Επιτροπή παρέλειψε να λάβει υπόψη την ευρεία διακριτική

ευχέρεια που διαθέτει το Δημόσιο, υποκαθιστώντας με τη δική της εκτίμηση την εκτίμηση της SACE SpA, βασιζόμενη σε εσφαλμένο θεωρητικό σχεδιασμό της επιλογής στην οποία θα κατέληγε, υπό παρόμοιες περιστάσεις, ένας υποθετικός συνετός και ενημερωμένος ιδιώτης επενδυτής.

Προσφυγή της 4ης Ιουνίου 2013 — Capella κατά ΓΕΕΑ — Oribay Mirror Buttons (ORIBAY)

(Υπόθεση T-307/13)

(2013/C 207/90)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Capella EOOD (Σόφια, Βουλγαρία) (εκπρόσωπος: M. Holtorf, Rechtsanwalt)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Oribay Mirror Buttons, SL (San Sebastián, Ισπανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 22ας Μαρτίου 2013, στην υπόθεση R 164/2012-4·

— να κηρύξει την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών έκπτωτη των δικαιωμάτων της επί του κοινοτικού σήματος «ORIBAY ORIGInal Buttons for Automotive Industry», καταχωρισμένου υπ' αριθ. 003611282, για προϊόντα και υπηρεσίες

— της κλάσεως 12: Οχήματα και εξαρτήματα οχημάτων μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις, εξαιρουμένων των εξαρτημάτων για παράθυρα και παρμπρίζ οχημάτων· και

— της κλάσεως 37: Οικοδομικές εργασίες· επισκευές και συντήρηση· και

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα ως προς το οποίο ζητείται η έκπτωση του δικαιούχου εκ των δικαιωμάτων του: Εικονιστικό σήμα το οποίο περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «ORIBAY ORIGInal Buttons for Automotive Industry», για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 12, 37 και 40 — κοινοτικό σήμα αριθ. 3 611 282

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Oribay Mirror Buttons, SL

Αιτούσα την έκπτωση του δικαιούχου του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Η αίτηση για κήρυξη έκπτωσης έγινε εν μέρει δεκτή

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Η προσφυγή έγινε δεκτή και η ως άνω αίτηση απορρίφθηκε στο σύνολό της

Προβαλλόμενοι ισχυρισμοί: Παράβαση του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009, παράβαση του άρθρου 56 του κανονισμού 207/2009, σε συνδυασμό με τον κανόνα 37, στοιχείο α', περίπτωση iii, του κανονισμού 2868/95, καθώς και παράβαση του άρθρου 57, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Προσφυγή-αγωγή της 21ης Μαρτίου 2013 — ΖΖ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-24/13)

(2013/C 207/91)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: ΖΖ (εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal και D. Abreu Caldas, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της απόφασης με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση αποζημιώσεως της προσφεύγουσας για τα σφάλματα που διέπραξε η Επιτροπή επ' ευκαιρία διαδικασίας προσλήψεως η οποία δεν τελεσφόρησε.

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει τις αποφάσεις της ΑΔΑ της 5ης Ιουνίου 2012 και της 7ης Δεκεμβρίου 2012 περί απορρίψεως του αιτήματος αποζημιώσεως της προσφεύγουσας·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να αποκαταστήσει τη σταδιοδρομία της προσφεύγουσας·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει 14 911,07 ευρώ, πέραν της καταβολής των εισφορών στο συνταξιοδοτικό σύστημα από τον Οκτώβριο 2011, και 2 500 ευρώ για την προκληθείσα υλική ζημία και ηθική βλάβη, με την επιφύλαξη προσαυξήσεως ή μειώσεως κατά τη διάρκεια της δίκης, τα δε ποσά αυτά θα προσαυξηθούν με τόκους υπερημερίας, υπολογιζόμενους από την ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας καταβολής των οφειλομένων ποσών, στο επιτόκιο που καθορίζει η ΕΚΤ για τις κύριες πράξεις αναχρηματοδότησεως, προσαυξημένου κατά δύο μονάδες·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 27ης Μαρτίου 2013 — ΖΖ κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση F-26/13)

(2013/C 207/92)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: ΖΖ (εκπρόσωπος: H. Tettenborn, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της έκθεσης αξιολόγησης του προσφεύγοντος-ενάγοντος για την περίοδο από 1η Οκτωβρίου 2010 μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 2011 και επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης.

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: προσφεύγων) ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την έκθεση αξιολόγησης που καταρτίστηκε για τον προσφεύγοντα για την περίοδο από 1η Οκτωβρίου 2010 μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 2011,
- να υποχρεώσει το ΓΕΕΑ να καταβάλει στον προσφεύγοντα την κατά την κρίση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης εύλογη χρηματική ικανοποίηση —που δεν μπορεί πάντως να υπολείπεται των 500 ευρώ— για την ηθική βλάβη που υπέστη ο προσφεύγων από την προσβαλλόμενη έκθεση αξιολόγησης,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 27ης Μαρτίου 2013 — ΖΖ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-27/13)

(2013/C 207/93)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: ΖΖ (εκπρόσωπος: É. Voigelot, δικηγόρος)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Προσφυγή ακύρωσης των αποφάσεων υποβιβασμού του προσφεύγοντος-ενάγοντος στον βαθμό AD8, κατ' εφαρμογή του άρθρου 9, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του παραρτήματος ΙΧ του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης (ΚΥΚ), και αγωγή για την καταβολή αποζημίωσης και χρηματικής ικανοποίησης για την υλική ζημία και την ηθική βλάβη που ο προσφεύγων-ενάγων ισχυρίζεται ότι έχει υποστεί.

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: προσφεύγων) ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση την οποία έλαβε στις 5 Ιουνίου 2012 η τριμελής ΑΔΑ στην υπόθεση MS 08/058 και σύμφωνα με την οποία «επιβάλλεται (στον προσφεύγοντα) η κύρωση του υποβιβασμού στον βαθμό AD 8, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του παραρτήματος ΙΧ του ΚΥΚ», απόφαση που αρχίζει να παράγει «αποτελέσματα από τον μήνα που ακολουθεί την υπογραφή της»,

- να ακυρώσει την απόφαση της 17ης Δεκεμβρίου 2012, που κοινοποιήθηκε στις 18 Δεκεμβρίου 2012 και με την οποία η ΑΔΑ απέρριψε την ένσταση που είχε υποβάλει ο προσφεύγων στις 10 Οκτωβρίου 2012 υπ' αριθ. R/566/12,
- να υποχρεώσει την καθής-εναγόμενη (στο εξής: καθής) να του καταβάλει αποζημίωση και χρηματική ικανοποίηση για την υλική ζημία του, την ηθική βλάβη του και τη βλάβη στη σταδιοδρομία του, που εκτιμώνται προσωρινά σε ένα ευρώ έναντι ποσού που ανέρχεται κατ' εκτίμηση σε 20 000 ευρώ, με την επιφύλαξη της αύξησης ή μείωσης του ποσού αυτού κατά τη διάρκεια της δίκης,
- εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων, κατ' εφαρμογή του άρθρου 87, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης.

Προσφυγή-αγωγή της 27ης Μαρτίου 2013 — ZZ κατά Επιτροπή

(Υπόθεση F-28/13)

(2013/C 207/94)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων/ενάγων: ZZ (εκπρόσωπος: E. Boigelot, δικηγόρος)

Καθής/εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση των αποφάσεων παρακράτησης διαφόρων ποσών από τους μισθούς του προσφεύγοντος/ενάγοντος του Ιουνίου, του Ιουλίου, του Αυγούστου, του Σεπτεμβρίου και του Οκτωβρίου 2012.

Αιτήματα του προσφεύγοντος/ενάγοντος

Ο προσφεύγων/ενάγων (στο εξής: προσφεύγων) ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει το σημείωμα της 6ης Ιουλίου 2012, με το οποίο το Γραφείο Διαχείρισης και Εκκαθάρισης των Ατομικών Δικαιωμάτων (PMO) ενημερώνει τον προσφεύγοντα για την απόφασή του να ακολουθήσει τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) της 30ής Μαρτίου 2012 και διευκρινίζει (i) ότι παρακράτησε 5 530 ευρώ από τον μισθό του του Ιουνίου 2012 (έναντι των ποσών που καταβλήθηκαν αχρεωστήτως ως επιδόματα), (ii) ότι θα παρακρατηθούν 3 822,80 ευρώ από τον μισθό του του Ιουλίου 2012 (ως τόκοι υπερημερίας επί των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών) και (iii) ότι θα παρακρατηθούν 2 372 ευρώ (επιστροφή ιατρικών εξόδων) και 699,20 ευρώ (τόκοι υπερημερίας) από τον μισθό του του Αυγούστου 2012,
- να ακυρώσει τις κρατήσεις από τον μισθό του που πραγματοποιήθηκαν τον Ιούνιο, τον Αύγουστο, τον Σεπτέμβριο και τον Οκτώβριο του 2012 και οποιαδήποτε άλλη τυχόν κράτηση πραγματοποιηθεί κατ' εφαρμογή της προσβαλλόμενης απόφασης,
- να ακυρώσει το σημείωμα της 10ης Ιουλίου 2012, με το οποίο ζητείται να παρακρατηθεί εφάπαξ ένα ποσό συνολικού ύψους 3 071,20 ευρώ από τον μηνιαίο μισθό του του Αυγούστου 2012 ή, αν το ποσό της οφειλής είναι τόσο υψηλό που δεν

είναι δυνατό να παρακρατηθεί εφάπαξ, να γίνει τμηματικά η επιστροφή του ποσού αυτού σε περισσότερους από ένα μήνες,

- να ακυρώσει το σημείωμα της 20ής Ιουλίου 2012, με το οποίο ο προσφεύγων ενημερώνεται ότι η διοικητική μονάδα του δεν ήταν σε θέση να καταχωρίσει στις αποδοχές του Ιουλίου την επιστροφή του ποσού των 3 822,80 ευρώ, το οποίο αντιστοιχεί στους τόκους υπερημερίας, και ότι το ποσό αυτό θα παρακρατηθεί στο ακέραιο από τον μισθό του του Οκτωβρίου 2012, κατόπιν των κρατήσεων που θα γίνουν τον Αύγουστο και τον Σεπτέμβριο του 2012,
- να ακυρώσει εν μέρει την απόφαση που εκδόθηκε στις 17 Δεκεμβρίου 2012 και κοινοποιήθηκε την ίδια ημέρα, καθώς και την απόφαση αυτή απορρίπτεται η ένσταση του προσφεύγοντος σε σχέση με τις επίμαχες ημερήσιες αποζημιώσεις και τις επίμαχες αποζημιώσεις για την καθυστέρηση,
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει τόκους υπερημερίας από τον Ιούνιο του 2012 για ποσό 5 530 ευρώ, από τον Αύγουστο του 2012 για ένα πρώτο ποσό 1 535,60 ευρώ, από τον Σεπτέμβριο του 2012 για ένα επιπλέον ποσό 1 535,60 ευρώ και από τον Οκτώβριο του 2012 για ποσό 3 822,80 ευρώ, και συγκεκριμένα μέχρι την ημέρα κατά την οποία θα του επιστραφούν τα ποσά αυτά, με δεδομένο ότι για το ποσό των 3 071,20 ευρώ που επιστράφηκε με την καταβολή του μισθού του Ιανουαρίου του 2013 δεν οφείλονται πλέον, μετά από την επιστροφή αυτή, οι τόκοι υπερημερίας,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 28ης Μαρτίου 2013 — ZZ κατά EMA

(Υπόθεση F-29/13)

(2013/C 207/95)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: ZZ (εκπρόσωποι: S. Orlandi, J.-N. Louis, D. Abreu Caldas, δικηγόροι)

Καθού-εναγόμενος: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αίτημα ακύρωσης της απόφασης περί μη ανανέωσης της συμβάσεως εκτάκτου υπαλλήλου του προσφεύγοντος-ενάγοντος και αίτημα επιδικάσεως αποζημιώσεως.

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση της 30ής Αυγούστου 2012 περί μη ανανέωσης της συμβάσεως του προσφεύγοντος-ενάγοντος, περί λύσεως της σχέσεως εργασίας του την 30ή Απριλίου 2013 και περί αυτεπάγγελτης θέσεώς του σε άδεια,
- να ακυρώσει την απόφαση της 26ης Φεβρουαρίου 2013 περί απορρίψεως της αιτήσεως ανανέωσης της συμβάσεως,
- να καταδικάσει τον EMA στα δικαστικά έξοδα καθώς και να τον υποχρεώσει να καταβάλει 25 000 ευρώ στον προσφεύγοντα-ενάγοντα για την ηθική βλάβη που υπέστη.

Προσφυγή της 8ης Απριλίου 2013 — ZZ κατά Επιτροπής**(Υπόθεση F-32/13)**

(2013/C 207/96)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: ZZ (εκπρόσωπος: F. Moysse, avocat)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της απορρίψεως της αιτήσεως να καταβληθεί το απλήρωτο υπόλοιπο που η Επιτροπή έπρεπε να καταβάλει ως εφάπαξ αποζημίωση λόγω εξόδου του προσφεύγοντος από την υπηρεσία

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 9ης Ιανουαρίου 2013 με την οποία η Επιτροπή αρνήθηκε να δεχθεί την αίτηση του προσφεύγοντος και απέρριψε τη διοικητική του ένσταση με τις οποίες αυτός επεδίωκε να του καταβληθεί το απλήρωτο υπόλοιπο που η Επιτροπή έπρεπε να του καταβάλει επειδή παρατηρήθηκε. Στο μέτρο που χρειάζεται, η προσφυγή έχει επίσης ως αντικείμενο την ακύρωση του εγγράφου της Επιτροπής της 13ης Απριλίου 2012 με το οποίο η Επιτροπή έλαβε για πρώτη φορά θέση σχετικά με την αίτηση του προσφεύγοντος να υπολογιστεί εκ νέου το ποσό που η Επιτροπή πρέπει να του καταβάλει.

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 16ης Απριλίου 2013 — ZZ κατά Επιτροπής**(Υπόθεση F-34/13)**

(2013/C 207/97)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: ZZ (εκπρόσωπος: R. Duta, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού EPSO/AD/231/12 περί αποκλεισμού του προσφεύγοντος από τις δοκιμασίες αξιολογήσεως του εν λόγω διαγωνισμού.

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να ακυρώσει την από 31 Ιανουαρίου 2013 απόφαση επί διοικητικής ενστάσεως του προσφεύγοντος που υποβλήθηκε στις 25 Σεπτεμβρίου 2012,

— να ακυρώσει τις αποφάσεις της 28ης Ιουνίου 2012 και 16ης Ιουλίου 2012, με τις οποίες κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα

ο αποκλεισμός του από το στάδιο προεπιλογής, το λεγόμενο στάδιο «του Κέντρου αξιολογήσεως», στο πλαίσιο του διαγωνισμού EPSO/AD/230-231/12 στον οποίο συμμετείχε,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 16ης Απριλίου 2013 — ZZ κατά Επιτροπής**(Υπόθεση F-35/13)**

(2013/C 207/98)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: ZZ (εκπρόσωποι: S. Orlandi, J.-N. Louis και D. Abreu Caldas, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως περί αναγνώρισεως των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που είχαν αποκτηθεί πριν την ανάληψη υπηρεσίας στην Επιτροπή, κατ' εφαρμογήν των νέων γενικών εκτελεστικών διατάξεων του άρθρου 11, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΥΚ) της 3ης Μαρτίου 2011.

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να κρίνει παράνομο το άρθρο 9 των γενικών εκτελεστικών διατάξεων του άρθρου 11, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ

— να ακυρώσει τις αποφάσεις της 28ης Σεπτεμβρίου και 4ης Οκτωβρίου 2012 περί αναγνώρισεως των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που είχαν αποκτηθεί από τον προσφεύγοντα πριν την εκ μέρους του ανάληψη υπηρεσίας, στο πλαίσιο της μεταφοράς αυτών στο συνταξιοδοτικό σύστημα των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατ' εφαρμογήν των γενικών εκτελεστικών διατάξεων του άρθρου 11, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ της 3ης Μαρτίου 2011,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 18ης Απριλίου 2013 — ZZ κατά ΕΑΧΕΑ**(Υπόθεση F-36/13)**

(2013/C 207/99)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: ZZ (εκπρόσωπος: Σ. Παππάς, δικηγόρος)

Καθού: Εκτελεστικός Οργανισμός Εκπαίδευσης, Οπτικοακουστικών Θεμάτων και Πολιτισμού

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως περί καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας του προσφεύγοντος βάσει του άρθρου 47, στοιχείο γ', περίπτωση ι, του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του Λοιπού Προσωπικού (ΚΛΠ).

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση του Οργανισμού της 24ης Ιουλίου 2012,
- κατά συνέπεια:
 - να επαναφέρει τον προσφεύγοντα στη θέση εργασίας του από 25ης Οκτωβρίου 2012 και να υποχρεώσει τον Οργανισμό να του καταβάλει τις αποδοχές του αναδρομικώς,
 - να αποσύρει την προσβαλλόμενη απόφαση καθώς και κάθε έγγραφο σχετικό με την παρούσα διαδικασία από τον προσωπικό φάκελο του προσφεύγοντος,
- να υποχρεώσει τον Οργανισμό να του καταβάλει το ποσό των 10 000 ευρώ προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη,
- να καταδικάσει τον Οργανισμό στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 26ης Απριλίου 2013 — ZZ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-37/13)

(2013/C 207/100)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: ZZ (εκπρόσωποι: S. Rodrigues και A. Blot, δικηγόροι)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της OLAF περί απορρίψεως της αιτήσεως για την ανανέωση της συμβάσεως του προσφεύγοντος-ενάγοντος, κατόπιν της ακυρώσεως της αποφάσεως αυτής με απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης, και αίτημα αποζημίωσης της υλικής βλάβης και ικανοποίησεως της ηθικής βλάβης που ισχυρίζεται ότι υπέστη.

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

- Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:
 - να ακυρώσει την απόφαση της αρμόδιας αρχής για τη σύναψη συμβάσεων (ΑΑΣΣ) της 8ης Αυγούστου 2012 περί απορρίψεως της αιτήσεως για την ανανέωση της συμβάσεως του προσφεύγοντος·
 - εφόσον είναι αναγκαίο, να ακυρώσει τη σιωπηρή απορριπτική απόφαση της 12ης Αυγούστου 2010 που αφορούσε την αίτηση για την ανανέωση της συμβάσεώς του, σε περίπτωση που τεθεί υπό αμφισβήτηση η ακύρωσή της στο πλαίσιο αναίρεσεως ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ένωσης·

- και, εφόσον είναι αναγκαίο, να ακυρώσει την από 17 Ιανουαρίου 2013 απόφαση της ΑΑΣΣ περί απορρίψεως της ενστάσεως που υπέβαλε ο προσφεύγων στις 21 Σεπτεμβρίου 2012·
- να επιδικάσει στον προσφεύγοντα αποζημίωση ίση προς τη διαφορά μεταξύ των αποδοχών που θα εισέπραττε αν είχε τη δυνατότητα ανανέωσης της συμβάσεως εκτάκτου υπαλλήλου στην υπηρεσία της OLAF για άλλα 4 έτη και των αποδοχών που λαμβάνει από τον Μάιο του 2011 (λαμβανομένων υπόψη των συνταξιοδοτικών του δικαιωμάτων και της φυσικής εξέλιξης της σταδιοδρομίας του)·
- να αποκαταστήσει τη ζημία που υπέστη ο προσφεύγων ως αποτέλεσμα της απώλειας της δυνατότητας να προσληφθεί με σύμβαση αορίστου χρόνου, προσδιοριζόμενη ex aequo et bono και προσωρινώς σε 250 000 ευρώ·
- να του επιδικάσει ποσό 10 000 ευρώ προσδιοριζόμενο ex aequo et bono και προσωρινώς προς ικανοποίηση της ηθικής του βλάβης·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Προσφυγή της 26ης Απριλίου 2013 — ZZ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-38/13)

(2013/C 207/101)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: ZZ (εκπρόσωποι: S. Orlandi, J.-N. Louis και D. Abreu Caldas, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως περί υπολογισμού των αναγνωριζομένων συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που είχαν αποκτηθεί πριν την ανάληψη υπηρεσίας, κατ' εφαρμογήν των νέων ΓΕΔ.

Αιτήματα του προσφεύγοντος

- Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:
 - να κρίνει παράνομο το άρθρο 9 των γενικών εκτελεστικών διατάξεων του άρθρου 11, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΥΚ),
 - να ακυρώσει την απόφαση της 18ης Ιουνίου 2012 περί αναγνώρισεως των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που είχαν αποκτηθεί από τον προσφεύγοντα πριν την εκ μέρους του ανάληψη υπηρεσίας, στο πλαίσιο της μεταφοράς αυτών στο συνταξιοδοτικό σύστημα των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατ' εφαρμογήν των γενικών εκτελεστικών διατάξεων του άρθρου 11, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ της 3ης Μαρτίου 2011.
 - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 29ης Απριλίου 2013 — ΖΖ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-39/13)

(2013/C 207/102)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ΖΖ (εκπρόσωποι: D. Abreu Caldas, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal και S. Orlandi, avocats)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της απόφασης της 3ης Μαρτίου 2011 περί υπολογισμού των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που αποκτήθηκαν πριν από την ανάληψη υπηρεσίας στην Επιτροπή κατ' εφαρμογή των νέων γενικών εκτελεστικών διατάξεων του άρθρου 11, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ (στο εξής: ΓΕΔ), καθώς και ακύρωση της απόφασης περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως.

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση περί απορρίψεως της από 24 Ιανουαρίου 2013 διοικητικής ενστάσεώς της με την οποία ζητήθηκε η εφαρμογή των ΓΔΕ και των αναλογιστικών επιτοκίων που ίσχυαν κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεώς της για μεταφορά των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων της·
- να ακυρώσει την από 11 Ιουλίου 2012 απόφαση του Γραφείου διαχείρισεως και εκκαθαρίσεως των ατομικών δικαιωμάτων (ΡΜΟ), περί εφαρμογής των αναλογιστικών επιτοκίων που προκύπτουν βάσει των νέων ΓΕΔ·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 7ης Μαΐου 2013 — ΖΖ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-40/13)

(2013/C 207/103)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: ΖΖ (εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal και D. Abreu Caldas, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αίτημα ακυρώσεως της απόφασης περί μεταφοράς των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων του προσφεύγοντος στο ενωσιακό συνταξιοδοτικό σύστημα, με την οποία εφαρμόζονται οι νέες ΓΕΔ των άρθρων 11 και 12 του παραρτήματος VIII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΥΚ).

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να κρίνει παράνομο το άρθρο 9 των γενικών εκτελεστικών διατάξεων του άρθρου 11, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ,

— να ακυρώσει την απόφαση της 11ης Οκτωβρίου 2012 περί επιβεβαιώσεως της εφαρμογής των παραμέτρων που προβλέπονται στις γενικές εκτελεστικές διατάξεις του άρθρου 11, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ της 3ης Μαρτίου 2011 ως προς τη μεταφορά των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων του προσφεύγοντος,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 8ης Μαΐου 2013 — ΖΖ κ.λπ. κατά ΕΤΕπ

(Υπόθεση F-41/13)

(2013/C 207/104)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες-ενάγοντες: ΖΖ κ.λπ. (εκπρόσωπος: L. Levi, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αφενός, να ακυρωθούν οι αποφάσεις οι οποίες περιλαμβάνονται στα δελτία μισθοδοσίας του Φεβρουαρίου 2013, περί καθορισμού της ετήσιας αναπροσαρμογής των μισθών μέχρι του ορίου του 1,8 % για το έτος 2013, τα ενημερωτικά σημειώματα που απηύθυνε η καθής-εναγομένη στους προσφεύγοντες-ενάγοντες στις 5 Φεβρουαρίου 2013 και 15 Φεβρουαρίου 2013 και να ακυρωθούν τα μεταγενέστερα δελτία μισθοδοσίας. Αφετέρου, να υποχρεωθεί το κοινοτικό όργανο στην καταβολή αποζημιώσεως για την υλική ζημία και ικανοποιήσεως για την ηθική βλάβη που φέρονται ότι υπέστησαν οι προσφεύγοντες-ενάγοντες.

Αιτήματα των προσφευγόντων-εναγόντων

Οι προσφεύγοντες-ενάγοντες ζητούν από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να ακυρώσει την απόφαση που περιλαμβάνεται στα δελτία μισθοδοσίας των προσφευγόντων-εναγόντων του Φεβρουαρίου 2013, η οποία καθορίζει την ετήσια αναπροσαρμογή των μισθών μέχρι του ορίου του 1,8 % για το έτος 2013 και, κατά συνέπεια, να ακυρώσει τις παρεμφερείς αποφάσεις που περιλαμβάνονται στα μεταγενέστερα δελτία μισθοδοσίας και, καθόσον απαιτείται, να ακυρώσει δύο ενημερωτικά σημειώματα που απηύθυνε η καθής-εναγομένη στους προσφεύγοντες-ενάγοντες στις 5 Φεβρουαρίου 2013 και στις 15 Φεβρουαρίου 2013·

— να υποχρεώσει την καθής-εναγομένη να καταβάλει σε κάθε προσφεύγοντα-ενάγοντα, ως αποζημίωση για την υλική ζημία που υπέστη (i) το υπόλοιπο του μισθού που αντιστοιχεί στην εφαρμογή της ετήσιας αναπροσαρμογής για το 2013, ήτοι αύξηση 1,8 %, για την περίοδο από 1η Ιανουαρίου 2013 έως 31 Δεκεμβρίου 2013· (ii) το υπόλοιπο του μισθού που αντιστοιχεί στις επιπτώσεις της εφαρμογής της ετήσιας αναπροσαρμογής κατά 1,8 % για το 2013 επί του ποσού των μισθών που θα καταβληθούν από τον Ιανουάριο 2014· (iii) τόκους υπερημερίας επί των οφειλομένων υπολοίπων των μισθών μέχρι πλήρους καταβολής των οφειλομένων ποσών· το δε εφαρμοστέο επιτόκιο για τους τόκους υπερημερίας πρέπει να υπολογιστεί βάσει του

επιτοκίου που καθορίζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τις κύριες δραστηριότητες αναχρηματοδότησεως, όπως ισχύει κατά την κρίσιμη περίοδο, προσαυξημένου κατά τρεις μονάδες και (iv) αποζημίωση λόγω της απώλειας της αγοραστικής δύναμης, το δε σύνολο της υλικής αυτής ζημίας εκτιμάται, προσωρινώς, για κάθε προσφεύγοντα-ενάγοντα, σε 30 000 ευρώ·

- να υποχρεώσει την καθής-εναγομένη να καταβάλει σε κάθε προσφεύγοντα-ενάγοντα το ποσό των 1 000 ευρώ ως ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη·
- να καταδικάσει την ΕΤΕπ στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 8ης Μαΐου 2013 — ΖΖ κατά ΕΟΚΕ

(Υπόθεση F-42/13)

(2013/C 207/105)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: ΖΖ (εκπρόσωποι: L. Levi και A. Blot, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Η ακύρωση της απόφασεως περί καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας της προσφεύγουσας-ενάγουσας και η αποζημίωση για την υλική ζημία και την ηθική βλάβη που φέρεται ότι υπέστη.

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση περί καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας της προσφεύγουσας-ενάγουσας, την οποία εξέδωσε στις 16 Οκτωβρίου 2012 ο Γενικός Γραμματέας της ΕΟΚΕ υπό την ιδιότητα της αρμόδιας αρχής για τη σύναψη συμβάσεως,
- εφόσον είναι αναγκαίο, να ακυρώσει την απόφαση της ΑΔΑ της 31ης Ιανουαρίου 2013, με την οποία επιβεβαιώθηκε η καταγγελία της συμβάσεως εργασίας της προσφεύγουσας-ενάγουσας και την απόφαση της ΑΔΑ της 24ης Απριλίου 2013 με την οποία απορρίφθηκε ρητώς η διοικητική της ένσταση,
- να αποκαταστήσει την υλική ζημία που υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα,
- να επιδικάσει στην προσφεύγουσα-ενάγουσα ποσό προσδιορισμένο ex aequo et bono και προσωρινώς στα 15 000, ως χρηματική ικανοποίηση για την υποστεισία ηθική βλάβη,
- να καταδικάσει την ΕΟΚΕ στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 8ης Μαΐου 2013 — ΖΖ κ.λπ. κατά ΕΤΕπ

(Υπόθεση F-43/13)

(2013/C 207/106)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες-ενάγοντες: ΖΖ κ.λπ. (εκπρόσωπος: L. Levi, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αίτημα ακύρωσης, αφενός, της περιεχόμενης στα εκκαθαριστικά σημειώματα για τον Φεβρουάριο 2013 απόφασης να οριστεί συντελεστής μειωμένος κατά 1,8 % για την ετήσια αναπροσαρμογή μισθών όσον αφορά το 2013 και, αφετέρου, των μεταγενέστερων εκκαθαριστικών σημειωμάτων. Επιπλέον, αίτημα να υποχρεωθεί το όργανο σε καταβολή αποζημίωσης και χρηματικής ικανοποίησης για την υλική ζημία και την ηθική βλάβη που οι προσφεύγοντες-ενάγοντες ισχυρίζονται ότι υπέστησαν.

Αιτήματα των προσφευγόντων-εναγόντων

Οι προσφεύγοντες-ενάγοντες ζητούν από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την περιεχόμενη στα εκκαθαριστικά σημειώματα για τον Φεβρουάριο 2013 απόφαση να οριστεί συντελεστής μειωμένος κατά 1,8 % για την ετήσια αναπροσαρμογή μισθών όσον αφορά το 2013 και, συνακόλουθα, να ακυρώσει τα μεταγενέστερα εκκαθαριστικά σημειώματα που εκδόθηκαν βάσει της ίδιας αυτής απόφασης, καθώς επίσης, εφόσον το κρίνει αναγκαίο, να ακυρώσει δύο ενημερωτικά σημειώματα τα οποία η καθής-εναγομένη απέστειλε στους προσφεύγοντες-ενάγοντες στις 5 Φεβρουαρίου 2013 και στις 15 Φεβρουαρίου 2013 αντιστοίχως·
- να επιδικάσει σε καθέναν από τους προσφεύγοντες-ενάγοντες προς αποκατάσταση της υλικής τους ζημίας (i) το υπόλοιπο του μισθού τους βάσει της εφαρμογής του προβλεπόμενου συντελεστή για την ετήσια αναπροσαρμογή μισθών όσον αφορά το 2013, ήτοι αύξηση κατά 1,8 % για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 2013 έως 31 Δεκεμβρίου 2013· (ii) τη διαφορά μισθού που προκύπτει από τις συνέπειες της εφαρμογής του μειωμένου κατά 1,8 % συντελεστή για το 2013 επί των μισθών τους οποίους θα λαμβάνουν πλέον από τον Ιανουάριο του 2014· (iii) τόκους υπερημερίας επί των οφειλόμενων υπολοίπων μισθού μέχρις ολοσχερούς εξόφλησης και με επιτόκιο εκείνο που εφαρμόζει, κατά την κρίσιμη περίοδο, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τις κύριες πράξεις αναχρηματοδότησης, προσαυξημένο κατά τρεις ποσοστιαίες μονάδες, και (iv) αποζημίωση λόγω απώλειας αγοραστικής δύναμης, εκτιμώμενης συνολικά και προσωρινά σε 30 000 ευρώ για καθέναν από τους προσφεύγοντες-ενάγοντες·
- να επιδικάσει σε καθέναν από τους προσφεύγοντες-ενάγοντες το ποσό των 1 000 ευρώ προς ικανοποίηση της ηθικής τους βλάβης, και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 8ης Μαΐου 2013 — ΖΖ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-44/13)

(2013/C 207/107)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: ΖΖ (εκπρόσωπος: C. Mourato, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση των αποφάσεων της Επιτροπής περί καταβολής αποζημιώσεως λόγω της υλικής ζημίας που υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα λόγω του μη σύννομου υπολογισμού της αποζημίωσης συνθηκών διαβίωσης.

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, της 25ης Ιανουαρίου 2013, την οποία παρέλαβε η προσφεύγουσα στις 28 Ιανουαρίου 2013 και με την οποία ακυρώθηκε μερικώς η απόφαση του ΡΜΟ.1 της 30ής Μαρτίου 2012 καθόσον περιορίζει στη 1η Μαρτίου 2007 την αίτηση της προσφεύγουσας περί αποζημίωσης της λόγω της υλικής ζημίας που υπέστη συνεπεία του μη σύννομου υπολογισμού της αποζημίωσης συνθηκών διαβίωσης την οποία η προσφεύγουσα δικαιούται από τις 22 Σεπτεμβρίου 2002 και η οποία λαμβάνει υπόψη τη σύνταξη ορφανού της θυγατέρας της προσφεύγουσας μεταξύ 1ης Μαρτίου 2007 και 31ης Αυγούστου 2008 για τον υπολογισμό της εν λόγω αποζημίωσης·
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, της 4ης Φεβρουαρίου 2013, την οποία παρέλαβε η προσφεύγουσα στις 5 Φεβρουαρίου 2013, καθώς και το εκκαθαριστικό σημείωμα των αποδοχών της του Φεβρουαρίου 2013, καθόσον αφορά τον κωδικό τακτοποίησης RRV που αφορά αποζημίωση για την προαναφερθείσα ζημία που καθορίστηκε την 1η Μαρτίου 2007, διατηρώντας τα αποτελέσματα του εκκαθαριστικού αυτού σημειώματος μέχρι την έκδοση νέου σημειώματος το οποίο θα εφαρμόζει ορθώς το άρθρο 10 του ΚΥΚ από τις 31 Δεκεμβρίου 2011 μέχρι τις 22 Σεπτεμβρίου 2002·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει επιπλέον ποσό 11 000 ευρώ, λόγω της σχετικής με την αποζημίωση συνθηκών διαβίωσης ζημίας που υπέστη η προσφεύγουσα μεταξύ της 22ας Σεπτεμβρίου 2002 και της 31ης Αυγούστου 2008, καθώς και να καταβάλει τόκους επί του συνολικού ποσού της προκληθείσας στο πλαίσιο αυτό ζημίας μεταξύ της 22ας Σεπτεμβρίου 2002 και της 31ης Αυγούστου 2008, από τις αντίστοιχες ημερομηνίες καταβολής των εν λόγω αποζημιώσεων μέχρι της ημέρας της πραγματικής καταβολής του, υπολογιζόμενους βάσει των επιτοκίων που καθορίζει η ΕΚΤ για τις κύριες δραστηριότητες αναχρηματοδοτήσεως, όπως ίσχυαν κατά την κρίσιμη περίοδο, προσαυξημένων κατά δύο μονάδες·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 15ης Μαΐου 2013 — ΖΖ κ.λπ. κατά ΕΤΕπ

(Υπόθεση F-45/13)

(2013/C 207/108)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες-ενάγοντες: ΖΖ κ.λπ. (εκπρόσωπος: L. Levi)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Να ακυρωθούν οι αποφάσεις οι οποίες περιλαμβάνονται στα δελτία μισθοδοσίας, περί εφαρμογής της γενικής αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων για τον καθορισμό μισθολογικής πρόοδου μέχρι του ορίου του 2,3 % για το σύνολο του προσωπικού, και η απόφαση περί καθορισμού κλίμακας βαθμολογίας αυξάνουσας την απόλεια από 1 σε 3 % του μισθού και, συνακολούθως, να υποχρεωθεί το κοινοτικό όργανο στην καταβολή της μισθολογικής διαφοράς καθώς και στην καταβολή αποζημιώσεως.

Αιτήματα των προσφευγόντων-εναγόντων

Οι προσφεύγοντες-εναγόντες ζητούν από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει τις αποφάσεις περί εφαρμογής στους προσφεύγοντες-εναγόντες της αποφάσεως του διοικητικού συμβουλίου της ΕΤΕπ της 18ης Δεκεμβρίου 2012, για τον καθορισμό μισθολογικής πρόοδου μέχρι του ορίου του 2,3 %, και την απόφαση της διευθύνουσας επιτροπής της ΕΤΕπ της 29ης Ιανουαρίου 2013, περί καθορισμού κλίμακας βαθμολογίας αυξάνουσας την απόλεια από 1 σε 3 % του μισθού, κατά τους προσφεύγοντες-εναγόντες, οι οποίες περιλαμβάνονται στα δελτία μισθοδοσίας του Απριλίου 2013, καθώς και την ακύρωση, στον ίδιο βαθμό, όλων των αποφάσεων που περιλαμβάνονται στα μεταγενέστερα δελτία μισθοδοσίας και, καθόσον απαιτείται, να ακυρώσει το ενημερωτικό σημείωμα που απηύθυνε η καθής-εναγομένη στους προσφεύγοντες-εναγόντες στις 5 Φεβρουαρίου 2013·
- να υποχρεώσει την καθής-εναγομένη στην καταβολή της μισθολογικής διαφοράς που προκύπτει από τις προαναφερθείσες αποφάσεις του διοικητικού συμβουλίου της ΕΤΕπ της 18ης Δεκεμβρίου 2012 και της διευθύνουσας επιτροπής της ΕΤΕπ της 29ης Ιανουαρίου 2013 όσον αφορά την εφαρμογή της κλίμακας βαθμολογίας «4-3-2-1-0» και της κλίμακας «νέος» «5-4-3-1-0», ή, επικουρικός, για τους προσφεύγοντες-εναγόντες με βαθμολογία Α, σε σχέση με την εφαρμογή της κλίμακας βαθμολογίας 3-2-1-0-0 και, για τους προσφεύγοντες-εναγόντες που εμπίπτουν στην κλίμακα «νέος», σε σχέση με την κλίμακα «νέος» «4-3-2-0-0»· η μισθολογική αυτή διαφορά πρέπει να προσαυξηθεί με τόκους υπερημερίας από τις 12 Απριλίου 2013 και, στη συνέχεια, στις 12 εκάστου μηνός, μέχρι πλήρους εξοφλήσεως, τα δε επιτόκια αυτά να καθορισθούν στο επίπεδο του επιτοκίου της ΕΚΤ προσαυξημένου κατά τρεις μονάδες·
- να υποχρεωθεί η καθής-εναγομένη στην καταβολή αποζημιώσεως για την προκληθείσα ζημία λόγω της απόλειας της αγοραστικής δύναμης, η δε ζημία αυτή να εκτιμηθεί *ex aequo et bono*, και προσωρινώς, στο 1,5 % των μηνιαίων αποδοχών κάθε προσφεύγοντος-εναγόντος·
- να καταδικάσει την ΕΤΕπ στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 16ης Μαΐου 2013 — ΖΖ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-46/13)

(2013/C 207/109)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: ΖΖ (εκπρόσωποι: S. Rodrigues και A. Blot)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της απόφασης περί απορρίψεως της αιτήσεως του προσφεύγοντος-ενάγοντος (στο εξής: προσφεύγοντος) να προσληφθεί ως συμβασιούχος υπάλληλος της ομάδας καθηκόντων II, που εκδόθηκε από τη Γενική Διεύθυνση Ανάπτυξης και Συνεργασίας (DG DEVCO), και αίτημα για την ανόρθωση της ζημίας που υπέστη ο προσφεύγων.

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την από 4 Οκτωβρίου 2012 απόφαση της Επιτροπής, ως αρμόδιας για τη σύναψη συμβάσεων προσλήψεως αρχής (ΑΗCC), να μην προσλάβει τον προσφεύγοντα ως επικουρικό συμβασιούχο υπάλληλο της ομάδας καθηκόντων II·
- εφόσον απαιτείται, να ακυρώσει την από 7 Φεβρουαρίου 2013 απόφαση της ΑΗCC περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως που άσκησε ο προσφεύγων στις 19 Οκτωβρίου 2012·
- να ανορθώσει τη ζημία που υπέστη ο προσφεύγων·
- να επιδικάσει στον προσφεύγοντα ποσό που καθορίζεται προσωρινώς, κατά δίκαιη κρίση, σε 50 000 ευρώ λόγω ηθικής βλάβης·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή/αγωγή της 17ης Μαΐου 2013 — ΖΖ κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση F-47/13)

(2013/C 207/110)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: ΖΖ (εκπρόσωπος: M. Velardo, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενος: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Η ακύρωση της απόφασης να μην περιληφθεί το όνομα του προσφεύγοντος-ενάγοντος στον κατάλογο των υπαλλήλων της ομάδας καθηκόντων AD οι οποίοι προτάθηκαν για προαγωγή το 2012.

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την από 20 Ιουλίου 2012 απόφαση αριθ. 63/12 της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου, σχετικά με τον κατάλογο των υπαλλήλων που προτάθηκαν για προαγωγή το 2012, στον οποίο δεν περιλαμβάνονταν το όνομα του προσφεύγοντος-ενάγοντος, καθώς και την από 11 Φεβρουαρίου 2011 απόφαση της Αρμόδιας για τους Διορισμούς Αρχής·
- να υποχρεώσει το καθού-εναγόμενο να καταβάλει αποζημίωση και τόκους υπερημερίας με επιτόκιο 6,75 % προς αποκατάσταση της υλικής ζημίας και ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που προκλήθηκε, και
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 21ης Μαΐου 2013 — ΖΖ κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

(Υπόθεση F-48/13)

(2013/C 207/111)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: ΖΖ (εκπρόσωπος: C. Bernard-Glanz, lawyer)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της εκθέσεως βαθμολογίας του προσφεύγοντος του 2011

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- Να ακυρώσει την έκθεση βαθμολογίας του προσφεύγοντος, όπως τροποποιήθηκε και τροποποιήθηκε από τις από 18 Ιουλίου 2012 και 29 Ιανουαρίου 2013 αποφάσεις της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής,
- Να ακυρώσει την από 29 Ιανουαρίου 2013 απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής, με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση που ασκήθηκε δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 2, ΚΥΚ,
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 22ας Μαΐου 2013 — ΖΖ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-50/13)

(2013/C 207/112)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: ΖΖ (εκπρόσωποι: B. Cambier και A. Paternostre, δικηγόροι)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής που αποφάνθηκε επί της αιτήσεως καταβολής συμπληρωματικής αποζημίωσης που υπέβαλε η προσφεύγουσα-ενάγουσα βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, προκειμένου να αποκατασταθούν πλήρως η υλική ζημία και η ηθική βλάβη που υπέστη συνεπεία της επαγγελματικής της ασθένειας και της πληθώρας των παρατυπιών που σημειώθηκαν κατά την εξέταση της αιτήσεώς της που στηρίζεται στο άρθρο 73 του ΚΥΚ.

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, της 25ης Ιανουαρίου 2013, που αποφάνθηκε επί της αιτήσεως καταβολής συμπληρωματικής αποζημίωσης βάσει του γενικώς ισχύοντος δικαίου και των σχετικών άρθρων του ΚΥΚ, την οποία υπέβαλε η προσφεύγουσα στις 18 Απριλίου 2012 βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 1, του ΚΥΚ·

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, της 14ης Φεβρουαρίου 2013, με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση που υπέβαλε η προσφεύγουσα στις 25 Οκτωβρίου 2012 βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 1, του ΚΥΚ·
- να επιδικάσει στην προσφεύγουσα το ποσό των 1 798 650 ευρώ για την αποκατάσταση της υλικής ζημίας και της ηθικής βλάβης που υπέστη συνεπεία της επαγγελματικής της ασθένειας, βάσει της αρχής της ολοσχερούς αποκαταστάσεως του γενικώς ισχύοντος δικαίου, μετά από αφαίρεση της αποζημιώσεως που χορηγήθηκε βάσει του άρθρου 73 του ΚΥΚ, που ενδεχομένως θα αναθεωρηθεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στο πλαίσιο της υπό εξέταση υπόθεσης F-142/12·
- να επιδικάσει στην προσφεύγουσα το ποσό των 145 850 ευρώ λόγω της ηθικής βλάβης που προκλήθηκε από τα πταίσματα που η Επιτροπή διέπραξε κατά της προσφεύγουσας·
- να επιδικάσει στην προσφεύγουσα την επιστροφή των δικαστικών εξόδων και των λοιπών εξόδων στα οποία αυτή υποβλήθηκε, καθώς και την καταβολή τόκων υπερημερίας και λοιπών τόκων τους οποίους το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης θα κρίνει δίκαιους και προσήκοντες, και οι οποίοι θα υπολογισθούν από τον Δεκέμβριο 2004, ημερομηνία κατά την οποία η ζημία που υπέστη η προσφεύγουσα θα μπορούσε να υπολογισθεί και να αποκατασταθεί·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 31ης Μαΐου 2013 — ΖΖ κατά ΕΟΚΕ

(Υπόθεση F-54/13)

(2013/C 207/113)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: ΖΖ (εκπρόσωποι: T. Bontinck et A. Guillerme, δικηγόροι)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (ΕΟΚΕ)

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Η ακύρωση της αποφάσεως της ΕΟΚΕ περί απορρίψεως της αιτήσεως που υπέβαλε ο προσφεύγων βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, προς αποκατάσταση της ζημίας που ισχυρίζεται ότι υπέστη λόγω της προβαλλόμενης εμμονής με την περίπτωση του ή και της διοικητικής παρενοχλήσεώς του

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση του γενικού γραμματέα της ΕΟΚΕ της 3ης Οκτωβρίου 2012, καθόσον αυτή απέρριψε την από 5 Ιουνίου 2012 αίτηση του προσφεύγοντος να του δοθεί πρόσφορη και εύλογη χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη, την προσβολή της υπολήψεώς του, τον κλονισμό της υγείας του και τη χειροτέρευση της επαγγελματικής του σταδιοδρομίας που υπέστη, που επιβεβαιώθηκε, μετά από ένσταση του προσφεύγοντος της 24ης Οκτωβρίου 2012, με την απόφαση της 22ας Φεβρουαρίου 2013·
- να επιδικάσει στον προσφεύγοντα ποσό 12 000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη και την προσβολή της υπολήψεώς του και της υγείας του, με την επιφύλαξη αυξήσεως ή μειώσεώς του κατά τη διάρκεια της διαδικασίας·
- να αποκαταστήσει τη βλάβη που προκλήθηκε σε βάρος της επαγγελματικής σταδιοδρομίας του προσφεύγοντος λόγω της καθυστερήσεως της προαγωγής του εξαιτίας των διεξαγόμενων τότε ερευνών και διαδικασιών, τούτο δε με επαναφορά του στη θέση που θα είχε στο πλαίσιο του βαθμού AST 5, με την επιφύλαξη τυχόν εξελίξεως κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, και, επικουρικώς, με την καταβολή πρόσφορης αποζημιώσεως εκτιμώμενης σε 41 403,09 ευρώ, με την επιφύλαξη αυξήσεώς της κατά τη διάρκεια της δίκης·
- να καταδικάσει την ΕΟΚΕ στα δικαστικά έξοδα.

Το EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις Συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: <http://europa.eu>

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL